

வ
சிவமயம்

தநுவ்யாயாடந்

பூசைப் பாமலர்கள்

கவிஞர் . ஆ. கதிர்காரமத்தம்பி

நாலாசிரியர், முன்னாள் அதிபர்
வல்லவைடு விநாயகர் அருள் கூ
சைவ நூற்பதிப்பாளர்.

१
திவ்யமாம்

திருவினையாடற் பூசைப் பாமலர்கள்

கவிஞர் ஆ. கதிர்காமத்தும்பி
மேற்படி நூலாசிரியர் முன்னாள் அதிபர்
வகுவெட்டி விநாயகர் அருள்கூர்
சௌவரூறுபதிப்பாளர்

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ମହାବିଷ୍ଣୁ ପଦମ୍

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ମହାବିଷ୍ଣୁ ପଦମ୍
ମହାବିଷ୍ଣୁ ପଦମ୍
ମହାବିଷ୍ଣୁ ପଦମ୍

வ
சிவமயம்

பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கு

அச்சுப்பதிப்பு : சந்திதியான் ஆச்சிரமம்
தொண்டமானாறு

முதற்பதிப்பு : 2003

ஆசிரியருக்குப்பின் பதிப்புரிமை:

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப்
பேரவைக்கு

வல்வெட்டி விநாயகர் அருள்கூர் சைவநூற்
பதிப்பாளரின் வெளியீடுகள்

- 1) வல்வெட்டி அருள்மிகு வேவில் வீரகத்தி விநாயகர்
ஆலய தலபுராணம் 1998 ஆணி
- 2) சக்தி சிவனின் அருளாட்சி 2001 ஆடி
- 3) வல்வெட்டி அருள்மிகு வேவில் வீரகத்தி விநாயகர்
தோத்திரப் பாமலர்களும் பிள்ளையார் புராண
வசனச் சுருக்கமும் 2002 வைகாசி
- 4) அருள்மிகு வல்வை பூர்ண முத்துமாரி அம்மனின்
அருளாட்சி 2002 ஆடி
- 5) திருவிளையாடற் பூசைப்பாமலர்கள் 2003 வைகாசி

சிவமயம்

சர்வதேச இந்துமதக் குருமார் ஒன்றியத் தலைவரும்
வல்வை வாலாம்பிகா சமேத வைத்தீஸ்வரசுவாமி
தேவஷ்டானப் பிரதய குந்வும் ஆங்க
பிரம்மஞி பரமேஸ்வரமனோகர சிவாசாரியாரின்

ஆசியுரை

இறைவன் செய்த திருவிளையாடல்கள் அத்தனையும்
ஒருங்கே அமைத்துப் பூசைப் பாமலர்கள் என்னும் பெயரில்
நூல் வெளிவருவதையிட்டுச் சைவப் பெருமக்களாகிய நாம்
பெருமகிழ்வடைகின்றோம். நாகரீக உலகிலே எமது சமயத்
தின் பெருமைகளைப் பாமரர்களும் விளங்கியிருப்பது அவசியமாகும்.

சமய நூல்கள் யாவும் எமது வரலாற்றின் சின்னங்கள். எமது முன்னோர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்று வெளி
வந்த நூல்கள் யாவும், தற்போது அருகிவெந்து கொண்டிருக்கின்றன. இக்கலியுகத்தில் இந்நூலாசிரியர் போன்ற பல
பெரியவர்கள் இன்றும் இலைமறை காய் போல் வாழ்ந்து
கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களின் சமயஞ் சார்ந்த படைப்புக்கள் யாவும் வெளிக் கொணரப் படல்வேண்டும்.

வருங்காலச் சமுதாயம், சமய அறிவு சார்ந்த நிலை
யில் புலமைத்துவம் படைத்தவர்களாக வரவேண்டும். மேற்
கூறிய நன்மைகளை அடிப்படையாகவைத்தே ஆசிரியர்
அவர்கள் இந்நூலைத் தமது இலவசபடைப்பாக முன்வைத்துள்ளார்.

அடியேன் சிறு பராயங் கொண்டே ஆசிரியர் குடும்பத்தினர் செய்த சேவைகளை நன்கறிந்தவன். ஆசிரியரும்
அவர்தம் துணைவியாரும் எமது ஆலயத்தில் அதிகாலை
வேளைகளிற் செய்த சரியைத் தொண்டுகள் இன்றும் என்கண்முன் நிற்கின்றன.

“கற்கக்கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குக்தக” என்ற வள்ளுவனின் வாக்கிற்
கமைய நூலாசிரியரின் வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது எனவே
நூலாசியர் தாம் கற்ற பெற்ற அனுபவச் சிறப்புகள் ஏனை
யோர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் இன்னும் பல அருள்
நூல்களை ஆக்கி உதவவேண்டும்.

இந்நால் வாங்கிப் பாவிக்கும் அன்பர்கள் இறைவனை
வீட்டில் இருந்தே வழிபாடு செய்வதற்குச் சிறந்ததாக
அமைகின்றது. இறைவனின் 64 திருவிளையாடல்களையுஞ்
சிறு பராயத்தினரும் விளங்கிப் படிப்பதற்கு ஏதுவாகபொழிப்
புரையும் அழகு தமிழில் அமைத்துள்ளர்கள் நூலாசிரியர்
அவர்கள்.

ஆசிரியர் அவர்கள் செய்யுஞ் சமயப்பணிகள் மென்
மேலுந் தொடரவேண்டும்.

ஆசிரியரும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும் சகல சௌபாக்
கியங்களும் பெற்று, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ எல்லாம்
வல்ல இறைவன் அருள் பாவிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்
தித்து, இந்நாலை அனைவரும் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெற
வேண்டும் என்று தெரிவித்து ஆசிகூறி அமைகின்றேன்.

“லோகா சமஸ்தா சுதனோ பவந்து”

பிரம்ம ஸ்ரீ பரமேஸ்வரமனோகர சிவாசாரியார்
தலைவர் சர்வதேச இந்துமத
குருமார் ஒன்றியம்

சிவமயம்

குருபாதம்

நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனம்

இரண்டாவது குருமகா சந்திதானம்

ஆதீன குருமுதல்வர் ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தரதேசிக
நூனசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளின்

அருளாசீச் செய்தி

அன்புடையீர்!

கவிஞர் ஆ. கதிர்காமத்தம்பியின் பெருமுயற்சியினால்,
திருவிளையாடற் பூசைப் பாமலர்கள் நூலினை வெளியிடு
வதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். எல்லாவற்றிற்குந்
தலைவனாக இருக்கின்ற இறைவனைப், பூவும் நீருங்
கொண்டு அர்ச்சிக்கக் முடியாதவர்களுக்குப் பாமலர்கள் மூல
மாக அர்ச்சிக்கின்ற வகையில் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்
ளன். திரு. ஆ. கதிர்காமத்தம்பி அவர்கள் வயதாகிய காலத்
திலும் இப்பணியை ஆற்றுவது சிறப்புடையது. அறுபத்து
நான்கு திருவிளையாடல்களைக் கொண்ட இறைவனுடைய
புகழைப்பாடலூடாகக் கவிஞர் அவர்கள் தந்திருக்கின்
றார்கள். மேலும் அவர் இப்பணியிற் பல பாடல்களைத்
தந்து அனைவரையும் படித்துப் பயன்பெற உதவ வேண்டும். கவிஞர் ஆ. கதிர்காமத்தம்பி அவர்களை இறைவன்
ஆசீர்வதிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

‘என்றும் வேண்டும் இங்ப அன்பு’

இரண்டாவது குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக

நூனசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

சிவமயம்

சிவாகம சித்தாந்த ஞான தேசிகபானுவும் பிரதிட்டாலங்கார
சித்தாந்த சாகரமும் பிரதிட்டா சிரோன் மணியும் வல்லவ
ஸ்ரீமுத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானப் பிரதமகுருவும் ஆகிய

சிவஸ்ரீ சோ. தண்டாணிக தேசிகர் அவர்கள்
வழங்கிய

ஆ சி யு கை ர

கவிஞர் ஆ. கதிர்காமத்தம்பி அவர்கள் திருவினையாடற் பூசைப் பாமலர்கள் என்ற நூலைத், தனது ஜந்தா
வது நூற்பதிப்பாக வெளியிடுவதையிட்டு, நான் பெரு
பகிழ்ச்சியடைகிறேன். இவரின் ஆற்றல் நூலுக்கு நூல்கிறப்
படைந்து வருவது, அந்த வேவில் வீரகத்தி விக்கிணேசுவரப்
பெருமானின் திருவருள் என்றுதான் கூறவேண்டும். மதுரை
யில் மீனாட்சி சமேதரராக விளங்குகின்ற சோமசுந்தரப்
பெருமானின் அறுபத்து நான்கு திருவினையாடல்களையும்
இந்நூலிற் கவிஞர் அருள்மயமாக யாத்து இருக்கின்றார்கள்.
பாமர மக்களும் எனிதில் விளங்கக் கூடிய முறையில் இப்
பூசைப் பாமலர்கள் இருக்கின்றன. எனவே நூலாசிரியரின்
இம் முயற்சி பாராட்டற்குரியது. இப்பூசைப் பாமலர்கள்
இறைவனுடைய பாதார விந்தங்களை அடைந்து நறுமணம்
வீசவும் நம்மக்களுக்குப் பயனைத் தரவும் நூலாசிரியர் திரு.
ஆ. கதிர்காமத்தம்பி மேன்மேலும் இப்பணியைச் செய்ய
வும் எல்லாம் வல்ல வல்லவ நகரின் காவற் தெய்வமாக
விளங்கும் அன்னைப்ராசக்தி ஸ்ரீ முத்துமாரித் தாயைப்
பிரார்த்தித்து எனது உளங்கனிந்த ஆசிகளையுந் தெரிவித்து
அமைகிறேன்.

‘சர்வே ஜனகா சுதினோ பவந்து’

சிவஸ்ரீ சோ. தண்டாணிக தேசிகர்
சமாதான நீதவான்

முதுகலைமாணி கவியோகி அருட்கவி
சி. விநாசித்தம்பிப்புலவர் அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்து

பெருகுதமிழ் வல்லவன் கவிஞரான வித்தகன்
பேணுமா சிரியச் செம்மல்
பிரணவன் திருவடியை வைத்தநெஞ் சன்மறை
பேசுசிவ மாண்பு மிக்கோன்
அருளன்பன் கதிர்காமத் தம்பிதன் சிந்தனையின்
அருவியென வந்து தோன்றும்
ஆஜந்தத் தேணாகக் கற்றவர் கவைக்கின்ற
அரிய பல நூல்கள் தந்தார்

தருணதிரு விளையாடற் பூசைப்பா மலர்களெனத்
தருகின்ற இந்த நன்னூல்
தத்துவத் திருநடன நாயகனின் பலவேறு
சந்தர்ப்ப மூர்த்தங்களை
வருமடியார் தத்தமது மனதுகுளிர் முறைபாடு
வணங்கிச் சிறந்து வாழி
வாய்த்தமந் திரதமிழ் நூலாகும் அன்பர்கள்
மகிழ்ந் தோதி வாழி வாழி

சீர்பரவு தெய்வீக நிலையை யூட்டும்
திருவிளையா டற்பூசைப் பாமலர்கள்
பார்பரவு திருமுறைகள் போலவாழி
பண்புடனே ஒதுவார் விணைகள் நீங்கித்
தார்பரவு சித்தியெலாம் செழித்து வாழி
சைவநெறி வளர்க்கின்ற சித்தம் தாங்கும்
பேர்பரவு கவிஞர்கதிர் காமத்தம்பி
பிறையாளன் கருணையிக வாழி வாழி

அன்பன் அருட்கவி சி. விநாசித்தம்பிப்புலவர்

இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சின்
உதவிப்பணிப்பாளர் சிவத்தமிழ் வித்தகர்
சிவ. மகாலிங்கம் அவர்கள் விடுக்கும்

வாழ்த்துச் செய்தி

பரமகருணாநிதியாகிய திருவாலவாய்ச் சோமசுந்தரப் பெருமான் செய்த திருவிளையாடல்கள் அறுபத்துநான் கிணையும், பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடற் புராண மாகத் தந்துள்ளார். மதுரையில் மீனாட்சி அம்பாள் சமேதராக வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்குஞ் சொக்கவிங்கப் பெருமானின் திருவிளையாடல்களைக் கவிஞர் ஆ. கதிர்காமத் தம்பி அவர்கள், சாதாரண மக்களும் விளங்கக் கூடிய முறையில், எளிய நடையில் பக்திரசம் ததும்பும் பாடல்களாகப் பாடியுள்ளார். தமிழிலே இறைவனைப் போற்றித் துதித்துப் பாடுதல், இறைவனுக்குச் செய்கின்ற அர்ச்சனை என்பதை “அர்ச்சனை பாட்டேயாகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுக என்றார் தூமறை பாடும் வாயார்” எனப் பெரிய புராணம் குறிப்பிடுகிறது.

அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களையும் தனித்தனி ஒவ்வொர் வரியில் அமைத்து மந்திரவடிவாகவும், ஒவ்வொரு திருவிளையாடல்களையும் தனித்தனி பாடல்களாக அமைத்து அறுபத்து நான்கு தோத்திரப் பாடல்களாகவும் இந்துால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பாடல்களோடு தொடர்புடைய திருவிளையாடல்கள் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் விளக்கங்களும் தறப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியராக, அதிபராக எல்லாம் இருந்து இளைப்பாறிய உயர் திரு. கதிர்காமத்தம்பி அவர்களும் அவருடைய துணை வியாரும் கருத்தொருமித்த தம்பதிகளாக, ஆன்மீக நூல்களை வெளியிடும் பணியினைத் தெய்வப் பணியாகவே செய்து வருகிறார்கள். வாக்காலும் வாழ்வாலும் ஒருமித்த நிலையில் வாழும் ஆசிரியத் தம்பதிகள், வல்வெட்டித்துறை வாலாம்பிகா சமேதவைத்தீஸ்வர சுவாமி தேவஸ்தானத்தில்

சரியைத் தொண்டினைப், பல வருட காலமாகச் செய்து வருகிறார்கள். திரிகரண சுத்தியுடன் இறைபணி செய்யும் கவிஞர் பெருமகனுடைய நாவில் கலைவாணி சரஸ்வதி வீற்றிருந்து நடம் புரிகிறாள். சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்த நிலையில் சிவத்திரு கதிர்காமத்தம்பி அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட திருவிளையாடற் பூசைப் பாமலர்கள் என்னும் நூல், சைவத் தமிழ் மக்கள் அனைவராலும் ஒது உணரவேண்டிய நூல் ஆகும். திரு கதிர்காமத்தம்பி தம்பதி கள் நூற்றாண்டு காலம் வாழ்ந்து சிவபணிபுரியக்கூடிய உடல் நலமும் உளநலமும் அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமென, எல்லாம் வல்ல பார்வதி சமேதபரமேஸ்வரப் பெரு மானின் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ, மகாலிங்கம்

யாழ் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத் துறைத்தலைவர்
திருமதி கலைவாணி இராமநாதன் அவர்கள்
வறங்கிய

பாராட்டுரை

திருவிளையாடற் பூசைப் பாமலர்கள் என்னும் இந்துால்
பக்திப்பரவசம் மிக்க ஓர் நூலாகும். 64 திருவிளையாடல்
களையும் அழகுதமிழில் எளிமையாக சிறு பிள்ளைகள்கட்கும்
விளங்கும் வகையில் கவிஞர் திரு. ஆ. கதிர்காமத்தம்பி
ஐயா இப்பாமாலையினை ஆக்கித் தந்துள்ளார். ஒவ்வொரு
வரியிலும் ஒவ்வொரு திருவிளையாடலின் பெருமையினையுங்
கூறி வாழ்த்துவதன் மூலம், அத்தகைய இறைவனின்
அற்புதங்களை அறிய விரும்பும் ஆவல், அருட்தாகம் உள்ள
வர்களிடத்து அதிகரிக்கச் செய்வதாக உள்ளது. நமஹ
எனப் போற்றுவதாக அமைந்துள்ள இந்த நூலும் பக்தி
இலக்கிய வரிசையில் இடம்பெறும். சதநாமாவளி, அஷ்
டோத்திர நாமாவளி வரிசையில் சிறந்த அர்ச்சனை ப்
பாமாலை நூலாகவும் விளங்குகின்றது.

இரண்டாம் பகுதியில் பாமலர்களில் சொல்லப்பட்ட
அருட்கதைகளின் சுருக்கத்தினைச்சிறப்பாக அறிமுகஞ் செய்
யும் பாங்கு பாராட்டத்தக்கது. திருவிளையாடற் புராண
மகியையினை நாமாவளி, வகையில் இப்படியும் அறிமுகப்
படுத்தலாம் என்பதனை ஆசிரியர் திறமையாக வெளிப்
படுத்தியுள்ளார். எத்தனையோ பக்தி நூல்களை ஆக்கி
இலவசமாகத் தந்துள்ளார் நூலாசிரியர். இதனையும் பக்தர்
கருக்கும் இலவச விருந்தாக அளித்து எம்பெருமானுக்கு
இப்படையல் அழுதையும் நிவேதனஞ் செய்துள்ளார்.

பக்தியினாலே - இந்தப்
பாரினில் எய்தும் மேன்மைகள் கோடி
சித்தம் தெளியும் - இங்கு
செய்கை அணைத்திலுள்ள செம்மை விளக்கும்

என்னும் பாரதியின் வாக்கிற்கு இலக்கணமாக இப்பக்திப் பெருந்தொண்டிலே அருந்துணையாக உடனிருந்து கணவர் பாதம் பணிந்து பணிசெய்யும் அருமைப் பத்தினி யாரின் பங்கும் பாராட்டுதற்குரியது.

பெரியபுராண காலத்து வாழ்ந்த மெய்யடியார்களைப் போன்று கணவனும் மணனவியும் இயைந்து தெய்வத் திருத் தொண்டில் ஈடுபட்டு சைவப்பணியில் தம்மை அர்ப்பணித் துச் செயலாற்றும் திறம் சிறப்பானது. அத்தகைய பெருமை படைத்த இத்தம்பதிகளை, வல்வை வாலாம்பிகா சமேத வைத்தீஸ்வரப் பெருமான், பல்லாண்டு காலம் மேன்மேலும் சகல சௌபாக்கியங்களையும் பெற்று வாழ எல்லையற்ற கருணை புரிவாராக எனப் பிரார்த்தித்து பாராட்டுவதில் பெருமையடைகிறோம்.

திருமதி கலைவாணி இராமநாதன்

யாழ் / பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத்துறை
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் அவர்கள்
வழங்கிய

வாழ்த்துரை

கதிர்காமத்தம்பி ஐயா அவர்கள் இறையருள் வழி நடப் பவர். தன் வாழ்வில் இறைவனைப் பாடும் பணியே பணி யாகக் கொண்டவர். இறைவனுடன் அதாவது இஷ்டதெய்வ மாகிய வல்வெட்டித்துறை வாலாம்பிகா சமேத வைத்தீஸ் வர சுவாமியிடத்தில் மிகுந்த நெருக்கங் கொண்டவர். இறை வனுடன் நாம் தொடர்பு கொண்டு வாழும் போதுதான் நமக்கு உண்மையான வாழ்வு கிடைக்கின்றது.

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப் பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை ஏத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே

என்று மணிவாசகர் இறையருளை மறந்த எம்மைப் பார்த்து ஏங்குகின்றார். இறையருளைப் பெற்று இறைவனுடன் பேசும் பெரும்பாக்கியம் பெற்ற அநுபூதியாளராகிய கதிர்காமத்தம்பி ஐயா வாழ்வின் பயன்பெற்ற பாக்கியவான்.

“ கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள்தொழா ரெனின் ”

என்பது பொய்யாமோழி. இம்மொழியைப் பொய்யாது வாழ்பவர் தான் கதிர்காமத்தம்பி ஐயா. இவர் மனைவியும் சிறந்த பதிபக்தியும் இறைபக்தியும் கொண்ட உத்தமி, இல்லறமல்லது நல்லறமன்று என்று சைவங் சூறும் வாழ்விய மூக்கு எடுத்துக் காட்டானது இவர்கள் இல்வாழ்க்கை. இச் செம்மல்கள் மேன்மேலும் இறையருளில் திழைத்து உலகிற்கு

உபகாரிகளாகி வாழ எல்லாம் வல்ல கருணைக் கடவாகிய
சிவபரம் பொருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மேலும் கதிர்காமத்தம்பி ஜயா அவர்கள் திருவருள்
வழிநின்று யாத்த திருவிளையாடற் பூசைப் பாமலர்கள்
தமிழ் கூறும் நல்லுலகமெல்லாம், சௌவர்கள் தம்சமய வாழ
விற் பாராயணம் பண்ணக் கூடியதிருவரூட் சிறப்புக் கொண்ட
அருள் நூல் என்பதில் ஜயமில்லை. தமிழ் மொழியைத் தாய்
மொழியாகக் கொண்ட நாம் இறையருளை அநுபவம் ஆக
குதற்கு உகந்த சிறந்த நூலாகிய திருவிளையாடற் பூசைப்
பாமலர்களைப் படித்துப் பாராயணம் பண்ணி உய்தி பெறு
வோமாக.

திருமதி நாக்சியார் செல்வநாயகம்

எ

சிவமயம்

முன்னுடைய

சர்வஜீவ தயாபரராய், கருணாநிதியாய் எண்குண சம்பந்தனாய் மிளிரும் எமது பரம பிதாவாகிய சிவபெரு மான், புண்ணிய பாவங்களை - நன்மை தீமைகளைச்- சமமாகப் பாவித்து இருவினைஒப்பு மலபரிபாகம் அடைந்து முத்திநிலை எய்தித் தம்மையடைந்து, பேரின்ப மடைவதற் காகச் சகல ஆன்மாக்கங்கும் அவரவர் செய்யுங் கன் மங்களுக்கேற்பப் பிறவிகளையுந் தனுகரண புவனபோகங் களையுங் கொடுத்தருங்கிறார்.

முத்திநிலை எய்தி இறைவனை அடையும் மார்க்கங் களிலே, இலகுவானதும் எல்லோராலும் கைக்கொள்ளக் கூடியதுமாகிய மார்க்கம் பக்தி மார்க்கமாகும். பல அடியார்கள் பக்திநெறியைக் கைக்கொண்டு முத்தியடைந்த மையை வரலாறு கூறுகிறது.

பிரமா விஷ்ணு முதலிய தேவர்களாலும் கண்டறிய முடியாத எம்பெருமான், பக்திவலையுள் அகப்படுவர் என்று கூறுவர், அனுபூதிமான்கள். மனிவாசகப் பெருமானும் ‘பக்திநெறி அறிவித்து’ எனத் திருவாசகத்தில் சிவபெருமானே அதனை அறிவித்ததாகக் கூறியுள்ளார். இப்பக்தி வழியை வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற வழிகளில், இறைவன் புகழை ஒதுவதும் பாடுவதும் ஓர் சிறந்த நெறியாகும். சிவபெருமான் சந்தர் மூர்த்தி நாயனாரைத் தடுத்தாட் கொண்டபொழுது “நமக்கு அர்ச்சனை பாட்டே”, என்று கூறிப் பாடும்படி பணித்துப் ‘பித்தா, என்னு அடியும் எடுத்துக் கொடுத்திருந்தார் சேக் கிழார் பெரிய புராணத்தை பாடத்தொடங்கிப் பிரார்த்தித்த பொழுது “ உலகெலா முணர்ந்து ஒதற் கரியவன்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தமையுஞ் சிந்திக்கத் தக்கது. இராவணன் கைலை மலையைத் தூக்க முயன்று நசங்கிய போது, தமது பிழையை உணர்ந்து சாம வேத கீதம் பாட, எம்பெருமான் இரங்கி அருள் செய்துள்ளார். ஆலயங்களிலே

வசந்தமண்டபப் பூசையின் இறுதியில், தோத்திரங்கள் கூறுவதுந் திருமுறைகள் ஒதுவதும் இறைவனுடைய பிரீதியை நோக்கியோரும்.

எனவே, பக்திமார்க்க வழியிற் செல்லும் அன்பர்கள் இறைவன் புகழை ஒதுவதும் பாடுவதும் பெரும்பயன் விளைப்பனவாம். இறைவன் செய்த அருட்செயல்களைச் சேர்த்து ஒதுவதும் பாடுவதும் இறைவன் திருவருளை ஈர்த்துப் பயன்பெற ஏதுவாகும்.

வள்ளல்கள் பெருஞ் செல்வர்கள் போன்றோரிடம் உதவி பெறச் செல்லும் பாவலர்கள், அவர்களின் சிறப் பியல்புகளைப் புகழ்ந்து பாடியே சென்று, பெரும் பயன் பெற்றதற்குச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்றாக உள்ளன.

நாயன்மார்களும் அனுபூதிமான்களும் பாடிய திருவருட் பாடல்களில், இறைவனது திருவருட் செயல்கள் புகுத்தப்பட்டிருப்பதைப் பரக்கக்காணலாம். நஞ்சண்டகண்டன், காலகாலன், காலனை உதைத்தோன், மூவெயில் செற்றவன் எனப் பல உதாரணங்களைத் திருமுறைப் பாடல்களிற் காணலாம்.

அவ்வகையில், கூர்மியீயப் பெநுயன் அகந்தீய முனிவதுக்கு ஒந்யருளிய திருவாலவாய் மகிமைகளையும் திருவிளையாடல்களையுஞ் சேர்த்து ஒதுவது பெரும்பயன் விளைக்கும் என்பதை ஊர்ந்த அடியேன், அவ்வாறு ஒதிவருபவன் ஏனைய அன்பர்களுக்கும் பயன் விளைக்கும் என்பதைத் திருவருள் உணரவைக்கவே, நூல்களையாடற் பூர்ச் பாஸ்ரீகள் என்னும் இந்நாலை, வெளியிடத் திருவருள் பாலித்துளது. 64 திருவிளையாடல்களையும் தனித்தனி ஓவ்வோர் வரிகளிலும் அமைத்து, 64 தோத்திரப் பாமலர்களாகவும், ஓவ்வோர் திருவிளையாடல்களையும் தனித்தனி ஓவ்வோர் பாவில் அமைத்து 64 பாமாலைகளாகவும் இந்நால் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. தோத்திரப் பாமலர்கள், தினமும் அடியார்கள் வழிபாட்டு நேரத்தில் ஒதிப் பயன் பெற உதவுவனவாகும். ஏனைய பாமாலைகள் வசதிக் கேற்ப ஒர்தினத்திலோ, விசேஷ

தினங்களிலோ பகுதி பகுதியாகவும் முழுமீட்யாகவும் ஒதிப் பயன்பெறத் தக்கனவாகும். பொருள் உணர்ந்து ஒதுதலே பெரும் பயன் விளைக்கும் என்பதைக் கருத்துட் கொண்டு, அவற்றோடு தொடர்புடைய திருவிளையாடல்கள் சுருக்கமாகக் கீழே தரப்பட்டுள்ளன. பக்தர்கள் மாத்திரமன்றிப், பாடசாலை மாணவர்களுக்கும், இந்நூல்பெரிதும் பயன் தரத் தக்கதாகும். வெள்ளிக்கிழமை தோறும், காலையில் நடாத்தும் விசேட பிரார்த்தனையின் போது, ஒதச் செய்வது மாணவர் மனதிற் திருவிளையாடல்களைப் பதிப்பதாக அமையும். அதனாற் திருவிளையாடல்களைப் படிக்கத் தூண்டும். அதன் பயன் அவர்களைப் பக்திவழியிற் செல்லத் தூண்டுவதாக அமையும்.

அடியேன் சிறு பராயம் முதல் தொண்டு வழிபாடு செய்து பெற்ற அனுபவங்களை, ஏனைய அன்பர்களுக்கு அடைய வேண்டும் என்ற சிந்தையாற் தூண்டப் பட்டுத் திருவருள் வழிப்படுத்த, 1998-ல் வல்வெட்டி அருள்மிகு வேவில் வீரகத்தி விநாயகர் தலபுராணம் 2001ல் சக்தி சிவனின் அருளாட்சி, 2002ல் வல்வெட்டி வேவில் வீரகத்தி விநாயகர் தோத்திரப் பாமலர்கள், பின்னையார் புராணவசன முடன், வல்வை அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் அருளாட்சி என்னும் அருள் நூல்களை, வல்வெட்டி விநாயகர் அருள்கூர் சைவநூற் பதிப்பகப் பதிப்பாளராகி வெளியிட்டு, இலவசமாக அளித்து வந்தேன். அடுத்து இவ்வாண்டு திருவிளையாடற் பூசைப் பாமலர்கள் என னும் இந்நூலை ஏனையோருக்கும் பயன்படும் வகையில் வெளியிடத் திருவருள்பாலித்துளது.

சைவ அறிஞர்கள் அனுபூதிமான்கள் தாந்தாம் அனுபவித்த இறை இன்பங்களை, ஏனைய அன்பர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் வெளியிட்டு உதவுவது, பெருஞ் சைவத் தொண்டாவதோடு, சைவ சமயவளர்ச்சிக்கும் உதவுவதாகும் என்பது அடியேன் கருத்தாகும்.

படிக்கும் சாதாரண அன்பர்கள் மாணவர்கள் ஆதியோர்க்குப் பயன்படும் வகையில், ஓவ்வொர் திருவிளையாடல்

களின் அடியிலும், அத்திருவிளையாடல்களால் உணர்த்தப் படுவன தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

பூர்வ புண்ணிய பலத்தினால் பொருள் படைத்த அன்பர்கள், சைவ அறிஞர்கள், அனுபூதிமான்கள், இவ்வகையான அருள் நூல்கள் வெளியிடுவதை இளங்கண்டு, நன்கொடைகள் வழங்கி அவர்களை அப்பணியில் ஊக்குவிப்பதும் சிவ நெறித் தொண்டுகளில் ஒருதொண்டாக அமையும் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

சர்வதேச குருமார் ஒன்றியத்தலைவரும் வல்வை வாலாம்பிகாதேவி சமேத வைத்தீசுவர சுவாமி தேவஸ் தானப் பிரதமகுருவும், சிவாலய கிரியாமுறை விற்பன்னரும் அடியேனையும் அடியேன் தொண்டுகளையும் நன்கறிந் தவருமாகிய பிரமணி பரமேசுவர மனோகர சிவாச்சாரியார் அவர்கள் மனமுவந்து ஆசிச்செய்தி வழங்கியமைக்காக எனது மனமுவந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஸமுத்திரு நாட்டில் தற்போது சைவசமயக்குரு முதல்வராக எல்லோராலும் போற்றப்பட்டுச் சைவசமயத் தீபம் போல் பிரகாகிக்கும் நல்லைக் குருமணி இரண்டாவது குரு மகா சந்திதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம் பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் ஆசியுரை வழங்கியும் அடியேனை ஊக்குவித்தும் வருவதற்காக வணக்கத்துடன் மனமார்ந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வல்வை ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தானப் பிரதமகுருவும், சித்தாந்த ஞானதேசிக பானுவும் பிரதிட்டாலங்கார சித்தாந்த சாகரமும், பிரதிட்டாசிரோன்மணியும் சமாதான நீதிபதியும், அடியேன் தொண்டுகளை நன்கறிந்த வருமான சிவஸ்ரீ சோ. தண்டபாணிக தேசிகர் அவர்கள், ஆசியுரை வழங்கியமைக்காக மனமார்ந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணப் பஸ்கலைக்கழகத்தால் முதுகலைமாணிப் பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப் பட்டவரும் இந்துசமயப்

பேரவைத் தலைவரும், கவியோகியும், அருட்கவியும், அடியேன் பணிகளை ஆரம்பத் திலிருந்து அவதானித்து வாழ்த்தி வருபவருமாகிய அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பிப் புலவர் அவர்களுக்கும் வாழ்த்துரை தந்து ஆசீர்வதித்தமைக்காகவும் உள்கணிந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இந்துசமய விவகார அலுவலக அமைச்சின் உதவிப்பணிப்பாளர் திரு. சிவ மகாலிங்கம் அவர்கள் எமது பதிப்பகத்திற்கு வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகள்கூறி, இந்நாலுக்கு வாழ்த்துரை தந்தமைக்காக மனமார்ந்த நன்றியைத்தெரிவிக்கிறேன்.

யாழ் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத்துறைத் தலைவி திருமதி கலைவாணி இராமநாதன் அவர்கள், இந்நாலினை நன்கு ஆராய்ந்து பாராட்டுரை வழங்கியமைக்காகவும், யாழ்பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் அவர்கள் வாழ்த்துரை தந்தமைக்காகவும் அவர்கள் இருவருக்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

அடியேனை இப்பணியில் வழிநடாத்திவருகின்ற அம்மை அப்பர் திருவருளை அடுத்து நின்று அருள்நால்கள் உருவாவதற்கு அருந்துணையாய் விளங்குபவர் எனதுசகதர்மினியே.

இந்நால் யாவர்க்கும் விளங்கும் வகை பெரிய எழுத்தில் அழகிய படங்களுடன் சிறப்பாக அச்சிட்டு உரியகாலத்தில் உதவியதோடு, நூல் வெளியீட்டுவிழா சிறப்பாக நடைபெற வேண்டிய உதவிகள் யாவற்றையுந் தந்துதவிய, மயில் வாகன சுவாமிகளின் சூருவருளையும் சந்திதி முருகனின் திருவருளையும் நிறைவாகப் பெற்று அன்னதானப்பணியால் அடியார்களின் பசிப்பினியையும், ஞானச்சுடர் வெளியீட்டினால் அவர்களின் அறிவுப் பசியையும், வைத்திய கலாந்தி களை அழைப்பித்து ஏழைகளுக்கு இலவச மருத்துவ சேவை செய்விப்பதால்நோய்ப்பினியையும்நீக்கி, அருஞ்சேவையாற்றி வரும் சந்திதியான் ஆசீரம நிர்வாகி திரு. செ. மோகன் தாஸ் சுவாமி அவர்களுக்கும், சந்திதியான் ஆசீரமசைவ

கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்க்கும் மிகுந்த கடப்பாடு டன் உளங்களிந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

துத்த அனர்த்தங்களினால் அழிவடைந்து சீரற்றநிலையில் உள்ள சைவ ஆலயங்களும், சைவ நிறுவனங்களும் புனரமைக்கப் பெற்று இயங்க. நிதி உதவி செய்து சைவ சமய வளர்ச்சிக்கும் தமிழர் துயர்துடைப்பதற்கும் பெரு முயற்சி எடுத்துவரும் இந்து சமய விவகார அலுவலக அமைச்சர் திரு. தி. மகேஸ்வரன் அவர்கள் எமது பதிப்பகத் திற்கும் நிதியுதவி வழங்கி இந்நால் வெளிவர உதவியமைக்காகவும் உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இளமை தொடக்கம் அடியேனைச் சிவப்பனியில் ஈடு படச் செய்து, யாத்திரைகள் பல செய்வித்து அருள்நூல்கள் வெளியிடும் பணியில் முழுமையாக ஈடுபடுத்தத் திரு வளங்கொண்டோ காலை முடக்கியும் அருள்பாலித்து வரும் அகண்டாகார சக்சிதானந்த சொஞ்சியாம் அம்மை அப்பரை - சிவகாமி சமேத சிதம்பரேசுவரரை மீனாட்சி சுந்த ரேசுவரரை - வல்வை வாலாம்பிகா சமேத வைத்தீசுவரப் பெருமானை உள்ளத்திருத்தி வழிபாடுசெய்து நிறைவு செய்கிறேன்.

கவிஞர். ஆ. கதிர்காமத்தம்பி

வல்வெட்டி

16 - 05 - 2003

நூலாசிரியர்

விநாயகர் அருள்கூர் சைவநூற்பதிப்பாளர்

உள்ளாட்டு

பக்கம்

1) திருவினையாடற் பூசைப் பாலைர்கள்	1
2) திருவினையாடற் பூசைப் பாலைர்களும்
பாமாலைகளும் திருவினையாடல்களின்
சுருக்கங்களும்	7
3) நூற்பயன்	74
4) வாழ்த்து	74

திருவிளையாடற்

பூசைப் பாமலர்கள்

1. திருவிளையாடற் பூசைப் பாமலர்கள்

விநாயகநக்ர

ஓந்தி கரத்தோய் நமஹ ஆணமுகத்தோய் நமஹ
நந்தி மகனே நமஹ சூரன் தருவோய் நமஹ
விந்தத அளிப்போய் நமஹ வேத முதல்வா நமஹ
பந்தம் அறுக்கும் பால கணேசா நமோ நமஹ

ஸ்ரீ சந்திரப் பொன்னுக்கு

ஓம் நமசிவாய ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய ஓம்
ஓம் நமசிவாய ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய ஓம்
ஓம் நமசிவாய ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய ஓம்

கடம்பவனத்துறை சயம்பு மூர்த்தியே நமஹ

கேட்டிட முத்தியீயஞ் சிவநகர்ச் சுந்தரா நமஹ

அற்புத தீர்த்தம் அமைத்தன் அற்புதா நமஹ

இந்திரன் பழியைத் தீர்த்தோய் நமஹ

1
வெள்ளையானையின் சாபந் தீர்த்தோய் நமஹ.

2
மதுரையை அமைத்திட வழிசெய்த சித்தா நமஹ.

3
மலையைத் துவசனின் துயரை மாற்றினோய் நமஹ.

4
தடாதகை மணத்தால் உலகியல் உணர்த்தினோய் நமஹ.

5
முனிவரை மகிழ்விக்க வெள்ளியம்பலத்தில் ஆடினோய் நமஹ

6
தடாதகையின் துயரம் போக்கக் குண்டோதரனை அழைத்
தோய் நமஹ.

7
குண்டோதரனின் பசியைத் தீர்க்க அன்னக்குழியை அழைத்
தோய் நமஹ.

8
காஞ்சனை தீர்த்தமாட எழுகடல் அழைத்தோய் நமஹ.

9
காஞ்சனையை மகிழ்விக்கக் கணவனை அழைத்தோய் நமஹ.

10
முருகன் உக்கிர குமாரனாக உதிக்க அருளினோய் நமஹ.

11
உக்கிரனுக்கு வேல்வனை செண்டு கொடுக்கோய் நமஹ.

12
ஆழி சுவறிட உவலினை எறிவித்தோய் நமஹ.

13
இந்திரனை அடக்க வளையினை எறிவித்தோய் நமஹ.

14
மேருவைச் செண்டால் ஆடிப்பித்தோய் நமஹ.

- வேதப் பொருளை முனிவர்க்கு உணர்த்தினோய் நமஹ. 16
வனிகனாகிவந்து பாண்டியனுக்கு உதவினோய் நமஹ. 17
முகில்களை அனுப்பி மதுரையைக் காத்தோய் நமஹ. 18
நான்மாடக் கூடலாக்கி மதுரையைக் காத்தோய் நமஹ. 19
எல்லாம் வல்ல சித்தனாய் வந்தோய் நமஹ. 20
கல்யாணக்குக் கரும்பருத்திய சிந்தா நமஹ. 21
வீரனாகி வந்து மதுரையைக் காத்தோய் நமஹ. 22
விருத்த குமார பாலனாகிக் கெளரியை ஆண்டோய் நமஹ. 23
கால்மாறியாடிப் பாண்டியனை மகிழ்வித்தோய் நமஹ. 24
பழியஞ்சு பாண்டியனுக்கு உதவினோய் நமஹ. 25
மாபாதகனும் பழியைத்தீர்க்க உதவினோய் நமஹ 26
குருத்துரோகியை வதைத்துப் பத்தினியைக்காத்தோய் நமஹ 27
மாயப் பாம்பின் விடத்தைமாற்றிக் காத்தோய் நமஹ. 28
மாயப்பகுவை வதைப்பித்துக் காத்தோய் நமஹ. 29
சாமந்தனைக் காக்கத் தானையோடு வந்தோய் நமஹ. 30

தல்லட்டணனின் வாட்டந் தீர்த்தோய் நமஹ.

31

பிக்ஷாடனாகி வந்து முனிவர் தருக்கிணை அறுத்தோய்
நமஹ 32

ஆசாமியனாகிவந்து அட்டமாசித்தி உபதேசித்தோய் நமஹ.
33

ஆலவாயை வழிபடச் சோழனுக்கு உதவினோய் நமஹ.
34

தண்ணீர்ப் பந்தல்வைத்துப் பாண்டியனுக் குதவினோய்
நமஹ. 35

பொன்னனையாள் தொண்டிற்கு உதவினோய் நமஹ.
36

வேட்டுவ வீரனாகிவந்து வேந்தனைக் காத்தோய் நமஹ.
37

அடியார்க்கு நல்லானின் துயரந் தீர்த்தோய் நமஹ.
38

மாதுவனாகி வந்து வழக்கிணை உரைத்தோய் நமஹ.
39

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டினோய் நமஹ.
40

பாணபத்திரன் பொருட்டு விறகுவெட்டியாய் வந்தோய்
நமஹ. 41

பாணபத்திரனின் வறுமையைத் தீர்க்கத் திருமுகங் கொடுத்
தனுப்பினோய் நமஹ. 42

பலகையை யீந்து பாணபத்திரனைக் காத்தோய் நமஹ.
43

பாணபத்தினிக்குதவ இசைப்புலவனாய் வந்தோய் நமஹ.
44

பன்றிக் குட்டிகளுக்குத் தாயாகிப் பாலுட்டினோய் நமஹ.
45

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கி அருள் செய்தோய் நமஹ.	46
கீர்க்கருவி வஸம்வந்து வழிபட உபதேசித்தோய் நமஹ.	47
நாரை வழிபட முத்தி கொடுத்தோய் நமஹ.	48
பாம்பினால் ஆலவாய் எல்லையைக் காண்பித்தோய் நமஹ.	49
சந்தரப் பேரம் பெய்து பாண்டியனைக் காத்தோய் நமஹ.	50
சங்கப் பலகையீந்து தமிழ்ப்புலவனாய் அமர்ந்தோய் நமஹ.	51
தருமிக்காகப் புலவனாகிவந்து வாதிட்டோய் நமஹ.	52
புலவர் வேண்டிடக் கீரணைக் கரையேற்றினோய் நமஹ.	53
கேரளுக்கு இலக்கணங்க் கற்பித்தோய் நமஹ.	54
சங்கத்தார் கலகந்தீர்க்க உதவினோய் நமஹ.	55
இலடக்காடன் சினக்காகத் தீர்க்க இடம் பெயர்ந்து சென்றோய் நமஹ.	56
வலைஞராகி வந்து உழையாம் வலைச்சியை மனந்தோய் நமஹ.	57
திருவாதலூரனை ஆட்காளவந்தகுருமுர்த்தியே நமஹ.	58
நரியைப் பரியாக்கி நற்தவனைக் காத்தோய் நமஹ.	59
வாதலூரனின் வருத்தந்தீர்க்க வைகையை அனுப்பினோய் நமஹ.	60

வந்திக்காக மன் சுமந்து பிரம்படி படடேடய் நமலூ
61
பாண்டியன் நோயைத்தீர்க்க அருள் கொடுத்தோய் தயவு.
62
அனல்வாதம் புனல்வாதம் வெல்ல அருள்செய்தோய் நமலூ
63
பத்தினி தர்மங்காக்க வன்னியாதி அழைத்தோய் நமலூ
64
தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

ஓம் நமசிவாய ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய ஓம்
ஓம் நமசிவாய ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய ஓம்
ஓம் நமசிவாய ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய ஓம்

2. திருவிளையாடற்

பூசைப் பாமலர்களும் பாமாவைகளும்
திருவிளையாடல்களின் சுருக்கங்களும்

கட்டி வனத்துக்கற சுயம்பு முர்ந்தியே நஸ்று
 கடம்பமா மரத்தின் கீழே காண்டது விங்க மாகி
 இடமெலாம் மூல மூர்த்தி யென்றிட உழையா னோடுஞ்
 கடவராளி பரப்பிச் சோம சுந்தர மூர்த்தி யாகி
 நடமொடு ஆடல் உவந்து நம்பினோர்க் கருள்வோய் போற்றி

முர்ந்தியின் சிறப்பு - கடம்பவனம் என்று புதழப்பட்ட மதுரா புரியிலே, ஒர் கடம்பமரத்தின் கீழே, மகாமேரு முதலிய இடங்களிலே, சிவலிங்கங்கள் தோற்றுவதற்கு முன்பே, மூல விங்கமாகச் சுயம்பு மூர்த்தியாகத் தோன்றிய மூர்த்தியிலே முப்பத்திரண்டு இலட்சணங்களும் பொருந்தச் சிவபெருமான், உமர்தேவியாருடனே, மீனாட்சிசமேத சோமசுந்தர மூர்த்தி என்னுந் திருநாமத்துடன், எந்நாளுஞ் சாந்தித்தியமாக வீர றிருந்து, உலகின் கண்ணே உள்ள உரிர்களின் மேல்வைத்த கருணையினால், அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களை யுஞ் செய்தருளித். தம்மைத் தரிசிப்பவர்களுடைய பாவங்களை அக்கினியைச் சார்ந்த பஞ்சக்குவியல் போல நீறாக்கி, இம்மை மறுமைப் பயன்களை ஈய்கின்றார். கீழேழு உலகங்களையும் ஊடுருவ முனைத்தெழும் இம்மூர்த்தியை ஆதார மாகக் கொண்டு, எழுந்தருளியிருக்குஞ் சோமசுந்தரமூர்த்தி யின் சந்திதானத்திலே செய்யுந்தவம், செபம், தானம் அனுவளவாயினும் மலைபோலப் பெருதுவனவாம். இம்மூர்த்திக் கொப்பானமூர்த்தி, மூவுலகிலும் இல்லை எனலாம்.

இம்மூர்த்தியைக், கர்ப்பூர சுந்தரர், கல்யாண சுந்தரர், கடம்பவனசுந்தரர், அபிராமசுந்தரர், நான்மாடக்கூடல் நாயகர், மதுரேசர், சீவன்முத்தி புரேசர், பூலோக சிவலோகர், கன்னியாபுரேசர், மூல விங்கம் எனப்பலவாறு அழைப்பர்.

8 தீஞ்விளையாடற் பூசை மாஸர்களும் பாராளுகளும்

கேட்டிட முந்தீயியுஞ் சிவநகர்ச் சுந்தரா! நஷ்ட
சிறந்திடு தலங்கள் தன்னிற் சிதம்பரந் தரிசிக்க முத்தி
இறந்திடு பேற்றில் காசி இபற்றிடு பணியிற் காளத்தி
அறந்திகழ் ஆல வாய்தான் கேட்டிட முத்தியென்றால்
அஃதின்
சிறப்பினை உரைக்க வாமோ சிவநகர்ச் சுந்தரனே போற்றி

தலந்தீங் மகிழ்ச்சி:- எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள புண்ணிய தலங்களிலே, சிறந்தனவாகக் கூறப்படும் அறுபத்தெட்டுச் சிவதலங்களுள்ளே, பதினாறு சிவத்தலங்களே சிறந்தனவாம். அவற்றினுள்ளும் மிகச் சிறந்தனவாகக் கூறப்படுவன நான் காம். அவற்றுள் சிதம்பரம், தன்னைத் தரிசித்தவர்களுக்கு முத்தியையும், காசியானது, தன்னிடத்திலே வசித்து இறந்த வர்களுக்கும், திருக்காளத்தியானது, தன்னிடத்திலே வழி பாடு செய்தவர்களுக்கும் முத்தியைக் கொடுக்கத், திருவால வாயோ, தன்னுடைய பெயரை ஆதரவோடு கேட்டவர் களுக்குக் கேட்டமாத்திரத்திலே, முத்தியைக் கொடுக்கு மென்று ஆன்றோர் கூறுவர்.

சிவபெருமான் எல்லாத் தலங்களையும் அமைக்க முன்பே, இத்திருவாலவாயைப் படைத்தருளி, உமாதேவி யாரோடு எந்நானுஞ் சாந்தித்தியமாக ஏழுந்தருளி அருள் புரிந்து வருகின்றார்.

இத்தலத்தை எந்நானும் பூசிப்பவர்களுக்கு, மற்றத் தலங்களிலே செய்கின்ற தவங்கள், தாணங்கள், யாகங்கள் ஆகியவற்றின் பயன்கள் எல்லாம், இங்குக் கிடைக்கும் என்பர். மற்றத் தலங்களிலே ஒருமாதம் பூசிக்கும் பலன், இங்கு ஓர் இரவில் பூசித்தலாற் கிடைக்குமென்பர்.

இத்தலத்தைச் சிவநகர், கடம்பவனம், சீவன் முத்தி புரம், கண்ணிகாபுரம், மதுரை, திருவாலவாய், நான்மாடக் கூடல், பூலோக சிவலோகம், துவாதசாந்த தலம் எனப்பல வாறு அழைப்பர்.

ஆதீர்த்தர் அவைந்தருள் அறியுா! நலஹ

வேண்டிடு நாதர்க் கிரங்கி வியத்தகு குலம் ஊன்றித் தோன்றிய பிலத்தின் நீரிற் தூயதாங் கங்கை சேர்த்து மாண்புடை ஆதி தீர்த்தம் மகிழ்வுடன் அமைத்தே யவர்க்கு ஆங்கதன் பெருமை தெரித்த ஆலவாய் அரனே! போற்றி.

தீந்தந்தீஸ் யகீவை: - சோமசுந்தரப் பெருமான் மீணாட்சி அம்மையாருடன் வீற்றிருந்து அருள் செய்து வரும் போழுது திருநந்தி தேவர் முதலிய கணநாதர் எம்பிராணை வணங்கிச், “ கவாமி! தேவரீருக்கு அடியேற் அபிடேகன் செய்யவும், நீராடவும், இவ்விடத்திற் தீர்த்தமின்மையால் வருந்து கிறோம். அதனை நீக்க ஓர் தீர்த்தத்தை ஆக்கித்தரல் வேண்டும் ” என்று பிரார்த்தித்தனர்.

அதனைக் கேட்டருளிய சோமசுந்தரப் பெருமான், அக்குறையை நீக்கக்கருதித், தமது ஒப்பற்ற குலாயுதத்தைச் சிவலிங்க மூர்த்திக்குத் தென்கிழக்கே நாட்டியதும், அச்குலம் பூமியையும் பாதாளத்தையும் ஊடுகுவிக் கிழிக்க, அத்துவாரத்தினாடே நீர் கடல் போற் பெருக்கெடுத்தது. எம்பெருமான் தமது திருக்கரத்தால் அதனை அணைத்துத், தமது திருமுடியிலுள்ள கங்கா நீரைச் சேர்த்துப் புனித தீர்த்தமாக்கி, அவர்களைப்பார்த்து, “ இத்தீர்த்தம் முதன் முதல் ஆக்கப்பட்டதினாலே ஆதிதீர்த்தமெனவும், ஞானத்தைக் கொடுப்பதினாலே, முத்தி தீர்த்தமெனவும், அழைக்கப்படும் ” என்று திருவாய் மஸ்ந்தருளினார். மேலும் “ இதில் நீராடித் தர்ப்பணங்கு செய்து கரையில் இருந்து பஞ்சாட்சர செபஞ்கு செய்து. மெய்யன்புடன் என்னைத் தொழுதால் மானுடப் பிறவியின் பயனெலாம் பெறுவார் ” என்றுங் கூறித் தாழும் நீராடி மறைந்தருளினார்.

இதனைப் பொற்றாமரை வாவி எனவும், உத்தம் தீர்த்தம் எனவும், சிவனுடைய சடாமுடியிலுள்ள கங்கை நீர் கலக்கப்பெற்றதினாற் சிவகங்கை எனவும், உறுதிப் பொருள்கள் நான்கினையுந் தருவதாற் தரும தீர்த்தமெனவும், அருத்த தீர்த்தம், காம தீர்த்தம் மோட்ச தீர்த்தமெனவும் அழைப்பார்.

இந்திரன் யறிவைப் பீந்தோய் நமல்
விருத்திரா சுரனைக்கொன்ற பழியது விரட்டச் சுரேசன்
குருவினின் கூற்றுப்படியே புனித நீர் யாவுமே ஆடி
வரும்வழி இலங்குங் கடம்ப வனத்திற் பழியும் நீங்கி
விருப்பொடு பூசை செய்ய விரும்பிய கொடுத்தாப் போற்றி 1

இந்திரன் யறிவைத் தீந்த நூலினாயாடற் கருக்கம் : தவட்டா
என்பவன், இந்திரன் தன் மகன் விசுபாநுபவனைக் கொன்ற
திற்குப் பழிவாங்கும் வகையில், அப்சார வேள்வி செய்து,
அதனினின்றும் எழுந்த விருத்திரர்க்கரணை ஏவிலிட. அவன்
இந்திரனோடு கடும் போர் செய்ய, இந்திரன் ஆற்றாது
மறைந்து பிரமதேவனிடம் முறையிடப் பிரமதேவன் விஞ்ணு
மூர்த்தியிடங் கூட்டிச் சென்றார். விஞ்ணு இந்திரனைப்
பார்த்து “ உனது குலிசம் பழையது. தத்சி முனிவருடைய
முதுகெலும்பைப் பெற்றுப் புதிய குலிசம் செய்து போர்
செய் ” என்றார் இந்திரன் அவ்வாறே புதிய குலிசம்
செய்து போர் செய்ய, விருத்திராகரன் பயந்து சமுத்திரத்
துள் ஒழித்தான்

இந்திரன் அவனைத் தேடியுங்கானாது பிரமதேவன்
சொற்படி அகத்திய முளிவரிடஞ் செல்ல அவர் அசுரன் ஒழித்
திருந்த சமுத்திர நீரோச் சிவபெருமானைத் தியானித்து
உழுந்தளவாக்கி உண்டார். அப்பொழுது விருத்திராகரன்
ஒரு மலை உச்சியிலே தவஞ்செய்து கொண்டிருப்பதைக்
கண்ட இந்திரன், தனது குலிசாயுதத்தினாலே அவனைக்
கொண்றான். தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தவனைக் கொன்ற
தினாற், பிரமகத்து தோஷம் அவனைப் பற்றிப் பலவாறு
வருத்தத், தாமரைத் தண்டினுள் அவன் புகுந்து ஒழித்தான்.

தேவர்கள் அரசன் இல்லாக் குறையை வியாழபகவா
னிடம் முறையிட, அவர் இந்திரன் இருக்கும் இடஞ்சென்று
சுவியழைக்க அவன் வந்து வணங்கி, அவரின் உத்தரவுப்
படி தீர்த்த யாத்திரைகள் செய்து வரும் போது, கடம்ப
வனத்தில் அப்பழி நீங்க, எங்குந்தேடி வாவிக் கரையிற்
சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து, முறைப்படி பூசித்த
லும் பெருமான் வெளிப்பட்டு அருள் செய்து மறைந்தருளி
னார்.

விவசாய யானையின் சாபந் தீர்ந்தோய் நமற்
பூவினை மிதித்த தாலே போற்றுறும் முனியின் சாபத்
தீவினைச் செயலால் வெள்ளை யானையும் அலைந்தே கடம்
காவினிற் கயத்தில் மூழ்கி வருத்திய சாபந் தீர்ந்து பக
ஆயிடைப் பூசை செய்ய அதன்பழி தீர்த்தோய் போற்றி

வெள்ளை யானையின் சாபந் தீர்ந்த திருவிளையாடல் குடும்பம்-
வெற்றிக்களிப்பில் மூழ்கியிருந்த இந்திரனிடம், துருவாச
முனிவர் தாம் சிவபெருமானின் முடியினிருந்து பெற்ற தாம
ரைப் பூவைப் பரிசாக்க கொடுத்தார். அவன் ஆதை வாங்கி
வெள்ளை யானையின்மேல் வைத்தான் யானை அதனைக்
கீழே தள்ளிக் காலால் மிதித்தது

அதனைக் கண்ட முனிவர், சிவத்துரோகஞ் செய்த
இந்திரனைப், “பாண்டியன் ஒருவன் ஏவும் வளையினாற்
தலை சிதறக்கடவான்” என்றும், “வெள்ளை யானை காட்டு
யானையாகி அலையக் கடவது” என்றஞ் சபித்தார். அத
னைக் கேட்ட தேவர்கள், சாபத்தை நீக்கும்படி வேண்டு
தலும் இரங்கிய முனிவர், தலைசிதறுஞ் சாபம் முடியோடு
போகும் எனவும், யானையின் சாபம் நூறு வருடத்தின் பின்
திருமென்றும், மறு சாபம் அளித்தார்.

வெள்ளை யானை காட்டுயானையாகி அலைந்து முடி
வில் கடம்பவனத்துள் புகுந்தது. பொற்றாம்ரை வாவியைத்
தரிசித்ததும் முன்னறிவுதோன்ற, அதனில் மூழ்கி எழும்பிய
தும் காட்டுயானையின் வடிவம் மறைந்து முன்னேய வடிவம்
பெற்றது.

அப்பொழுது திருவருளினாலே சோமசுந்தராழர்த்தியின்
தோற்றுத்தைக்கண்டு வணங்கிப், புழூக்கைத்தீர்த்தத்தினால்
அபிடேகஞ் செய்து, முறைப்படி பூசித்தது. பூசையை ஏற்ற
சோமசுந்தரப் பெருமான் வெளிப்பாட்டுத் தோன்றிக் கிருபா
நோக்கஞ் செய்து இந்திரன் எனது மெய்யன்பனோ அவனைத்
தாங்குதல் என்னைத் தாங்குதல் போலப்பெரு மகிழ்ச்சியே
என்று கூறியருளினார்.

இந்திருவிளையாடல் பௌரியோர்கள் உள்ளவருந்துப்படியான செயல்
கள், வெள்ளை யானை காட்டு யானையாகி அலைந்து போல்துள்ள
பங்களைத் தந்தே நூற் என்பதை உணர்த்துகிறது.

நுரையை அமைந்தீட வறி செய்த சீந்தா நஸ்ரா

தனஞ்சயன் கண்ட செய்தி தவமுடைத் தென்னன் கேட்டும் கணவினெனக் கருத்திற் கொண்டும் திருத்தலம் அமைக்கக்கருதி வனத்தினைத் திருத்தும் வேள்ள சிந்தராய் மீண்டும் வந்தே மனங்கொள்ள தலமாய் மதுரை அமைத்திட வகுத்தோய் போற்றி

பூரவி பாநாகரி அமைக்க வறிசெய்த நீட்சிலாயாடற் கூதுக்கீர்தி:- சிவபக்தனும் வணிகனுமாகிய தனஞ்சயன் என்பான், சோம வாரத்தன்று இரவில், கடம்பவனத்துட் கண்ட தேசோமயமான சிவவிச்கக் காட்சியையும் அங்குத்தேவர்கள் பூசை செய்த சிறப்பினையும், குலசேகர பாண்டிய மன்னானுக்குக் கூறினான்.

அன்றிரவு சோமசுந்தரப் பெருமான் சித்தவடிவத்துடன் பாண்டியன் கணவிற் தோன்றிக் “காட்டை அழித்துக் கடம்பவனத்தைத் திருத்தி நகரமாக்குவாயாக” என்றுகூறி மறைந்தருளினார்.

தனஞ்சயன் கூறியதையுங் கணவிற் கண்டதையுஞ் சிந்தித்து, மத்திரிமாருடன் கடம்பவனத்துட் சென்று வாவியில் நீராடிச் சோமசுந்தரப் பெருமானைத் துடித்து வனத்தைத் திருத்தத் தொடர்கினான்.

அப்பொழுது எப்படி நகரமாக்குவது என்று மந்திரி மார்க்கந்தன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது எம்பெரு மான் கணவிற் காட்டிய வடிவத்துடன் எழுந்தருளி வந்து, தாம் முன்னே கூறிய சிவாகம வழியே தோன்றிய சிறப்பால் விதிப்படி, ஆலயம் மண்டபம் கோபுரம் நகரம் ஆகியவற்றை அமையென விளக்கி மறைந்தருளினார்.

குலசேகர மன்னன் சித்தர் கூறியவாறே முறையாக அமைத்து, வடக்கீழ்த் திசையில் தனக்கு மாளிகை அமைப்பித் தான். நகரத்தைச் சாந்தி செய்ய நினைத்த பொழுது, பெரு மான் தனது சடாமுடியிலுள்ள சந்திரகலையின் அமிர்தத் தோடு, கங்கை நீரையுங் கலந்து சிந்தினார். அது நகரம் முழு வதும் பரந்து சாந்தி செய்தது.

மலையாந்துவசனின் துவகை மாற்றனோய் நமது

மலையத் துவசன் மகத்திற் தோன்றிடு மகவால் வருந்த மலைவை அசரீரி வாக்கால் மாற்றியே வருத்தந் தீர்த்து கலைகள் பயிற்றி மகட்குந் தடாதகைப் பெயருஞ் சூட்டி தலைமைத் திறமுஞ்சார் வளர்த்திடச் செய்தோய் போற்றி

4

மலையாந்துவசனின் வழந்தநைப் போக்கீய நீருவிளையாடற் கருக்கங்: சிவநெறி வழுவாத சிந்தையையுடைய மலையத்துவச பாண்டிய மன்னன், காஞ்சனமாலையை மணந்து சிவபக்தியுடனும் நீதியுடனும் அரசியற்றி, நெடுங்காலம் புத்திரப் பாக்கியம் இன்மையால் வருந்தி, இந்திரனின் ஏவற்படி புத்திரகாமேட்டி யாகத்தைச் செய்யும் போது உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார், காஞ்சனமாலை முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தின் பயனாக, மூன்று வயதுப் பராயமுடைய ஓர் பெண்மகவாக மூன்று மூலை கனுடன் வேள்வியினின்றும் தோன்றிக், காஞ்சனமாலையின் மதியில் வந்தமர்ந்தார். மலையத் துவசனோ “நான் புத்திரனை வேண்டி யாகஞ் செய்யப், பெண்பிள்ளையே கிடைத்தது”. என்று வருந்துதலும், சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து, அரசனே, மணங்கலங்காதே. உன்மகளைப் புத்திரனாகவே பாவித்து, வேதவிதிப்படி உரியசடங்குகள் யாவற்றையுஞ் செய்து தடாதகை எனப் பெயர் சூட்டி, கலைகள் யாவற்றையும் பயிற்றி, உரிய பருவத்தில் முடி சூட்டுவாயாக. இப்பெண்ணுக்குக் கணவன் வரும் பொழுது மூன்றாவது மூலை மறையும். எல்லாஞ் சிறப்பாகவே அமையும்” என்று அசரீரி வாக்கினால் உணர்த்தினார்

அதுகேட்ட அரசன் சோகம் நீங்கிச், சிவபெருமான் அருளியபடியே மகனாகவே கருதி, எல்லாச் சடங்குகளையும் நடாத்தித் தடாதகை எனப் பெயருமிட்டு கலைகள் யாவும் பயிற்றி உரிய பருவத்தில் முடிசூட்டி மகிழ்ந்தான்.

14 திருவினாயாடற் மூச்சுப் பாஸர்களும் பாராலைகளும்

தடாதகை உணந்தால் உலகீயல் உணாந்தனோய் நமது
பிராட்டியும் போரை நாடப் பேணுறும் படைகள் குழு
அராவணி கோலந் துலங்க அம்மையின் முன்னாய்வரவே
பராவுறு தனத்துள் ஒன்று மறைந்திடப் பழமை உணர்த்திச்
சராசரம் உணர்ந்தே உய்யத் திருமணம் புரிந்தோய் போற்றி

5

தடாதகைகாந்த் தீருவணஞ் செய்து உலகீயலை உணர்ச் செய்த
திருவினாயாடலின் சூருக்கம்:- தடாதகைப் பிராட்டியார்
திக்கு விஷயம் மேற்கொண்டு, வடக்கிலுள்ள அரசர்கள்
யாவரையும் வெற்றி கொண்டு, திருக்கைலையின் மீது
படையுடன் சென்றார், அப்பொழுது தனது வலப்பாதியா
கிய எம்பெருமானின் திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்கவே, நடு
விழுள்ள முலையானது மறைந்தது, உடனே தோழி சுமதி
மூலம், தாம் பிறந்தபோது நிகழ்ந்த அசரீரி வாக்கை
நினைவு கூர்ந்து தலைகுனிந்து நின்றார்.

கைலாசபதி பிராட்டியரை நோக்கி “நீ, திக்குவிஜயம்
மேற்கொண்ட போதே நானும் மதுரையை விட்டுப் பிரிந்து
உன்னைத் தொடர்ந்து வந்தேன். இன்றிவிருந்து எட்டாம்
நாள், உன்னைத் திருமணஞ் செய்வோம் நீ, மதுரைக்கு மீண்டும்
செல்வாயாக”என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

பிராட்டியாரும் மதுரைக்கு மீன், மந்திரிமார் சகலதே
சத்து அரசர்களுக்குந் திருமண ஓலையை அனுப்பி மதுரையை
அலங்கரித்தனர். கைலாசபதி யினுஞ் சங்குகளனர்கள்களை
அனுப்பிச், சகல தேசத்து அரசர்களுக்குந்தேவர் ரிஷிகளுக்குந்
திருமணச் செய்தியைப் பரப்பினர்.

பின்பு கைலாசபதி, உலகினோர்க்கு இல்லற வாழ்க்கை
யின் சிறப்பினைச் செயலிலே உணர்த்திக் காட்டும் முகமாகத்
திருமணக் கோலம் பூண்டு, தேவர்கள் யாவருஞ் குழந்து
வர மதுரையை அடைந்து, காஞ்சனமாலை பாதபூசை
செய்ய, விஷ்ணுமுர்த்தி தத்தஞ் செய்து கொடுக்கப்
பிரமதேவர் ஓமம் வளர்க்கப், பிராட்டியாருக்குத் திருமாங்கல்யதாரணங்கு செய்தருளினார்.

உனிவரை டக்டர்ஸிக்க வெள்ளியரிப்பலந்தல் ஆடனோய் நாறு திருமண விழாவின் போது தேவரும் விருந்தில் மகிழ் அருந்தவப் புனிய முடனாய்ப் பதஞ்சலி நியமந் தெரிக்க அருள்பெறும் அன்னோர் காண அவருடன் கோவில் புக்குத் திருநிறை வெள்ளிச் சபையிற் திருநடம் புரிந்தோய் போற்றி

6

வெள்ளியரிப்பலந்தல் ஆடய திருவிலையாடலின் சுருக்கங்:- திருமண விழா முடிவில், சிவபெருமான் தேவர்கள் முனிவர் கள் அரசர்களை நோக்கி, உணவருந்த வாருங்கள் என்ற மழுத்தார். அவர்கள் தமது நியமம் முடித்து அதற்கு ஆயத்த மாயினர். அவர்களுள் வியாக்கிரகபாத முனிவரும் பதஞ்சலி முனிவரும் சிவபிரானை வணங்கி, “எம்பெருமானே! சிதம் பரத்தில் தேவரீரது திருநடன்த்தைத் தரிசித்தே உண்பது அடியேழுடைய நியதி” என்றனர்.

அப்பொழுது எம்பெருமான் அவர்களை நோக்கி “உலகமே வடிவான விராட்ப்புருஷனுக்குச் சிதம்பரம் இருதயத் தான மாகும். ஆயின் இம்மதுரையோ துவாதசாந்தமாகும். அத னாற் சிதம்பரத்திலும் மதுரையே மேலானது. இங்கே நமது நடன்த்தைத் தரிசித்தவர்களுக்கு அது போக மோட்சங்களையும் இட்டசித்திகளையுங் கொடுக்கும் அதிஅற்புதமானது. அதனை இங்கே தரிசிப்பிப்போம்” எனக் கூறியருளிய மாத்திரத்தில், விமானத்திற்குக் கீழ்த்திசையில் வெள்ளியம் பலமும் மாணிக்க வேதிகையுந் தோன்றின.

எம்பெருமான் அங்கு ஞானப் பேரோளி வடிவாகத் தோன்றிப், பூதகணம் மொத்தை வாத்தியத்தையுந் தண்ணு மையையும் முழக்கத், திருநந்திதேவர் முழவங்கொட்ட, விஷ்ணு இடக்கையினை அசைக்கத், தும்புருநாரதர் இசை பாடப், பஞ்ச துந்துபிகள் ‘லூலிக்கச், சரஸ்வதி சுதிகூட்டப் பிரிமதேவர் யாழ் வாசிக்க, முயலகன்மேல் வலப்பாதத்தை வைத்து, இடப்பாதத்தைத் தூக்கி ஆனந்த நடனமாடியருளினார்.

தடாதகையின் துயரந் போக்குக் குண்டோதரன கறைத்தோம் நமு
தன்னுளங் கவலை சூருந் தடாதகை அதிர ஆங்கே
இன்குவை மலையே யாக எஞ்சியே இருந்த உணவை
முன்னுறு குண்டோ தரனின் முதுபெரும் பசியால் ஒழித்து
இன்னருள் சரந்தே அம்மை இரங்கிடச் செய்தோய் போற்றி

தடாதகையின் துயரந் தீர்ப்பாதற்காகக் குண்டோதரன அலைத்த
தீருவிளையாடற் சுருக்கம்:- தடாதகைப் பிராட்டியார், திருக்
கல்யாணத்திற்கு வந்திருந்த தேவர் முனிவர் அரசர் யாவரை
யும் உண்பித்த பின்பும், உணவுவகை மலைபோல எஞ்சியிருப்
பதைக்கண்டு, செய்வதறியாது வருந்தித், தனது கணவனிடஞ்
சென்று வணங்கி, அதனைத்தெரிவிக்கக். சிவபெருமான்
புன்னகை செய்து “உனது அளவில்லாத செல்வப் பெருக்
கிணைக் காட்டுவதற்காகச் சமைப்பித்தாய் போலும் உன்னு
டைய விருந்தை உண்ணும்படி பசியினாற் களைத்தவர்கள்
யாரையுங் காணோம்” என்று கூறிச் சமீபத்தில் நின்ற குண்டோ
தரன் வயிற்றில், வடமுகாக்கினி புகும் வண்ணம் திரு
வுளங்கொண்டருளினார். வடமுகாக்கினி குண்டோதரனின்
வயிற்றினுட் புகுந்து உதராக்கினியாக வருக்குதலும், குண்டோ
தரன் சோர்ந்து களைத்து ஆவியொடுங்கிச் சுந்தர
பாண்டியனைப்பார்த்து, “சுவாமி!பசியினாற் துடிக்கிறேன்”
என்றான். உடனே சுவாமி பிராட்டியாரைப்பார்த்து, “இவனுக்கு ஒருபிடி அன்னங்கொடு. அப்புறம் பார்ப்போம்” என்றார். பிராட்டியாரின் ஏவலின்படி தோழிப் பெண்கள் குண்டோ
தரனைக் கூட்டிக் கொண்டுபோய் அன்னத்தின் முன்
விட்டனர். குண்டோதரன் அன்னமலை முழுவதையும்
உண்டும் பசிதீராது வருந்தினான். பிராட்டியார் அதிசயம்
டைந்து, தமது நாயகர் முன்னே சென்று நாணிக் கோணி
நிலத்தைப் பார்த்தபடி நின்றார் எம்பெருமான் யாதும் அறியாதர்போல, “இன்னுங் கணங்களை அனுப்பவா” என்று
வினாவக், “குண்டோதரனின் பசியே தீர்ந்தபாடில்லை. வேறு
கணங்களும் வந்தால் உலகம் முழுவதையும் உண்டு விடு
வரே. என்செய்வது” என்று கூறினார்.

குண்டோநரனின் பசையற்றிக்காலை அலைத்தோயினமலு

எஞ்சிய உணவாம் மலைகள் எதுவுமே இல்லையாகத் தின்றிடுங் குண்டோதரனோ தேறிலன் பசியால் வாட அன்னமாங் குழியை அழைத்து அவன்பசி தீர்க்கக்செய்து வன்மைசெய் தாகந் தீர்க்க வைக்கயை அழைத்தோய்

போற்றி 8

குண்டோதரனின் பசையற்றிக்காலை அன்ளக்குழியையும் தாகந் தீர்க்க வைக்கயையும் அலைத்த தீருவிவையாடல் சூக்கம்:- மலைகள் போலக்குவிந்திருந்த சாதங் கறிகள் யாவற்றையும், உருட்டி உருட்டி உண்டும் பசியடங்காது; அண்டங்கள் பொடிபடக் கதறி, ஆவிசோர்ந்து முன்னே வந்த குண்டோதரனைப் பார்த்த எம்பெருமான், பிராட்டியாரைப் பார்த்துப்புன்னகை செய்து, அன்னபூரணியை நினைத் தருளினார்.

உடனே நான்கு குழிகளிலே தயிர் கலந்த சாதந் தோன்றியது, எம்பெருமான் குண்டோதரனைப் பார்த்து, அவற்றைப் புசிக்கும் படி கூறியருளினார் அவன் அவற்றை உண்டு பசி தீர்ந்து தாகத்தினால் வருந்தி, அருகிலுள்ள வாவிதுளம் ஓடை கிணறு யாவற்றினது நீரையையும் பருகி யந் தாகந்தீராது வருந்த, எம்பெருமான் திருமுடியிலுள்ள கங்கையை நோக்கி, ‘‘நீ இம்மதுரையின் புறத்தே ஒரு நதி வடிவாக வருவாயாக! என்று பணித்தார், கங்கையுந் தான் விரும்பிய வரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு, மதுரையின் புறத்தே வைகை நியாகப் பாய்ந்து வந்தான்.

அது கண்டு எம்பெருமான், குண்டோதரனைத் தாகந் தீர்க்கும் படி அந்தியிடத்தே விடுப்ப. அவன் நதியிடத் துப் புகுந்து, தனது இரு கைகளையும் நீட்டித் தடுத்து, வந்த நீரை வாய் திறந்து குடித்துத் தாகந் தீர்ந்து மகிழ்ந்து கூத்தாடினான். அன்புருவாகிக் கீதங்களைப் பாடித் துதித் தான். எம்பெருமான் மகிழ்ந்து, அவனுக்குக் கணங்களின் தலைமைப் பதவியைக் கொடுத்து, எம்பிராட்டியுடன் எழுந் தருளினார்.

காஞ்சனா தீந்தயாட ஏழுகடல் அறைத்தோம் நாலு
முனிவரின் கூற்றுத் தூண்ட முதியளாகுங் காஞ்ச னமாலை
கனிவொடும் மகளைப் பார்த்துக் கடவினிலே தீர்த்தமாடும்
நனிபெரும் ஆசை கூற நற்றாயின் விருப்பந் தன்னைப்
பணிவிடன் பகர ஆங்கே எழுகடலை அழைத்தோம் போற்றி

நாஞ்சனமாலை நாட ஏழு கடல்களையும் அறைத்த தீநுளிக்கணாட்டு கூத்துக்கீர்ம்:- முழுமுதற் கடவுளாகிய சுந்தர பாண்டிய
வைத் தரிசிக்க வரும் முனிவர்க்கனுள்ளே ஒருவராய கெளதம்
முனிவர், காஞ்சனமாலையின் வீட்டிற்குஞ் சென்றிருந்தார்.
காஞ்சனமாலை அவரைத் தகுந்தபடி உபசரித்துத் தனது
பிறவித்துங்பத்தை நீக்க வல்ல தவம் யாது? என்று வின
வினாள்.

அதனைக்கேட்ட முனிவர், “ வாய்மை, போறை, இரக்கம். ஐப்பொறிகளை அடக்கல், சிவத்தியானம். தரும
தானங்களிலே மனஞ்செலுத்தல் முதலிய மனத்தவம் ஒரு
வகை பஞ்சாட்சர சொபாம், சதருத்திர பாராயணம், தோத்
திரம், தருமங்களை எடுத்துச் சொல்லுதல் முதலிய வாசிக
தவம் இன்னொருவகை. சிவனைப் பூசித்தல், சிவாலயங்
களைவலம்வந்து வணங்குதல், திருப்பணிகள் செய்தல்,
சிவதீர்த்தங்களில் ஆடுதல் முதலியன உடலாற் செய்யுந்
தவம் மூன்றாம் வகையாகும். இம்மூவகையில் உடலாற்
செய்யப்படுந் தவமே சிறந்தத தாகும் அவற்றினுள்ளும்
தீர்த்த யாத்திரை சிறந்தது. நதிகளிலே தனித்தனி ஆடுதல்
கடினம், நதிகள் யாவுஞ் சமுத்திரத்திற் சேர்வதனால்
சமுத்திர தீர்த்தம் ஆடுதல், எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது’’
என்று கூறினார்.

அதனைக் கேட்ட காஞ்சனமாலை, சமுத்திர தீர்த்தம்
ஆடும் விருப்ப முடையவளாய் மகளிடம் அதனைத் தெரிவிக்க,
மகள் சிறி து மனத்தளர்ச்சியிடுன் கணவனிடந்
தெரிவிக்கச், சுந்தர பாண்டியர், சமுத்திரம் ஓன்றோ? ஏழு
சமுத்திரங்களையும் அழைப்போம் என்று கூறி மனத்தி
லுன்ன, உடனே ஏழு சமுத்திரங்களும் கீழ்த்திசையில்
உள்ளவாயியில் ஏழுநிறத்தோடும் வந்து கலந்தன.

காஞ்சனாய பக்ரி கீக்காக் கணவனை அறைத்தோய் நஸ்ற
தமதிறையோ மகனோ இன்றிந் தஸ்மனக் குறைபால் வாடுத்
தமியளாந் தாயின் துயரைத் தடாதகை உரைத்த ஸோடுந்
தமதுளத்தில் அதனை அருளோ உன்னியே மலையத் துவசன்
இமையவரின் இருக்கை விட்டு வந்திட அழைத்தோய்

[போற்றி 10]

காஞ்சனாலையை பக்ரி கீக்காக் கணவனை அறைத்த திருவிலை
யாடற் கருக்காடி:- சுந்தர பாண்டியர், தடாதகைப் பிராட்டியா
ரோடு வாவிக்கரையில் இருக்குஞ் ரோலையில் வீற்றிருந்து,
காஞ்சனமாலையை அழைக்கும்படி கூறியருளினார். அவ்
வாறு அழைத்து வரவும், சமுத்திர தீர்த்த மாடும் பொழுது.
கணவன்து கையையோ, மகனின் கையையோ பசுக்கள்றின்
வாலையோ இவற்றில் ஒன்றைப் பிடித்து ஆடுதலே முறை
யெனப் பிராமணர் மூலங்கேட்டுனர்ந்த காஞ்சனமாலை,
தனது வருத்தத்தை மகனிடங் கூறுதலும், பிராட்டியார்
அதனைக் கணவனிடங் தெரிவித்தார்

எம்பெருமான் அக்குறையைத் தீர்க்கும்படி, சவர்க்கத்தீ
தில் இந்திரனோடு ஒப்ப ஆசனத்திலிருந்த மனலைத்துவசன்
மேற் திருவுள்ளாஞ் செலுத்தினார். எம்பெருபானின் திரு
வளக்குறிப்பை உணர்ந்த மலையத்துவசன், ஆசனத்தை விட்டு
ஏறங்கி விமானம் ஏறி வாவிக்கரையை அடைந்து, தான்
பெண்பிள்ளையைப் பெற்றபேறு, மனம் வாக்குக்காயங்களுக்
கெட்டாத பரமானந்தப் பெருங்கடலைத் துரிசிக்கக் கிடைக்க
த்தே என்று, பேரானந்தங் கொண்டு வீழ்ந்து வணங்கிப்
புதுதலும் சுந்தர பாண்டியர் மாமன் முறை யென்பதாலே,
அதனைத் தடுத்துத் தமுஹித்திருவருள் நோக்கஞ் செய்து,
“ உன்னுடைய மணவியோடு தீர்த்தமாடுவாயாக ” எனத்
திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

காஞ்சனை கணவனை நாணத்தோடு வணங்கிப்
பஞ்சாட்சர செபஞ்செய்து சங்கற்பஞ்செய்து, கணவன் கரத்
தைக் கைப்பற்றியபடி சமுத்திர தீர்த்தமாட்டத் திருவருளி
னாலே இருவரும் சிவரூபம் பெற்று திருவாலவாயிலை
அடைந்து சொக்கநாதப்பெருமானையும் மீனாட்சி அம்மை
யையும் வணங்கி சிவலோகம் அடைந்தனர்.

ஒந்தன் உக்கீர் குழராங் உந்தங் அநுளினாய் நமலு
ஆண்டிடுந் தந்தை உணர்த்தும் அநட்குறி தேர்ந்தே முருகன்
மாண்புகழ் மாதா வாகுந் தடாதகை கருவில் உதித்து
பாண்டியன் உக்கிர வர்மன் என்றுமே யாரும் போற்றும்
மேன்மை கொள் புதல்வணாக விளங்கிடச் செப்தோப்
போற்றி ॥

ஒந்தன் உக்கீர்யார்பாங் அவநாந்த் சியிய அகுவிய திருவீசுவா
யாடற் கநுங்கம்:- பிரமா விட்டுனுக்களாலும் வேதங்களா
லும் முழுமையாக, அறியமுடியாதவராகிய எம்பெருமான்,
தம்முடைய அடியவர்களுக்கு, எக்காலத்தும் எளியவராய்
அருள் செய்யும் மேன்மையை, உலகோர் உணர்ந்து உய்யும்
பொருட்டு மெய்யன்பனாகிய மலையத்துவச பாண்டியனுக்
கும் காஞ்சனாமாலைக்கும், உலகமாதாவாகிய உமாதேவியா
ஏப் புத்திரியாகக் கொடுத்து, அதற்கிசையத் தாழும் மரு
மகனாகிப் பாண்டிய நாட்டை அரசுசெய்ததோடு, பாண்டிய
நாடு மேன்மேலும் மேன்மை பெறும் பொருட்டுப், பிராட்டி
யாரிடத்தே முருகக்கடவுள் புத்திரனாகத் தோன்றும் வண்
னைம் திருவளங்கொண்டார்.

அதனை உணர்ந்த முருகப் பெருமானும், பிராட்டி
யாரது கருப்பையிற் தோன்றிச் சோமவாரமுந் திருவாதிரை
நட்சத்திரமும் பொருந்திய கூபவேளையிற், குருகேந்திரத்தில்
இருக்க நான்கு வேதங்களும் முழங்கத் துந்துபி ஓலிக்கத் திரு
வவதாரஞ் செய்தருளினார்.

சுந்தரபாண்டியர், புத்திரனுக்குச் சாதக கருமஞ் செய்து
உரியகாலத்தில் அன்னப் பிரயாசனமுஞ் செளள கருமமும்,
உபநயனமுஞ் செய்வித்தார். பிரகஸ்பதியிடம் வேதம் முதலிய
கலைகளையும், படைத்தொழிலையும், பிதாவிடத்திலே பாச
பத வித்தையையுங் கற்று எட்டுவயது ழரணமாகு முன்பே
சகல கலைகளையுங் கற்று வல்லவராயினார் உக்கிரவர்மர்.

உக்கிரமானங்கு வேல்வளை சென்டு கொடுத்தோய் நலஹ
சுந்தரக் காந்தி மதியுஞ் சடரெழிற் குமரன் தானும்
மங்களம் பொங்கும் நல்ல மணத்தினைச் செய்து மகிழ்
வண்டிறல் குமரன் தனக்கு வரும் பகை வெல்க வென்றே
வென்றிடு வளை வெல்சென்டு விருப்பமாய்க் கொடுத்தோய்
போற்றி 12

உங்கருமாரனுங்கு வேல்வளை சென்டு கொடுத்த திருவிலையாடற்
கூத்காரி:- சுந்தரபாண்டியர் தனது அருமைக் குமாரனுக்குத்
திருமணங்கு செய்யக் கருதியதை அறிந்த மந்திரிமார்,
ஆராய்ந்து, வடதேசத்து மனலூர் அரசனாகிய சோம
சேகரனுடைய புதல்வியாகுங் காந்திமதியைத் தேர்ந்தனர்.

அன்றிரவு சோமசுந்தரப் பெருமான் சோமசேகரனு
டைய கனவிற் தோன்றி, “அரசனே! நாம் மதுரையில்
எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவப்ரீரான். நீ உனது புதல்வி காந்தி
மறியை, மதுரைக்குக் கொண்டு போய்ச் சுந்தரபாண்டியனு
டைய மகனாகிய உக்கிர வர்மனுக்கு, மனஞ்செய்து கொடுப்
பாயாக” என்று பணித்தார்.

சோமசேகரன் கனவை நினைத்து மகிழ்ந்து, விவாகத்
திற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களோடு, மகனைத் தேரில் ஏற்றி,
மதுரையை நோக்கிப் புறப்பட்டான். சுந்தரபாண்டியனு
டைய மந்திரிமார் வழியில் அவர்களைச் சந்தித்து, யாவரும்
மதுரையை அடைந்தனர். கோலாகலமாக விவாகம் நடை
பெற்றது.

சின்னாளின் பின் சுந்தரபாண்டியர் மகனை நோக்கி
“மகனே! உனக்கு இந்திரனும் வருணனும் மேருவும் பகைவ
ரய்வுரவர் இந்திரன் பகைப்படும் போது, இந்த வளையை
அவன் மேல் எறிவாயாக வருணன் பகைப்படும் போது,
இந்த வேலை எறிவாயாக. மேருமலை தருக்கடையும்
பொழுது, இச் செண்டினால் அடிப்பாயாக”, என்று கூறி
அவற்றைக் கொடுத்து, அவனுக்கு முடிகுட்டித் தனது
ஆணையாசக்கரத்தையுஞ் செங்கோலையுங் கொடுத்து
வாழ்த்தித், தனது கூட்டத்தவருடன் பழைய வடிவமாகித்
திருக்கோவிலினுட் புகுந்து வீற்றிருந்தருளினார்.

ஆழிவற்ட வேலை ஏறவிந்தோம் நம்மு
வருணனின் ஏவலாலே மதுரையை அழிக்க வந்த
பெருந்திரை ஆழி தன்னைப் பீடுறும் வேலை ஏவிப்
செருக்கினை அடக்குமாறு பேறுடைக் குமரன் தன்பாற்
திருவுடைச் சித்தராகிச் செயல்முறை தெரித்தோய் போற்றி

13

சுருக்கீரம் வற்றும் படியாக வேலை ஏறவிந்த திருவிலையாடற் கூருக்கீரம் - உக்கிர குமாரன் செங்கோலோச்சி வருநாளில் தொண்ணுற்றாறு அகவமேத யாகங்களையுஞ்செய்து முடித்தான். நாறு யாகங்களையுஞ்செய்து முடித்தாற், தனது பதவி பறிபோய் விடும் என்றஞ்சிய இந்திரன், சூட்சி செய நினைத்து வருணனை அழைத்து, “நீ ஊழிக்காலத்து உலகினை அழிக்குஞ்சமுத்திரம் போல் உருவெடுத்து மதுரையை அழிப்பாயாக” என்றான்.

மேல்வருந் திமையை உணராத வருணன், அவ்வாறே செய்யத் துணிந்து, ஊழிக்காலச் சமுத்திரம் போற் பெருக் கெடுத்து, மதுரையின் கீழ்த்திசையை நன்னும்பொழுது சோமசுந்தரப் பெருமான் சித்த வடிவத்தோடு, உக்கிர குமாரனது கனவிற் தோன்றிப், “பாண்டியனே! வருணன் சமுத்திரமாக உருவெடுத்து மதுரையை அழிக்க வருகிறான். நீ விரைந்து சென்று வேற்படையைச் செலுத்தி வெற்றி பெறுவாயாக” என்றருளிச் செய்தார்.

உடனே உக்கிர குமாரன், விழித்தெழுந்து வணங்கி, ஆழிப்பாடி விரைந்து சென்று, பேரொலியோடு இரைந்து வருகின்ற சமுத்திரத்தைக் கண்டு வருந்துகையில், கனவில் வந்த சித்தர் நன்விலும் தோன்றி, “அப்பனே! சமுத்திரம் போல் வரும் இப்படைகவனை, வேற்படையை ஏவி மதுரையைக் காப்பாயாக” என்றார். உடனே உக்கிரன் வேற்படையை ஏவினான். சமுத்திரம் வறண்டது. சித்தர் மறைந்து ஆகாயத்தில் உமாதேவி சமேதராகக் காட்சி கொடுத்தார். உக்கிர குமாரன் விழுந்து வணங்கி, நடந்தே சென்று ஆலவாயிலிற் புகுந்து வழிபாடு செய்து அரண் மனைக்கு மீண்டான்.

இந்திரன் அடக்க வளையினை ஏற்றிந்தோம் நமலு
பொன்னகர் சென்றபோதில் நிகழ்ந்திடு செயலினால்
மழையைச்
சிந்திடும் மேகம் நான்கைச் சிறையில் அடைத்துமே பின்னும்
இந்திரன் உடனாம் போரில் இலங்கிடும் அவனது முடியை
வண்டிறல் வளையாற் சிதறச் செய்தனுக் கருவினோய்
போற்றி 14

இந்திரன் யூடிலோல் வளையை ஏற்றித் திருவிழையாடற் சுருக்கி
பன்னிருவருடம் மழை பெய்யாத காரணத்தால் நாடு
அழிந்து வருந்தியபோது, சேர்சோழ பாண்டியமன்னர் மூவரும்
அகத்தியரிடம் போய் மழை பெய்யாமையைக் கூறி வருந்தினர். முனிவர் கிரக நிலையை விளக்கி மழை மேகங்கட்டு
அதிபனாகிய இந்திரனிடம் போய் வேண்டுமொறும் சோமவார
விரதம் அனுட்டித்தால் இந்திரலோகம் போகலாமென்றும்
கூறினார்.

மன்னர் மூவருஞ் சோமவார விரதத்தை முறையாக
அனுட்டித்துச், சுவர்க்கஞ்சென்றார்கள். இந்திரன் மானிட-
ராகிய இவர்களின் வரவை அறிந்து, தனக்குப் பணிவான
ஆசனங்களை அமைத்து அமரச்சொன்னான். சேர்சோழர்
அவ்வாறே அமர்ந்தனர்.

உக்கிரன் அவ்வாறு அமராது, இந்திரனோடு ஒப்பச்
சிங்காசனத்தில் இருந்தான். அதனால் இந்திரன் அவன்
மேற் பொறாமைகொண்டு, மற்றிருவரையும் வினாவி மழை
பெய்வித்துத் தருவதாகக் கூறி அனுப்பிவைத்தான்.

அப்பால் பாண்டியனை அடக்கன்னி, அணிந்தவரை
அடக்கும் ஆரத்தைக்கொடுத்தான். உக்கிரன் அணிந்து சுக
மாகத் திரும்பினான். வேட்டைக்குச் சென்ற இடத்து
மழை, மேகங்களைப் பிடித்துச் சிறையில் அடைத்தான்.
இந்திரன் கோபங்கொண்டு படையுடன் வந்து போர்செய்து
குவிச்த்தால் தாக்கினான். உக்கிரன் தந்தை கொடுத்த
வளையை ஏவ, இந்திரனின் முடிசிதறவே அவன் ஆற்றாது
ஓடிச்சென்று தூதனுப்பி, மேகங்களை விடுவிக்கச் செய்து
மழையைப் பெய்வித்தான்.

ஸ்ரூவலச் செண்டால் அடிப்பிட்டோய் நம்ம
நீருதவும் வளங்கள் வரண்டு நெடிதுமே பஞ்சம் வாட்ட
தாருடைய சேயாம் தென்னன் தளர்ந்துமே யுறங்கக் கனவில்
மேருவைச் செண்டால் அடித்து வேண்டுபொன் பெறுக
வென்றே
காருவும் மதுரை வாழுக் கண்ணருள் செய்தோய் போற்றி

ஸ்ரூவலச் செண்டால் அடிப்பிட்ட தீநுளினாயாடற் க்ஞக்ஞி:-
உக்கிரவர்மன் செங்கோல் ஒச்சி வருங்கால், மீண்டும் மழை
யின்றிப் பஞ்சம் வாட்ட, ஆலவாய்க் கோவிலை அடைந்து
முறையிட்டு, மிகுந்த துயரத்தோடு மீண்டுவந்து அன்றிரவு
வெறுந்தரையில் நித்திரை செய்தான்.

சொக்கநாதப்பெருமான் அன்றிரவு அவன் கனவிற்
தோன்றி, “அரசனே! மழையை வேண்டி வருந்துவதை ஒழியி.
மகாமேரு மலையின் ஓர் பெரிய குகையிலே என்னில்லாத
பொன் இருக்கிறது. நீ அங்கே சென்று அவன் செருக்கை
அடக்கச் செண்டினால் அடித்து பொன்னறை மூடிய
பாறையைத் திறந்து வேண்டிய அளவு பொன்னை எடுத்துக்
கொண்டு வருவாயாக” என்று சூறியருளினார்

உக்கிரவர்மன் விழித்தெழுந்து, கனவை நினைந்துருகி
வணங்கி, நியமம் முடித்துச் சேனைகளோடு புறப்பட்டுப்
பல மலைகளையும் நாடுகளையுங் கடந்து. மேருமலையை,
அடைந்து பலவாறு முகமன் சூறி மேருமலையை அழைத்
தான். பர்வதராசன் வரவு தாழ்த்தவே, கோபங்கொண்டு
செண்டினால் அதன் சிகரத்தில் ஒங்கியிடத்தான். அப்
பொழுது மகாமேரு பர்வதம், எட்டுக்கைகளும் நான்கு தலை
களும் வெண்குடையுங் கொண்ட உருவத்தோடு வந்தது.
காலந்தாழ்த்தியதிற்குரிய காரணத்தைக் கூறி “நீ விரும்பி
வந்த பொன் அதோ இருக்கிறது” என்று மரநிழலிலுள்ள
குகையைக் காட்ட, உக்கிரகுமாரன் அவ்விடஞ் சென்று
பாறையை நீக்கி, வேண்டியவளவு பொன்னை எடுத்துக்
கொண்டுபிட்டு பாறையை மூடி, இலச்சினையைப்பொறித்து
நாடு திரும்பினான்.

வேதப்பொருளை முனிவர்க்கு உணர்த்தினோம் நாலு
 ஒதிடும் வேதப்பொருளை உணர்ந்திட மதுரை நண்ணி
 ஆதர வுடனே ஆங்கு ஆலவாய் அரணைப் பணிய
 மேதகு குருவாய் முனிவர் மீதருட் பார்வை நல்கி
 ஒதரும் மறையை அன்னோர் உளங்கொள் விரிக்தோய்
 போற்றி 16

வேதப்பொருளை முனிவர்களுக்கு விளக்குப்படி உபதேசிந்த
 நீருவிளையாடற் சுருக்கம்:- நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய கண்
 னுவ முனிவர் முதலிய முனிவர்கள், வேதப்பொருளைக்
 கற்றும், அதன் உண்மைப் பொருளை அறிய முடியாதவர்
 களாகிக் கவலையுற்றிருந்தனர். அப்பொழுது அங்குவந்த
 அரபக்தர் என்னும் பிராமணர் கூறிய பிரகாரம் மதுரையை
 அடைந்து, வணங்கி, ஆலயத்தின் தெற்குப் புறத்தில் இருக்கும் தட்சணா மூர்த்தியின் சந்திதியை அடைந்து, வணங்கிக்,
 கார்த்திகை மாதம் பூரணை தொடங்கி, அடுத்த ஆண்டு கார்த்திகை மாதப் பூரணை வரைக்கும் நாடோரும் மூன்று காலமுந் தரிசித்து, மந்திரஞ் செபித்துத், தர்ப்பணம் முதலியன் செய்து வழிபட்டு வந்தனர்.

அப்பொழுது எம்பெருமான் பிராமணக் குருவடிவந்தாங்கி வந்து, அவர்களுடன் சிவலிங்கப் பெருமானின் சந்திதியை அடைந்து, வேதங்களின் உண்மைப் பொருள்களை, அவர்கள் நன்கு விளங்கும்படி உபதேசித்து அருளினார்.

★ இந்தீருவிளையாடல் நமக்கு உணர்த்துவது, குருவைப் பணிந்து அவர் மூலமே உண்மைப் பொருளை உணர முடியும் என்பதே. கண்ணுவ முனிவர் முதலியோரும் தாம் கற்ற வேதத்தின் உண்மைப் பொருளை உணரமுடியாமற் சற்குருவை நாடிவந்து, அவர்மூலமே, உண்மைப் பொருளைத் தெளிந்தமை அதற்குச்சர்ன்றாகும்.

வணிகனாக வந்து பாண்டியனுக்குத்தவினோய் நம்மு
மாண்டகு வணிக னாகி மாணிக்கப் பொதியுமே சுமந்து
ஆங்குள் அமைச்சர் உடனே பாங்குடனாய் வந்திடுஞ்சேயை
ஆண்டருள் நோக்கங் கொண்டு அபிடேக பாண்டியன்னாறே
மாண்புடன் முடியுஞ் சூட்ட மணிபலவும் ஈந்தவனே

போற்றி 17

வணிகனாக வந்து அபிடேக பாண்டியனுக்கு உதவிய நிருவிளை
யாடற் சுருக்கம்:- வீரபாண்டிய மன்னன் தனது குலபத்தினி
யின் மூலமாகப் புத்திரபேறு இன்மையால் வருந்திச் சோம
சுந்தரப் பெருமானை நோக்கி, அட்டமி விரதம் சதுர்த்
தசி விரதம் சோமவார விரதம் என்பவற்றைத், தனது குல
பத்தினியுடன் சேர்ந்து முறையாக அனுட்டித்து வந்தான்.
எம்பெருமானுடைய திருவருளினாலே ஓர் சற்புத்திரன்
பிறந்தான், அப்புத்திரனுக்கு ஐந்து வயதாகும் பொழுது.
வீரபாண்டிய மன்னன் புலிவேட்டையின் போது இறந்தான்.
தருணம் பார்த்து அவனுடைய காமக்கிழுத்திகளின் புதல்
வர்கள் திரவிய சாலையிற் புகுந்து முடியுடன் திரவியங்கள்
பலவற்றையுங் கவர்ந்து சென்று மறைந்தார்கள்.

மந்திரிமார்கள் முடிக்குரிய புத்திரனுக்கு முடிகுட்ட
நினைத்துத், திரவியசாலையிற்பார்த்த போது. முடிமுதலிய
யாவும் இல்லாதிருப்பதைக் கண்டு, செய்வதறியாது வருந்
திச், சோமசுந்தரப் பெருமானது திருவருளை அறிவோ
மென்று, இராச புத்திரனுடனே திருக்கோவிலுக்கு முன்பாக
வரலாயினர். கருணைக் கடலாகிய சோமசுந்தரப்பெருமான
அப்புதல்வனுக்கு உதவத்திருவளங் கொண்டு, இரத்தினங்கள்
அடங்கிய பொதியுடனே ஓர் வணிகனாகி, அவர்கள்
முன்பாக வந்தருளினார். வந்தவர் அவர்களின் கவலையை
அறியாதவர் போலவினாவி. அப்புதல்வனை வாழ்த்தி, முடி
அமைத்தற்கு வேண்டிய இரத்தினங்களைக் கொடுத்து.
முடியினைச் செய்து அபிடேக பாண்டியன் என்னும் பெய
ருடன் முடிகுடும்படி கூறியானினார். பின் வணி கன்
கோவிலினுட் புகுந்து மறைவதைக் கண் டு திருவருளை
நினைந்து துதித்து வணங்கினர்.

முகில்களை அனுப்பி மதுரையைக் காத்தோம் நலம்
அடைவுறுஞ்செயலை அறிந்திட வருணனும் ஆழியை அனுப்ப
கடையறஞ் காலம் என்றிடக் கறுத்துமே மதுரையைச்சாரச்
சடையுள் மேகம் ஏவியே சமுத்திரஞ் சுவற்றிடச் செய்து
அடைந்தவர் துயரங் நீங்கிட அருள்புரி சந்தரா போற்றி 18

வருணன் ஏவிய ஆற்கைவற்றச் செய்து மதுரையைக் காந்த திரு
விளையாடல் கருக்கீ: - இந்திரனாற் சூறப்பட்ட சோமசுந்த
ரப் பெருமானது அற்புதங்களைப் பரீட்சித்துத்தனது நோயை
நீக்க விரும்பியவருணன்சமுத்திரத்தை அழைத்து, “நீவிரைந்து
சென்று மதுரை முழுவதையும் அழிக்கக் கடவாய்” என்று
பணித்தான்.

உடனே சமுத்திரம், ஊழிக்காலம் போற் பெருக்கெடுத்து,
மலைகளை யெல்லாம் பிடுங்கி எறிந்து, மதுரையை நோக்கி
வரவே, மக்கள் அஞ்சி ஒலமிட்டனர். அபிடேக பாண்டியன்
அதனைக் கண்டு அஞ்சிச், சோமசுந்தரப் பெருமானது சந்திந
தியை அடைந்து ஒலம் ஒலம் என்று முறையிட்டான்.
அப்பொழுது “அரசனே! அஞ்சாடே” என்று அசரீரி வாக்
கால் உணர்த்தித், தமது திருச்சடையிலுள்ள மேகங்களை
நோக்கி, “இந்தகரத்தை அழிக்க வருகின்ற சமுத்திரத்தை
நீங்கள் விரைந்துசென்று பருகி வற்றச் செய்யுங்கள்” என்று
பணித்தார்

உடனே அவை விரைந்து சென்று உறிஞ் சுதலும்,
சமுத்திரமானது மெய்யன்பர்களது பிறவித்துன்பம் போல,
முற்றாய் வரண்டது தேவர்களும் மதுரையுள்ளாரும்
அபிடேக பாண்டியனும் எம் பெருமானுடைய திருவிலை
யாடலை நினைந்து பெருமகிழ்ச்சியடைந்து துதித்தனர்
இந்திரவிளையாடல் “கடவுசை நஷ்டினோர் கைவிடப் படார்”
“ருபிட்ட நெய்வம் குறுக்கேவந்து காக்கும்” என்பவற்றை தெளிவாகக் காட்டுகிறது

நான்மாடக் கூடலாக்கி டதுவரயைக் காந்தோம் நமறு
வருணானின் செஞ்சகை யடக்க வளர்ச்சடையின் மேகம் ஏவித்
திருநிறை மதுரை மூதூர்த் திக்குகள் நான்கும் மூடிப்
பருவரல் படியா வண்ணம் நான்மாடக் கூடலாக்கித்
திருவருள் சுரந்து காத்த சிவநகரில் உறைவோய் போற்றி

நான்மாடக் கூடலாக்கி டதுவரயைக் காந்த திருவிழையாடற்
கூந்கமீ:— தன்னால் ஏவப்பட்ட சமுத்திரம் வரண்டதைக்
கண்ட வருணான் கண்று, சப்த மேகங்களையும் ஏவிப்,
பெருமழை பொழிந்து மதுரையை அழிக்கும்படி பணித்தான்.

சப்த மேகங்களும், திக்குகளும் ஆகாயமும் பிளபுட,
அட்டமா மலைகளும் வெடிக்க, ஊழிக்காலம் போல
இரைந்து, பெருமழை பொழிந்து, மதுரையுள்ளாரைக்
கலக்கின. உலகம் அழியுங்காலமிதுவோ என்று, மதுரை
யுள்ளார் கலங்கினர். அபிதேக பாண்டியனா சிவபெரு
மான் இன்னமுங் காத்தருள்வார் என்று தெளிந்து, ஆல
வாயை அடைந்து, “எம் பெருமானே! முன்புப்போல இப்பெரு
மழையினின்றும் எமது நகரத்தையும் எம்மையுங் காத்தரு
ளல் வேண்டு” மென்று இரந்து வேண்டினான்

எம்பெருமான் இரக்கக்கொண்டு, முன்போல மேகங்
களைப் பார்த்து, “நீங்கள் இம்மதுரை நகரின் நான்கு
எல்லைகளையுஞ் குழ்ந்து நான்கு மாடங்களாக்கி, மதுரை
யைக் காருங்கள்” என்று பணித்தார். மேகங்கள் அவ்
வாறே செய்யச், சப்தமேகங்களும் பெய்யும் மழைத்துவிகள்,
மலைகளின் மேல் விழுந்துவிகள் போற் பயனிலவாயின.
அதனால் வருணான் வெட்கமடைந்து, சிவபெருமானின் பெரு
மழையை உணர்ந்து வழிபட நினைத்துப், பொற்றாமரை
வாவியை அடைதலும், அவனது வயிற்றுநோய் நீங்கியது.
அவன் முறைப்படி பூசித்து வணங்க, எம்பெருமான்
வெளிப்பட்டுச் சில வரங்களைக் கொடுத்தருளினார்

★ இந்துவிழையாடல் இறைவன், பிழை செய்தவரும்
பிழையினை உணர்ந்து தஞ்சமென்று அடையும் போது
அவர்கள் மேல் இரங்கி அருள்செய்வார் என்பதை உணர்த்து
கிறது.

எல்லாம் வல்ல சீந்தனாம் வந்தோம் நம்மு
 ஆடலே அருளும் நோக்கில் அழகிய சித்தனாகி
 கூடலார் உவகை கூரச் சித்துக்கள் பலவுங் காட்டி
 ஆடக மாலை சூடும் பாண்டியன் அழைக்க ஆங்கே
 நாடலால் விளையும் பயன்தான் யாதென நவின்றோய்
 போற்றி 20

எல்லாம் வல்ல சீந்தனாக் வந்து டக்கிழிந்த திருவிவையாடற்
 சூருக்கம்:- அபிடேக பாண்டியனுக்கும், மதுரையுள்ளார்க்
 கும் போக மோட்சங்களைக் கொடுக்கத் திருவளங்
 கொண்டு, திருவிலையாடல் செய்யும் நோக்கில், அழகிய
 சித்த வடிவந் தாங்கி மதுரையுள்ளார் மகிழும்படி, அதியற்
 புதமான சித்துக்களைக் காட்டியருளா, அதனை அறிந்த
 அபிடேக பாண்டியன், மந்திரிமாரை அனுப்பி அரண்
 மணைக்கு வரும்படி அழைக்க, எம்போன்றவர்களுக்கு அர
 சரிடம் வருவதால் பயனேதுமில்லையென அச்சித்தர் மறுக்
 கச், சித்தரின் பெருமையை உணர்ந்த அபிடேக பாண்டியன்,
 சர்வலோக நாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளைப்
 பெற்ற யோகிகள், பிரமா விஷ்ணுக்களையே மதியாரெனில்
 அரசர்களை மதிப்பார்களா என்று சிந்தி துத் தானே
 நேரிற் சென்று சித்தரைக் காண நினைத்தான்.

* இந்திருவிவையாடல் என்குண சம்பந்தனாகிய இறை
 வனின் எல்லாம் வல்லவர் என்ற குணப்பண்பினை விளக்
 குவதோடு, இறைவனது செயல்கள் யாவுந் திருவிலையாடல்
 களாகவே மினிருகின்றன என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

கல்யாணக்குங் கரும்பகுந்திய சித்தா நமஹ
 கரும்பினை நீட்டத் தின்ற கற்சிலை யானை பின்பு
 விருப்புடன் ஆரம் விழுங்கச் சீறிய வேந்தன் ஆங்கே
 அருஞ்சை யாளர் என்றே பணிந்திட மகப்பேறுடனே
 திருவடை ஆரம் மீளச் செய்திடு சித்தா போற்றி 21

கல்யாணக்குங் கரும்பகுந்திய திருவினையாடற் சுநக்கம்:-
 அபிடேக பாண்டியன் சித்தர் முன்னே வந்து நின்று, அவரின் இறுமாப்பை அளந்தறிய வேண்டுமென்று என்னிக்,
 கையில் வைத்திருந்த கரும்பைக் காட்டி, “இந்தக் கரும்பை
 இந்தக் கல்யாணை உண்ணும்படி செய்வீராயின். எல்லாம்
 வல்ல சித்தரும் நீரே. சோமசுந்தரப் பெருமானும் நீரே.
 உங்கு வேண்டிய யாவற்றையும் தருவேன்” என்று கூறு
 தலும் சித்தர் சல்யாணை மேற் கடைக்கண்பார்வையைச்
 செனுத்தி, அவ்யாணை மதம் பொழிந்து துதிக்கையை நீட்டி
 அரசனது கையில் இருந்த கரும்பைப் பறித்துத்தின்று, அவனது கழுத்தில் இருந்த முத்துமாலையையும் பறித்துக் கீன்
 னும்படியாகச் செய்யவே, முதலில் கோபமடைந்த அரசன்
 பின்தெளிந்து, சித்த சவாயியைப் பணிந்து துதித்து நிற்க,
 சித்தர் அவன் மேல் இரக்கங் கொண்டு கிருபா நோக்கனு
 செய்து, அவன் வேண்டிய படி புத்திரப் பேற்றையும் ஈந்து
 யானை விழுங்கிய முத்துமாலையையும் மீளக் கொடுக்கும்
 படியும் செய்தருளினார்.

* இந்திருவினையாடல் எல்லாம் வல்ல சித்தராகிய எம்
 பெருமான், எக்கருமத்தையும் திருவினையாடல் ஆகவே
 நிகழ்ந்துகிறார் என்பதையும். அவரது வல்லமையை அள^{விடற்குரியவர்} எவருமில்லை என்பதையும் விளக்குகிறது.

வீரனாகி வந்து உதவரயைக் காந்தோம் நபறு
சீலமார் ஆண்பர் துயரைத் தீர்த்தருள் கருணை நோக்காற்
சோழனின் ஏவல் உந்தச் செய்திடு ஒமத்தீயிற்
காலனும் அஞ்சத் தோன்றிக் கடுகவே வந்தயானை
மாளவே வீர னாகி வந்தருள் பிரானே போற்றி. 22

ஈயாகளைய வீராசி வந்து வதந்திரமிக்க நெஷிலையாடற் ஸ்ரூக்கம்:- விக்கிரம பாண்டியன் சோமசுந்தரப் பெருமானி டம் மிகுந்த பக்தியோடு வழிபாடு செய்து வரும் நாளிலே, அவனைப் போரிலே வெல்ல முடியாத சோழன், சமணரை அழைத்து, “நீவிர அபிசார வேள்வி செய்து பாண்டிய மன்னனைக் கொன்றால் நாட்டிற் பாதியைத் தருவேன்” என்று கூறுதலும், சமணர்கள் அபிசார வேள்வி செய்து அதனினின்றும் எழுந்த யானையைப் பார்த்து, “நீ விரைந்து சென்று பாண்டிய மன்னனை மதுரையோடும் அழிப்பாயாக” என ஏவினர்.

அந்த யானையானது இடியேறு போல் அதிர்ந்து, வடமுகாக்கினி போல் அக்கினி சிந்தி, மதுரையை அழிக்க வருத மூலம், விக்கிரம பாண்டியன் சோமசுந்தரப் பெருமானை வணங்கிக் காத்தருள் வேண்டுதலும், “பாண்டியனே! யான் வீரனாகி வந்து யானையைக் கொல்வோம். அதற்கு முன் இந்நகரத்திற்குச் கிழக்கே ஓர் அட்டாளை அமைக்கக்கடவாய்” என்று எம்பெருமான் அசரீரி வாக்காற் தெரிவிக்க, அரசன் அவ்வாறே அமைத்தான். சோமசுந்தரப் பெருமான் ஓர் வீரனாக வந்து, அட்டாளை மேவிருந்து, நரசிங்க அஸ்திரத்தை ஏவி மாய யானையைக் கொன்றருளினார். விக்கிரம பாண்டியன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வீரரின் பாதங் களைப் பற்றிக்கொண்டு எந்நாளும் இங்கே எழுந்தருளி இருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து மீண்டான்.

★ இந்திரவீசுவாடல் எவ்வளவிற்கு இறைவன் தானைப் பற்றிக் கொள்கிறோமோ. அவ்வளவிற்கு துண்பங்களிலிருந்து அவராற் காப்பாற்றப்படுவோம் என்பதை விளக்குகிறது.

விருந்த ரூபர் யாவனாக் கொரியை ஆண்டோம் நஷற் பக்தையாம் கெளரி துதிக்கப் பார்ப்பன முதியோன் ஆகிப் பக்தியோ டமுது படைக்கக் கட்டினங் காளை யாகிப் பக்குவம் உனரா ஞாதி பார்த்திடப் பால னாகி திக்கென அன்னாள் காணச் சீர்விடை இவர்ந்தோய் போற்றி

யந்த கொரியை ஆட்டிகாண்ட நூலிலையாடற் கருக்கல்:- மதுரையிலே சைவப் பிராமண குலத்திலே வாழ்ந்து வந்த விருபாக்கன், தன் மகள் கெளரியை விதி வசத்தால் பிச்சை கேட்டு வந்த வைணவப் பிராமணப் பிரமச்சாரிக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான். அவன் கெளரியுடனே தன் பெற்றோரிடம் போதலும், அவர்கள் கெளரியைச் சைவப் பிராமணப் பெண்ணென வெறுத்து, ஒதுக்கி நடாத்தி வந்தனர். ஓர் தினம் அவர்கள் அயலுருக்குப் போகும் பொழுது, வீட்டைப் பூட்டிக் கெளரியைத் தனியே வெளியே விட்டுப் போயினர்.

சிவனடியார்களை நீண்ட நாட்களாகக் காணப் பேறாத கெளரி எம்பெருமானை நினைத்து வருந்துதலும், அதனை உணர்ந்த எம்பெருமான் கெளரியை ஆட்டகொள்ள முதிர்ந்த சிவப்பிராமணராக வந்து “பசித்து வந்தேன்” என்றார். கெளரி மிகுந்த பக்தியுடன்வீடு பூட்டிக்கிடக்கிறதே என் செய்வேன் என நினைத்து வருந்திப் பிராமணர் கூறி யவாறே பூட்டினைத் தொட்டுத் திறந்து, அழுது சமைத்துப் படைத்தலும், பிராமணர் உண்டு களித்து இளைஞராயினர். கெளரி அது கண்டு திகைக்கும் வேளை, மாமன் மாமி வரவே நீறு பூசிய குழந்தையாக மாறினர். அது கண்ட மாமன் மாமி ஏசிக்கெளரியையும் குழந்தையையும் துரத்தித்தெருவில் விடக், குழந்தை வடிவான எம்பிரான் திடைரென மறைந்து, ஆகாயத்தில் உமாதேவியுடன் காட்சி கொடுத்துக் கெளரியை உமாதேவி வடிவமாக்கி உடன் கொண்டு சென்றார்.

கால் மாறியாடப் பாண்டியாகவை உந்தித்தோய் நாறு
பரதமே பயின்ற உணர்வால் பரமனின் நிலைக்கே வருந்தி
வரத்தினை வேண்டி அழுது வாளினால் மாளனின்ற
அரசனைக் காக்க வெள்ளி அம்பல மீதில் நின்று
பரவிடும் பாதம் மாற்றி ஆடிய சூத்தா போற்றி 24

வெள்ளியிர்ப்பத்தில் கால்மாற் ஆடிய தீருவிலையாட்டு சுருக்கம்:-
இராசசேகர பாண்டிய மன்னன், தான் நடனம் பயின்ற
பொழுது, தனது பாதம் மிகவும் வருத்த முற்றதை நினைத்
துப், பரமபிதாவாகிய எம்பெருமான், வெள்ளியம்பலத்திலே
நெடுங்காலம், தனது வலது பாதத்தையே ஊன்றி ஆடுத
வினாலே, அப்பாதம் மிகவும் வருந்துமே அதனை நான்தடுப்
பது, எப்படி என்று மனம் மிகவருந்தி வெள்ளியம்பலத்தை
யடைந்து, “சுவாமி! இதுகாறும் ஊன்றி ஆடிய தேவரீரது
வலது பாதத்தின் வருத்தம் தீரும்படியாகக் காலை மாற்றி
வலது காலைத் தூக்கி இடது காலை ஊன்றித், தேவரீர்
இப்பொழுது திருநடனஞ் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு
தேவரீர் செய்யாது ஒழியின், இப்பொழுதே இறந்துபடுவேன்”
என்று கூறித் தனது உடைவானை நாட்டி, அதன் மேல்
குப்புற வீழ்ந்து மாய எத்தனித்தான். அந்நிலையில் அவ்
வண்பனைக் காக்கும் பொருட்டுத், தமது வலது காலைத்
தூக்கி, இடதுகாலை ஊன்றித் திருநடனம் புரிந்தருளிவார்.

★ இந்தீருவிலையாடல் அன்பர்கள் தமது திருமுன்பு
நின்று வேண்டுதலும், வாளொலிப் பெட்டியில் நாம்விரும்
பிய செய்தியியைக் கேட்பதற்கு அதற்குரிய மீற்றரை அழுத்
தியவுடனே, அச்செய்தியைக்கேட்பது போல, அவ்வண்பரது
வேண்டுகோள் எம்பிரானைச் சென்று ஈர்க்க, எம்பிரான்
அவர்கள் மேற் கிருபா நோக்கஞ் செலுத்தி, அவ்வேண்டு
கோளை நிறைவேற்றுகிற சிறப்பினை உணர்த்துகிறது.

பழியஞ் பாண்டியனுங்குதல்லோம் நம்மு
பார்பனன் மனையாள் அம்பு பாய்ந்திடவும் மாய்ந்தவேளை
சார்பினில் நின்ற வேடன் தன்பழியை மறுக்க வேந்தன்
ஆர்வமோ டிறையை வேண்ட அசரீரி வாக்கால் உணர்த்தித்
தேர் நெறி தென்னன் தெளியச் செய்திட்ட பிரானே
போற்றி 25

பழியஞ் பாண்டிய மன்னனுங்கு வறிகாட்டிய திருவிசையாடற்
ங்குக்கம்:-காட்டுவழியே மனைவியுடன் வந்த பிராமணன்
தாகந்தீர்க்கத் தண்ணீர்தேடி, மனைவியை ஆலமர நிழலில்
இருத்தி விட்டுப் போனான். அவ்வேளை ஆலமர இலையில்
சொருகி இருந்த அம்பு கழன்று அப்பெண்ணின் மீது பாய்
அவள் துடிதுடித்து இரந்தாள். திரும்பி வந்த பிராமணன்,
அது கண்டு அலறி ஆலமர நிழலில் ஒதுங்கி நின்ற வேடனே
கொன்றான் என்று கடிந்து பேசிப் பாண்டிய மன்னனிடம்
முறை யிட்டான். மன்னன் வேடனை விசாரிக்க நிழ
லுக்காக நின்றேனே தவிர யாதொன்றும் அறியேன்' என்று
மறுத்தான்.

அரசன் வேடனைச் சிறையில் இடுவித்துச் சோமசுந்
தரப் பெருமானின் சந்திதியை அடைந்து வணக்கி, உண்
மையை உணர்த்தியருஞ்மாறு வேவண்டி நின்றான் எம்
பெருமான் அதற்கு இரங்கி, “நீ இன்று இந்நகரில், செட்
டித் தெருவில் நடக்குங் கல்யாண வீட்டிற்கு வருவாயா
னால். உண்மையை உணரச் செய்வோம்” என்று அசரீரி
வாக்கினால் உணர்த்தினார். அவ்வாறே அரசன் மாறு
வேடத்தில் பிராமணனுடன் வந்திருந்தான் அப்பொழுது
அங்கு நின்ற இயமதூதர்களில் ஒருவன், இம்மணமகனது
உயிரை எப்படிக் கவருவது என்று கேட்க மற்றவன், இன்று
பகல் ஆலமர இலையில் ஏறுண்டிருந்த அம்பைக் காற்றி
னாற் கழன்று பார்ப்பனிமீது விழுச் செய்து, அவள் உயிரைக்
கவர்ந்தோமல்லவா, அதுபோன்று இங்கே கட்டியிருக்கும்
பசுமாடு மணமகனை மோதச் செய்து அவனுயிரைக் கவர்
வதுதானே” என்றுகூறி அவ்வாறே செய்தனர். அரசன் எம்
பெருமானைத் துதித்துப், பிராமணனுக்கு ஆறுதல் கூறி
அனுப்பினான்.

ஶராதகனும் பழையத் தீர்க்க உதவினோய் நலம்
மாதாவைப் புணர்ந்த பாவி மயக்குறுங் காமநோ யினாலே
தாதாவைத் தாய்முன் கொன்று பழியினாற் பிரமகத்
திதோசம்
வாதாடிச் செய்யுந் துயரால் வருந்தியே எங்கும் வைந்து
ஆதாரத் தலம்நண் ஞூதலும்ப மியகல உதவினோய்
போற்றி 26

ஶராதகன் பழையத் தீர்க்க உதவிய திருவிசௌடி செல்லும்:-
அவந்தி நகரிலே பிராமண குலத்தில் பிறந்த ஒருவன்,
தனது காம உணர்ச்சி மேலிட்டினாலே, தனது தாயைப்
புணர்ந்து, அதற்குத் தடையாகவிருந்த தந்தையைத்
தாயின் முன்னிலையிற் கொன்று தகனஞ் செய்து விட்டுத்
தாய்டனுந் தனது பொருள்களுடனுங் காட்டு வழியே
சென்றான். வழியிலே வேடர்கள் தாயையும் பணத்தையும்
அபகரித்தனர். பிதாவைக் கொன்ற பிரமகத்தி தோசம்
அவனைப் பலவாறு வருத்தவே ஆகா என்று அழுவான்.
ஐயையோ பாவம் என்று பலவாறு பிதற்றவான். அதனாலே
எங்குமே யலைந்து வேதனையுற்றுக். கடைசியிலே பூர்வ
புண்ணிய பலன் சிறிது கைகூட, ஆதாரத் தலமான திரு
வால வாயை நன்னினான்.

அப்பொழுது திருவியோடவின் பொருட்டு, வேடுவ
வடிவந் தாங்கியிருந்த சோமசுந்தரப் பெருமானது திருப்
பார்வை அவன் மேற்பட்டதினாலே, சிறிது அவனுடைய
பாவந்தீர எம்பெருமான், “அடா பார்ப்பனனே! நீ வருந்தி
மெலிவதென்ன? ” என விளாவி, இப்பாவம் இங்கேயன்றி
எங்குந் தீராது. நீ சூரிய உதயத்தின் முன் நித்திரை விட
டெழுந்து, அறுகம்புல்லு பசுவிற்குக் கொடுத்துக், கோவிற்
தீர்த்தத் தொட்டியில் உள்ள தீர்த்தத்தில் மூன்று காலமும்
நீராடி, நூற்றெட்டுத்தரம் சிவபெருமானை அங்கப்பிரதட்
சனை செய்து, சிவனடியார்க்குத் தொண்டுகள் செய்து,
பிச்சை எடுத்துப் புசிக்கக் கடவாய். நீ இத் தவநெறியில்
நிற்பாயாயின் இப்பாதகந் திரும்எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளி
னார். பிராமணன் அவ்வாறே செய்து பாவந் தீரப்பெற்
றான்.

குநத்துரோக்கை வதைத்துப் பந்தினியைக் காத்தோய் நாலை
வாள்வித்தை பயிற்றும் ஆசான் வருந்திடச் சீடன் ஒருவன்
கீழ்மகனாய்க் குருவின் மனையாள் சதமென நச்சமாதும்
ஆழ்துயரம் அடைந்தே இரந்து வேண்டிட ஆசான் ஆகி
வாள்கொண்டு துரோகி தன்னை வதைத்தருள் ஈசா
போற்றி 27

குநத்துரோக்கை வதைத்துப் பந்தினியைக் காந்த நீருவிளையா
டற்சநுக்கம்:- மதுரைமா நகரிலே வாள் வித்தை கற்பித்துவந்த
குருவிடத்தில், வாள்வித்தை கற்று வந்த சித்தன் என்பவன்,
தனது வித்தைச் செருக்கினால் குருவினை மதியாது, மாண
வர்களைத் தன்பால் ஈர்த்துக் குருவினைக் கலைக்கச்சுதூஷ்சி
செய்தான். அத்துடன் காமத்தீ மேலீட்டினாற், தன் குரு
வின் பத்தினியை அடைய விரும்பித், தொந்தரவு கொடுத்து
வந்தான். கற்பிற் சிறந்த அம்மாது, சோமசுந்தரப்பெரு
மானிடம், தனது கற்பைக் காக்குமாறு வேண்டி இரந்து
வழிபட, எம்பெருமான் அவளின் கற்பைக் காக்க விரும்பி,
அக்குருவின் வடிவத்தைக் தாங்கி வந்து, சித்தனைப்போருக்
கழூத்து, அப்பெண்ணிற்குக் துரோகஞ் செய்ய நினைத்த,
அவனது அங்கம் ஒவ்வொன்றையுங் கேட்டுக் கேட்டு வெட்டி
யெறிந்து, கலையையும் வெட்டி வீழ்த்தி மறைந்தருளினார்

போர்க்களத்தில் நின்ற மாணவர் ஆசானைக் காணாது,
வீட்டிற்கு வந்து தேடுதலும். கோவிலுக்குச் சென்று திரும்பி
வந்த ஆசாவனக்கண்டு, “நீங்கள் போர்க்களத்திற் சித்த
னைக் கொண்று, அங்கமங்கமாக வெட்டினீர்கள். பின்
அங்கு உங்களைக் காணாது தேடி இங்கு வந்தோம்” என்றனர். ஆசிரியன் இது சோமசுந்தரப்பெருமானது திரு
விளையாடலே என்று துணிந்து, மனைவியுடனும் மாண
வர்களுடனுங் கோவிலுக்குச் சென்று வணங்கி, ஆனந்தக்
கண்ணீர் சொரிந்து ஆடிப்பாடித் துதித்தான்.

★ இந்நீருவிளையாடல் ஒருவன் தான் பெற்ற செல்வச்
செருக்கால், குருவைபோ மற்றவரையோ மதியாது துரோ
கஞ் செய்து வருத் தும் பொழுது. வருந்துமன்பர்களின்
வேண்டு கோட்குத், தெய்வமே துணையாகித் துரோகத்தை
அடக்கி அருளும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

உயல் பார்மின் விடத்தை மாற்றக் காந்தோய் நஸஹ்

தீயத்தொழிற் சமனர் விடுத்த தீயதாம் அசரப் பாம்பை
ஆய்ந்தறி மன்னன் அர்த்த சந்திரக் கணையால் வெட்ட
மாய்ந்திடுஞ் சர்ப்பம் நஞ்சை மாயமாய்ப் பரப்ப வதனைத்
தோய்ந்திடும் மதியின் அமிர்தத் துளியினாற் தீர்த்தோய்
போற்றி 28

உயல் பார்மின் விடத்தை மாற்றியதூளிய திருவிளையாட்டர்

சூக்கங்:- அனந்த குணபாண்டிய மன்னன் சிறந்த சிவ
பக்தனாய்ப், பாண்டிநாடெங்குஞ், சைவசமயமே செழிக்க
அரசியற்றி வந்தான். அதனாற் பொறாமை கொண்ட சம
னர்கள், மிகப்பெரிய அபிசார வேள்வியைச் செய்து, அத
வினின்றுஞ் தோற்றிய கொடிய அசரனைப் பார்த்துப்,
பாண்டியனையும் மதுரையையும் அழித்துவா எனப் பணித்
தனர்.

அவ்வசரன் ஆகாயமளாவிய பெரிய உடம்பும், கோர
விஷப்பற்களும், வடமுகாக்கினி போன்ற கணகளும், குகை
போன்ற பெரிய வாயையுமடைய ஒருபெரிய சர்ப்பவடிவங்
கொண்டு மதுரையை அழிக்கும்படிவர, அதனைத் தூது
வரால் அறிந்த பாண்டிய மன்னன், திருக்கோவிலினுட்
புகுந்து, சோமசுந்தரப்பெருமானை வணங்கிவந்து, அப்
பாம்பை அர்த்த சந்திர பாணத்தாற் கொன்றான். அப்
பாம்பு இறக்கும் போது, ஆலகால விழும் போன்ற கொடிய
நஞ்சைக் கக்கியது. அது மதுரை மாநகரமெங்கும் புகுந்து
வருத்தவே, நகர மாந்தர் யாவரும் நிலைதளர்ந்து, சர்மம்
வியர்த்து உரைதடுமாறி, நாக்கு வரண்டு, குபம் மேலிட்டு
அறிவுமயங்கி மூச்சொடுங்கிக் கிடந்தார்கள். அதனை
அறிந்த மன்னன் சோமசுந்தரப் பெருமானின் சந்திதியை
அடைந்து, “சர்வஜீவதயாபரா! அடியார்களுக் கெளியவரே!
அடியேனும் மக்களும் உனதடைக்கலம். விஷத்துன்பத்திலி
ருந்து மதுரையைக்காத்தருள் வேண்டும்” என்று இரந்து
வேண்டினான். எம்பெருமான் தனது திருச்சடையிலுள்ள
பாலச்சந்திரனுடைய அமிர்தத்திலே சிறியதுளியைச் சிந்தி
யருளினார். அது நகரம் எங்கும் பரவிச் சுத்தி செய்யவே,
விஷம் நீங்கி மக்கள் சுகம் எய்தினர்.

பாய் பாலை வகைபிழந்துக் காத்தோய் நஷ்டம்.
சர்ப்பழும் மாளக் கண்டு தரிப்பரிய பெறாமை கொண்டு
அர்ப்பராம் சமணர் ஆங்கு அபிசார வேள்வி செய்து
மர்மமாய்ப் பக்கவை அனுப்ப மன்னனுமே இரந்து வேண்டத்
ஆர்ச் செயற் பக்கவும் மாஸ இடபத்தாற் காத்தோய் போற்றி

பாய் பாலை இடபத்தால் வகைபிழந்துக் காந்த தீருவிளையாடற் கூடுகிக்கப்:- அனந்த குண பாண்டியன் பாம்பைத் துணித்த பின்பு, பயந்து ஓடிய சமணர்கள் யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து சைவர்கள் பக்கவிற்கு ஊறு செய்ய மாட்டார்கள் என ஆலோ சித்து மீண்டும் அபிசார வேள்வியைச் செய்து. ஒமகுண் டத்திலிருந்து தோன்றிய பகவருவாகிய அசரணைப்பார்த்து, மதுரையையும் பாண்டிய மன்னனையும் அழித்து வருமாறு ஏவினர். அப்பக் யாவரும் அஞ்சம் வண்ணம் இடியேறு போல ஆரவாரித்துப், பலரைக் கொன்று மதுரையை நன்னியது.

அதனை அறிந்த பாண்டியமன்னன் சோமசுந்தரப் பெரு மானின் சந்திதியை அடைந்து, பலவாறு இரந்து பக்கவிள் தொல்லையை முறையிட்டுக், காத்தகுளும்படி வேண் டினான் கருணைக் கடலாகிய எம் பெரு மான் அரசன் மேல் இரங்கி, அங்கு நின்ற இடபத்தைப் பார்த்துச், “சமணர்கள் விடுத்த பக்கவை, நீ போய் வென்று வரக்கடவாய்” என்று பணித்தலுள்ளொர் அவ்விடபம், கண்களில் நிலைமே தீப்பொறி பறக்க, இடிபோல் ஆரவாரித்துச் சென்று அப்பக்கவைக் கிட்டி, அதற்கு ஊறு செய்யாது தனது பேர் முகைக் காட்டிற்று. அப்பொழுது அப்பக் அவ்விடபத்தின் மீது இச்சை கொண்டு, உயிரோடும் வீரியத்தை விட்டு இறந்து மலைவடிவானது. இடபம் தனது தூலசர்ரத்தை அங்கே இடபமலையாக நிறுத்திக், சூக்கும் சர்ரத்துடன் வந்து எம்பெருமானை வணங்கியது.

★ இந்தீருவிளையாடற், பருமரத்தைச் சேர்ந்த பல்லியுந் தீங்கின்றிக் காக்கப்படுவதுபோல, எம்பெருமானின் பக்திக்கு ஆவான வர்கள், எந்தானுங் காக்கப்படுவர் என்டதை உணர்த்துகிறது.

சாமந்தனைக் காக்கந் தானையோடு வந்தோம் நூறு

தென்னவன் குலபூடன்னின் திருவினை எல்லாம் ஆங்கே
மன்னிறை பணிக்கே யீந்து மற்றவன் வெகுண்ட போது
தன்துயர் தெரித்தே இரக்குஞ் சுந்தர சாமந் தனுக்காய்க்
கொன்னெழிற் சேனை கொன்று கோவிடம் வந்தோய்

போற்றி 30

**நந்தர் சாமந்தனுக் கீரங்கீந்தானையோடு அரசன் முனவந்த
தீருவிளையாட்டி சுருக்கம்:-** குலபூடன் பாண்டிய மன்னனது
தளபதியாகிய சுந்தர சாமந்தன் என்பவன், சிவபக்தியிலுஞ்
சிவனடியார் பக்தியிலுஞ் சிறந்து விளங்கி வாழும் போது,
அரசன் தளபதியைப் பார்த்து, ‘எமது களஞ்சிய அறையைத்
திறந்து, வேண்டிய பொருளை எடுத்துச் சென்று, எமது
சேனையைப் பெருப்பிக்க, நானா சாதியிலிருந்தும், ஆட்களைச் சேர்ப்பாயாக’ என்று பணித்தான்.

தளபதி அவ்வாறே பொருள்களை எடுத்துச் சென்று, சோம
சுந்தரப் பெருமானின் சந்திதியை அடைந்து, வணங்கி, அத்
திரவியம் முழுவதையுஞ் சிவபுண்ணியச் செயல்களிற் செல
வழித்தான். நாட்கள் பல கழிந்தும், சேனைகளைக்
காணாத மன்னன், ‘நானையதினம் மாலைக்கு முன்பு, நீ
திரட்டிய சேனைகளை அழைப்பாயாக என்று’ பணித்தான்
தளபதி சோமசுந்தரப் பெருமானது சந்திதியை அடைந்து
அரசனின் ஆணையைக் கூறிமுறையிட்டுத், தன்னைக் காக்
குமாறு இரந்து வேண்டிநிற்க ‘நானை சேனையோடு அர
சன் முன்வருவோம்’ என்று அசரீரி வாக்கினால் உனர்த்தி,
மறுநாள் நானா வித சேனையோடுந் தமது இடபத்தையே
குதிரையாக்கி, ஒற்றைச் சேவகராய். அரசன் முன் னே
தோற்றினார். அரசன் சேனையின் பெருக்கத்தைக் கண்டு
பெருமகிழ்ச்சியடைந்து, பரிசில் வழங்கினான். அப்பொழுது,
பகைவனாகிய சேதிராசன் புலிவேட்டையில் இறந்தான்
எனத்துதர் சொல்லக் கேட்ட மன்னன். தளபதிக்கு அள
விலாத பரிசுகள் கொடுத்துச், சேனைகளைத்திருப்பி அனுப்பி
வைக்குமாறு கூறுதலுஞ், சேவகராகிய ஈசன் சேனைகளோடு
மறைந்தருளினார்.

குழுடனளின் வாட்டாந் தீர்த்தோய் நாலும்

பாண்டியன் குலபூட்டனனின் பக்திசேர் வேண்டுதற் கிரங்கித் தாங்கிடும் அன்னான்கனவிற்சித்தராய்த்தோன்றியேகுறையை ஆங்கவற் குணர்த்தி உலவாக் சிழியினை அளித்துமே

[அருள்செய்]

தேங்கமழ் கொன்றை மாலை திகழ்த்தரு சுந்தரா போற்றி

குழுடன பாண்டிய மன்னலுந்து உலவாக் கீழிலைக் கொடுத் திருவிய நீஞ்சௌயாடற் சுநுக்கம்:- குலபூட்டன பாண்டிய மன்னன், மிகுந்த சிவ பக்தியுடையவனாய்ச் சோமவாரம் முதலிய விரதங்களை முறையாக அனுட்டித்துச், செங்கோல் செலுத்தி வந்தானாயினும், பிராமணர்களை மதியாது அவமதித்து வந்தான். அதனாற் பிராமணர்கள் நாட்டை விட்டு அகன்றார்கள். அதனால் வேள்விகள் குன்றின. மழைபெய்யா தொழிந்தது. வறுமை மிகவும் மக்களை வாட்டியது.

அதன் காரணமாக அரசன் வேதனையடைந்து சோமசுந்தரப் பெருமானை வணங்கித், தனது குறையினைச் சொல்லி முறையிட்டு, மனவருத்தத்துடன் மாளிகைக்குத் திரும்பி, அன்றிரவு வெறுந்தரையில் நித்திரை செய்தான். எம்பெருமான் ஒரு சித்தராகி அவன் கனவிற் தோன்றி, 'நீ எம்மிடத்து மிகுந்த அன்புடையன் ஆயினும் குறையொன்றுளது. உனது நாட்டில் யாகங்கள் இப்போது நிகழ்வதில்லை. வேதம் ஓதுதல் இப்பொழுது இல்லை. வேதமே நமது பாதுகை; சிறந்த கெளவீனம்; வாகனம்; நமது திருமேனி; யோகபோகங்களைக் கொடுப்பது. இத்துணைச் சிறப்புக்களையுடைய பிராமணர்களை, நீ இகழ்ந்து விட்டாய். அவர்களை நம்மைப் போலப் பாவித்து வாழக்கடவாய். உனக்கு எடுக்க எடுக்கக் குறையாத உலவாக்கிழியைத் தருகிறோம். வறுமையை நீக்குவாயாக' என்று கூறி மறைந்தருளினார். மன்னன் விழித்தெழுந்து ஆனந்தக்கூத்தாடிச் சிவபிரான் பணித்த பாடியே நடந்துசிறப்பெப்தினான்.

★ இந்தீநுவிலையாடல் அடியார்க்கு அருள் செயும் எம்பெருமான், அவர்கள் செயும் தவறுகளையும் அனுபவிக்கச் செய்து, இரந்து வேண்டும் பொழுது குறையை நீக்கி அருள் செய்வார் என்பதை உணர்த்துகிறது.

பிளூடனொலி வந்து முனிவர்தாங்கிளன் அறந்தோய் நாறு தாருகா வனத்து முனிவர் தருக்கினை அழிப்பான் வேண்டிய பேரேழில் மாதர்மருள வந்திடு பிக்சாட ணனாய்ச் சீருடல் மாய்த்துப் பிறந்த சிற்றிடை மடவார்க் கருள ஏருடை வளையல் விற்கும் வணிகனாய்வந்தோய்போற்றி 32

பிளூடனொலி வந்து முனிவர் தருக்கறுத்தும். வணிகனாலி, வந்து முனிபத்தினிகளுக்கு அகுளியதுமாய தீருவிளையாடற் சுருக்கம்: சிவபெருமான் தாருகா வனத்து முனிவர்களின் தருக்கினை அழிக்கும் பொருட்டும். அவர்களது பக்தினிகளது கற்பின் நிலையை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டும். கெளபீனமும் விழுதிப்புச்சும் கீதம்பாடும் கனிவாயும் திருப்புன்முறவுலும் கிள்ளினி அணிந்த திருவடியும் பிச்சாபாத்திரமும் உடுக்கை யும் ஏந்திய திருக்கரங்களும் உடைய ஓர் அழிக்ய பிச்சாடன வடிவந்தாங்கி. அவ்வனத்திற்கு எழுந்தருளினார். அருடைய உடுக்கை ஒலியையுஞ் சிலம்பொலியையுங் கேட்டு வீட்டின் புறத்தே வந்த முனிபத்தினிகள், அவரின் பேரழில் மயங்கி நின்றார்கள் சிவபெருமான் அந்நிலையில் மறைந்தருளி னார்.

முனிவர்கள் தமது பத்தினிமாரின் நிலைகண்டு வெட்கி, அவர்களை நோக்கி, “ நீங்கள் கற்பு நிலையில் வழுவியமையால், மதுரையில் வைசிகப் பெண்களாகப் பிறக்கக் கடவீர்கள் ” என்று சபித்துச் ‘ சோமசுந்தரப் பெருமான் வந்து உங்களைத் தீண்டும்போது சாபம் நீங்கு மென்றும் ’ விமோனம் கூறினார்.

அவ்வாறே அவர்கள் வைசிகப் பெண்களாகப் பிறந்து வாழும் நாட்களில், சிவபெருமான் வளையல் விற்கும் வணிகனாக வந்து, அப்பெண்கள் கைகளை நீட்ட, வளையல்களை இட்டுவிட்டுச், சாபவிமோசனம் கொடுத்து எல்லோருங் காண மறைந்தருளித் திருக்கோவிலுள்ள விமானத் திற் தோன்றிக் காட்சி கொடுத்தருளினார்.

* இந்தீருவிளையாடல். தம்மை மறந்து செஞ்கடைவார்களின் இறுமாப்பை. இறைவன் நீக்கியே வைப்பான் என்பதை உணர்த்துகிறது.

ஆசாரியார் வந்து அட்டமாசிந்தீ உபதேசிந்தோய் நமல் அட்டமா சித்தி வேண்டி அறுமுகனை வளர்த்த மாதர் இட்டமாய் இருக்க வருளி அன்னவர்செய் பிழையாற் கனன்று பட்டமா மங்கை பிறக்கப் பணிந்தவர்க்கு ரியவே ளையிற் கிட்டிடும் ஆசா னாகிக் கேட்டவரம் ஈந்தோய் போற்றி 33

அட்டமாசிந்தீ உபதேசிந்த திருவிலையாடற் சுருக்கம்: சிவபெரு மான் உமாதேவியார் சமேதரராய் இருந்து, முனிவர்களுக்குத் திருக்கைலாய மலையில் சிவதருமங்களை உபதேசித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, முருகப்பெருமானுக்குப் பாலுட்டி வளர்த்த இயக்க மாதர் அறுவரும் வந்து வணங்கி, அட்டமாசித்திகளையும் உபதேசிக்கும்படிவேண்ட, எம்பெருமானும் உபதேசித்தருளினார். ஊழ்வினைப் பயனால் அவர்கள் அவற்றை மறந்தார்கள். அதனால் அவர்களைக் கோபித்துப், பட்ட மங்கையிலுள்ள ஆலமரத்தடியில் கருங்கற்களாகக் கடவீர்கள்” என்று சபித்தார். அவர்கள் இரந்து பிழை பொறுக்க வேண்டி நின்று, “சுவாயி! எப்பொழுது இச்சாபம் திருமென்று வேண்ட, ஆயிரம் வருடங்கள் கழிய, நாம் எழுந்தருளி வந்து, சாபத்தைப் போக்கிப் பழைய உருவங்களைத் தந்து, அட்டமாசித்திகளையும் உபதேசிப்போம்” என்று விடைகொடுத்தருளினார்.

ஆயிரம் வருடங்கள் கழியச் சோமசுந்தரப் பெருமான், ஆசாரிய வடிவுடன் சென்று, அக்கற்கள் மீது திருநோக்கஞ் செய்தருள், அவர்கள் சாபம் நீங்கி வணங்கினர். ஆசாரியார் அவர்கள் சிரசின்மீது தமது திருக்கையை வைத்து, அட்டமாசித்திகளையும் உபதேசித்தருளினார். அப்பெண்கள் உமாதேவியாரைத் தியானித்துத், தியான மந்திரத்தாலே அச்சித்திகளை நன்கு பயின்று, திருக்கைலாய மலையை அடைந்தனர்.

★ இந்துஸ்தையாடல், கணமென்னுங்குன்றேறி நின்றார் வெகுளி கணமேலூங் காத்தல் அரிது ஆயினும் அவர் கோபம் விரைவில் ஆறிவிடும் என்பதையுங், குருவிடம் பயிலும் போது மிக அவதானமாகப் பயில வேண்டுமென்பதையும் உணர்த்துகிறது.

ஆலவாயா வழிபடச் சேருநுக்கு உதவினோய் நஸ்ர
காடுகள் வெட்டிய சோழன் கனவினிற் சித்த ராகி
மாடுடை ஆலவாயை வழிபட உபாயங் கூறி
நாடிய அன்னோன் நயக்க நல்வழி காட்டிக் கதவில்
ஆடலை உணர்த்த ஆங்கு இலச்சினை பொறித்தோய்போற்றி

சோழன்ன் ஆலவாயைந் தரிசிக் குதலிய தித்தூவிளையாடல்
குருக்கம்:- காஞ்சிபுரத்தை ஆண்டு வந்த காடுவெட்டிச்
சோழன்னபான், சோமசுந்தரப் பெருமானது திருவிளை
யாடல்களைக் கேட்டுமகிழ்ந்து, மிகுந்தபக்தி பூண்டு, சோம
சுந்தரப் பெருமானைத்தரிசிக்க விருப்பம் மிக்கவனாய்,
அதே கவலையுடன், ஓர்தினம் நித்திரை செய்யும் போது,
அப்பெருமான் அவனது கனவிலே ஓர் சித்தராகத் தோன்
றிச், “சோழனே அஞ்சாதே. நீ இப்பொழுதே உருவம்மாறி,
நீ ஒருவனாகவே வந்து தரிசித்துப்போ” என்றருளினார்.

சோழன் அவ்வாறே மாறுவேடம் பூண்டுநடந்து போய்,
வைகைக்கரையை அடைந்து, அது பெரு கிவு ருவதை ப
பார்த்து, வருந்தி நிற்க, எம்பெருமான் முன்போற் சித்த
ராகி, வைகையை வற்றும்படி திருநோக்கஞ் செய்து,
சோழனை அழைத்துக் கொண்டு போய், வடக்கு வாயிற்
கதவினைத் திறந்து பொற்றாமரை வாயிலில் நீராடச்
செய்து, கோவிலினுள்ளே கூட்டிச்சென்று, மூர்த்தியைத்
தரிசிக்கச் செய்து. அதன்பின் வந்த வழியாகவே திருப்பிக்
கொண்டுபோய். நெற்றியிலே விபூதி சாத்தி அனுப்பிவைத்த
பின்பு, வடக்குவாயிலைப் பூட்டித் தமது திருவிளையாடலை
உணர்த்தும் பொருட்டுக், கயற்கொடிக்குப் பதிலாக, இட
யக் கொடியைப் பதித்துச் சித்தவடிவத்தை மாற்றி விமா
னத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். விடிந்ததும் வாயிற் காப்
போர், இடபக்குறி பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு, அர
சனுக் கறிவிக்க. அவனும் வந்துபார்த்து அதிசயித்து,
அதனை அறியுங் கவலையுடன் தளையிற் படுத்துறங்கினான்.
சொக்க நாதர் கனவினிற் சென்று, நிகழ்ந்ததை உணர்த்
தினார்.

★ இத்தூவிளையாடல், எம்பெருமான் தனது தாய் அன்
பர்களுக்கு வேண்டியதை வேண்டியவாறே யருளி, வழித்து
ணையுமாவார் என்பதை உணர்த்துகிறது.

நன்னீர்ப் பந்தல் வைந்துப் பாண்டியனுக்குத்தவினோபி நமலு
பாண்டியன் இராசேந்திரனும் படையுடன் சோழன் வரவே
ஆண்டருவு கோவில் புக்கு வேண்டிட வாகை யருளி
ஈண்டிய சமரில் வீரர் இளைத்திடு தாகந் தீர்க்கக்
காண்டகு வடிவில் வந்த தபோதனா பாதம் போற்றி 35

தன்னீர்ப் பந்தல் வைந்துப் பாண்டியனுக்குத்தவிய தீருவிளை
யாடற் குருக்கம்:- சிவபக்தி அடியார் பக்தியிற் சிறந்தவனா
கிய இராசேந்திர பாண்டிய மன்னன், அரசியற்றும்போது
காடுவெட்டிய சோழன், தன் மருமகனுக்குப் பாண்டிய
நாட்டை உரிமையாக்கும் படி, பாண்டிய நாட்டின் மீது
படைகடுத்து வந்தான், பாண்டிய மன்னன், சோமசந்தரப்
பெருமான் சந்திதியை அடைந்து, முறையிட்டு நிற்க,
“நாளைக்கு நீ உன்பகைவரோடு எதிர்த்துப் போரிட,
உனக்கு வெற்றிகிடைக்கச் செய்வோம்” என்று அசரீரி வாக்
கால் எம்பிரான் உணர்த்தியருளினார்.

சோழனுடைய பெருஞ்சேனை முன், பாண்டியன் சிறு
சேனையோடு போர்செய்யும்பொழுது, திருவருட் பேற்றால்,
சோழனுடைய சேனைக்குப் பாண்டியனுடைய சேனை
இன்று பலவாகத் தோன்றியது இருபக்கமும் கடும்போர்
புரியும் போது, வெயிலின் கொடுமையால் இளைத்தன.
அப்பொழுது பாண்டிய வீரர்களைப்பை மாற்றப், பாண்டிய
சேனைக்கு நடுவே, தண்ணீர்ப் பந்தலைப் பரப்பி: அதன்
நடுவே திரிபுண்டரம் தரித்த நெற்றியும், திருவடியிலே கிண்
கிணியும், புலித்தோலுடையும், புன்முறுவவும், தவவேடமு
முடையவராய் எம்பிரான் வீற்றிருந்து, ஒரு கெண்டியிலுள்ள
பல துவாரங்கள் மூலம், பலருக்குத் தண்ணீர் வார்த்துத்,
தாகத்தைத் தணிக்கப், பாண்டிய வீரர் களைதீர்ந்து கடும்
போர் புரிந்து சோழனையும் மருமகனையும் சிறை பிடித்து,
அரசன் முன்னிறுத்தினர். அரசன் எம்பிரான் உணர்த்திய
படியே பொருள் கொடுத்து, அவர்களை அனுப்பிவைத்து,
மீண்டான்.

★ இந்தநூலிலையாடல், எம்பெருமான் பக்தி வலைப்பட்டு,
வேண்டிய வரங்களையுங் கொடுத்து வேண்டிய வடிவந்
தாங்கி உதவுவார் என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

பொன்னனையாளி தொண்டிறகு உநவிளோய் நாறு
 திருவுடைத் திருப்பூவண்த்திற் திருப்பணியும் அடியார்ப்பணியும்
 பொருந்துறு கடனாய்க் கொண்ட பொன்னனையாள்
 அன்பை உணர்த்தப்
 பொருளினால் வாடும் பொழுதில் அம்மாதின் உலோகப்
 பொருட்கள்
 விரும்பிடும் பொன்னாக் கியீந்த வியப்புமிகு சித்தா போற்றி

பொன்னனையாளி துயரந்தீர் பொன்னாங்கீக், நொடுத்த திருவிலை
 யாடற் கூக்கம்:- அருத்திரகணிகைகளில் ஒருத்தியாகிய பொன்னனையாள் என்பவள். தினமும் சூரியோதபத்தின் முன் நீராடிச் சிவபூசை முடித்துத், திருக்கோவிலிற் பரிசுத்த நடனமாடி, வீட்டிற்கு வந்து, சிவனடியார்களை வணங்கி, உண்பித்து, எஞ்சியவற்றையே தானுண்டு வாழ்ந்து வந்தாள். அவளது மகிமையை உணர்த்தத் திருவுளங் கொண்ட எம் பெருமான். திருவுருவம் வார்ப்பிக்கும் ஆசையை அவருக்கு கொடுத்துத், திருவுருவார்க்க முடியாமல் வருந்தும் வேளை, சித்தராகி அவளின் வீட்டிற்குச் சென்று அவளை அழைப் பித்தார். அவள் வந்து வணங்கி, அமுதசெய எழுந்தருள வேண்டுதலும், சித்தர் அவளைப் பார்த்து, “நீ இளைத் திருப்பத்திற்குக் காரணம் யாது? ” என்று வினாவிக், ருறையை அறிந்து, அவள் மனையிலுள்ள லோகப் பொருள்களை எல்லாம் எடுப்பித்து, அவற்றின் மீது விழுதி சிதறி, “இன்றிரவு இவற்றை அக்கினியிலே போட்டு எடுக்கின, யாவும் பொன்னாகி விடும். உன் குறையுங் தீரும்” என்றார். பொன்னனையாள், அன்றிரவு தங்கிப்போகுமாறு வேண்டுதலுந், தான் “மதுரைச் சித்தன்” எனக் கூறி மறைந்தருளி னார். பொன்னனையாள் வந்தவர், சோமசுந்தரப் பெருமானே என்று ஆடிப் பாடித் துதித்து அவ்வாறே செய்தாள்.

★ இந்திரவிலையாடல், சிவனடியார்கள் செய்யுங் திருப்பணிகளை உவக்கும் எம்பெருமான். அவர்களுக்கு அருள் செய்யும் நோக்கில் வேண்டிய வடிவந்தாங்கி, ஏற்றவாறு அருள்செய்வார் என்பதை உணர்த்துகிறது.

வெட்டுவ வீரனாலேவந்து வேந்தனைக் காந்தோய் நமல் சுட்டிய பொருள்கள் எல்லாம் இறைபணிக் காகவீந்து நாட்டினை ஆண்டதென்னன் நயந்துமே இரந்து வேண்ட வாட்டியே சோழன் ஒடு வண்டிறல் வேலைச் சுழற்றும் வேட்டுவ வீரனாகி வேந்தனைக் காத்தோய் போற்றி 37

வெட்டுவ வீரனாலேவந்து பாண்டியனைக் காந்த நீதிவிளையாட்டு கருங்கள்:- சுந்தரேச பாதசேகர பாண்டிய மன்னன், சோம சுந்தரப் பெருமானிடம் மெய்யன்பு பூண்டு, தனது சேனையைச் சுருக்கிச் செலவைக் குறைத்து எஞ்சிய பொருள்கள் யாவற்றையுஞ் சிவப்பணிக்கே செலவு செய்தான்

ஆயிரம் பரிக்கோர் சேவகன் என்னுஞ் சோழன், இவனுடைய படைக் குறைப்பை அறிந்து, இவனை வெல்லப் பெரும்படையோடு வருவதை அறிந்த பாண்டிய மன்னன், சோமசுந்தரப் பெருமானை வணங்கித் தன்னைக் காக்கும்படி வேண்டினான். அப்பொழுது “பாண்டியனே நீ வெற்றிய டைய நாம் வந்துயுத்தஞ் செய்வோம்” என்று எம்பெரு மான் அசர்ரி வாக்கினால் உணர்த்தினார்.

பாண்டியன் மகிழ்ச்சியோடு சோழனின் சேனையை எதிர்த்தான். சோமசுந்தரப் பெருமான் ஒருவேடுவ வடிவந்தாங்கிச், சோழன் எதிர்க்கும் போது, கடும்போர் செய்து, தனது வேலாயுதத்தைச் சுழற்றினார். அது கண்டு சோழன் பயந்து ஒடு, உடனே வேட்டுவ வடிவந்தாங்கிய எம்பெரு மான் மறைந்தருளினார். அதன்பின் சோழன் பாண்டியனைத் துரத்தப், பாண்டியன் ஒடி, வழியில் இருந்தமடு வில் விழுந்தான். சோழனும் வீழுந்தான், பாண்டியன் சிவ பெருமானுடைய அருளினாலே எழுச், சோழன் அதில் அமிழ்ந்தி மாண்டான். அதன்பின், பாண்டியன் சோழனுடைய சேனைகளைக் கைப்பற்றிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து, மிகுந்த பக்கியோடு வாழ்ந்து வந்தான்.

* இந்தீநீதிவிளையாட்டு எம்பெருமான் தன் உடமைகளையெல்லாஞ் சிவப்பணிக்கேயீந்து, தன்னையே தஞ்சமென்று அடைந்த மெய்யன்பர்க்கஞ்சு வரும் துன்பத்தைத், தாமே முன்னின்று விலக்கிக்காத்தருளுவார் என்பதை விளக்குகிறது.

அடியார்க்கு நல்லான் தூயரந் தீந்தோய் நல்ல
அடியார்க்கு நல்லான் ஆற்றும் மகேசர பூசைத்திறனை
நெடுநிலத்துமக்கட்குணர்த்தும் நெறியினைமனத்துள்ளனக்
கடுமையாய் வறுமை வாட்டக் கலங்கியே இரங்கும் அவற்கு
எடுத்தெடுத்தி டவென்றும் உலவாக் கோட்டையை

ஈந்தோய் போற்றி 38

அடியார்க்கு நல்லானுக்கு உலவாக் கோட்டையை அளித்த தீந்
விளையாடற் சூருக்காலி:- மதுரை மாநகரில் வாழ்ந்து வந்த, சிவ
பக்தி அடியார் பக்தியிற் சிறந்தவனாகிய, அடியார் க்கு
நல்லான் என்பவன், தனது மனைவி தருமசீவியின் துணை
யோடு, சிவனடியார்க்கு அமுதாட்டும் மகேசவரப் பூசையைச்
செய்து வந்தான். அவனது தொண்டின் சிறப்பை உலகின
ரக்கு உணர்த்தும் நோக்கில், எம்பெருமான் மிகுந்த
வறுமையைக் கொடுத்த போது, தன் பணியினிற் சிறிதும்
குறையாது செய்தும் பணமுடைவரக் கடன் பட்டுச் செய்தும்
அடியார்க்கு உணவளித்து அல்லாது, தான் உணவுண்ணா
விரதமுடையவனாகி, ஆலவாயிற் சந்திதியை அடைந்து,
தொண்டினைத் தொடர்ந்து செய்யக் கடன் தருவாரரக்
காட்டாதொழியின், தன்னுயிரையே மாய்ப்பேன் என்று
இரந்து வேண்டி நின்றான். அப்பொழுது எம்பிரான்
“அன்பனே! கவலை கொள்ளறக். இன்று உன் வீட்டில்
எடுக்க எடுக்கக் குறையாத அரிசிக்கோட்டை ஒன்றை
வைத்துளோம். அதை நீநாடோறும் பூசைசெய்து, நானா
வித தருமங்களையுஞ் செய்து கொண்டு வாழக்கடவாய்.
பின்பு முத்தியுந் தருவோம்” என்று அசரீரி வாக்கால்
உணர்த்தினார். அது கேட்டு மனம் பூரித்த நல்லான், வீட்டிற்கு
வந்து உலவாக்கோட்டையைக் கண்டு, நாடோறும்
பூசித்து வேண்டிய அளவு எடுத்துச், சிவனடியார் முதலிய
யாவர்க்குஞ் செலவு செய்து கொண்டு நெடுங்காலம்
வாழ்ந்து வந்தான்.

★ இந்திருவிளையாடல், அடியார்கள் தொண்டினைச் செய்து
வரும்போது, தொண்டின்வலிமையைம் பெருமான் சோதித்து
அவர்களின் துயராகிய அக்னியைத் தமதுகருணையாகிய
நீரால் அவித்து, அருள் செய்யும் பேற்றை உணர்த்துகிறது.

மாதுவனாக் வந்து வழக்கைன உரைத்தோய் நம்மு
மாதவம் விரும்பும் மாமன் வழங்கிய செல்வம் யாவும்
பாதக மழுக்கால் ஞாதி பறித்திட இழந்த சேயும்
ஆதர வற்ற தாயும் ஆலவாய் நண்ணி யிறைஞ்ச
மாதுல னாகி வழக்கை உரைத்தருள் செய்தோய் போற்றி

மாதுவனாக் வந்து வழக்குரைந்த தீருவிளையாடற் கூத்கம்-
மதுரையில் வாழ்ந்து வந்த தனபதி என்னுஞ் செட்டியார்
தனக்குப் பிள்ளை இன்மையால், தனது தங்கையின் புதல்
வனைத், தத்த புதல்வனாக எடுத்து வளர்த்து வருகையிற்
தங்கையின் வாய்ப் பேச்சினால் வேதனையடைந்து, தவஞ்
செய்ய நினைத்துத் தனது செல்வம் எல்லாவற்றையுந் தனது
வளர்ப்பு மகனுக்கே கொடுத்து விட்டுச் சென்றான். அவன்
போன பின்பு, அவனின் இனத்தவர்கள் பொய் வழக்கிட்டு,
மா மனார் கொடுத்த செல்வம் எல்லாவற்றையும் தம
தாக்கிக் கொண்டனர். செல்வம் எல்லாவற்றையுந் இழந்த
மகனு ந் தாயும். சோமசுந்தரப் பெருமானின் சந்திதியை
அடைந்து, தமது திக்கற்ற நிலையை முறையிட்டுத் தம்மைக்
காத்தருஞ்மபடி இரந்து வேண்டி நின்றனர். அப்பொழுது
தாயானவள் சிறிது தளர்ச்சியினாலே நித்திரையாயினாள்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் அவளது கனவிலே தோன்றிப்
“பெண் ணே! நீ விடிந்த பின் தாயத்தார்களை அரசன்
ஆணையினாலே தருமசபையில் வருவித்து வழக்கை உரை,
நாம் வந்து தீர்த்து வைப்போம்” என்று கூறியருளினார்.
உடனே அவள் விழித்தெழுந்து, மிகுந் த பக்தியுடன்
வணங்கிக் கொண்டு, சிவபெருமான் ஆணைப்படி தர்யத்
தாரைத் தருமசபைக்கு அழைத்து வழக்கை உரைத்தாள்.
அப்பொழுது சிவபெருமான் தனபதி வடிவந் தாங்கி வந்து,
தாயையும் மகனையும் அணைத்துக் கொண்டு, தருமசபை
முன்னே சென்று, தானே தனபதியேன நிருபித்து வழக்கு
ரைத்தார். தருமசபையார் செல்வம் யாவும் புதல்வனுக்கே
உரிய தென்றார்கள். இந்தீருவிளையாடல், திக்கற்றவருக்குத்
தெய்வமே துணை எப்பதை நன்கு விளக்குகிறது

வரதனாலுக்குச் சிவலோகங் காட்டினோய் நமது
துரத்திடும் பிரம கத்தித் துயரினைத் தீர்த்ததின் பின்பு
பரவிடும் நல்லோர் போற்றும் பதத்தினைக் கண்ணுறும்
விருப்பால்
இரவினிற் கோயில் புக்கு இரப்புடன் வருந்தும் மன்னன்
வரகுணன் மகிழ்வாங்கே சிவபுரங் காட்டினோய் போற்றி.

வரதனாலுக்குச் சிவலோகங் காட்டிய நிருவிழையாடற் சூக்கம்:-
வரகுண பாண்டிய மன்னன் தன்னைத் தொடர்ந்த பிரம
கத்தி நீக்கியபின்பு, நாடோறுஞ் சோமசந்தரப்பெருமானைப்
பக்தியுடன் வழிபாடு செய்து, தானதருமங்கள் செய்து வரும்
நாளில், சிவலோகக் காட்சிகளைக் காணவிரும்பினான். ஒரு
நாள் இரவு ஆலவாய்க் கோயிலினுட் சென்று, சிவலோகக்
காட்சிகளைக் காட்டியருஞ்மபடி ஓண்டிநிற்க, எம்பெருமா
ஞுஞ் சிவலோகக் காட்சிகளைக்காட்டியருளினார்.

வரகுணன் அங்கே ஓர்பால், ஆயத் தொண்டுகள் செய்து
வந்த அன்பர்கள் இருப்பதையும், இன்னோர்பால், ஆலயங்
கட்குப் பூசைத் திரவியங்கள் கொடுத்து வந்த அன்பர்கள்
இருப்பதையும், இன்னோர் பால் யோகமார்க்கத்திலிருந்து
சிவருபம் பெற்றவர்கள் இருப்பதையும், இன்னோர் பால்,
சிவாலயங்கட்டுவித்துப் பூசைக்கிரியைகள் இயற்றுவித்தவர்
கள் இருப்பதையும், இன்னோர் பால் இருபிறப்பாளராகி
யாகஞ் செய்ததினால் இன்பம் அனுபவிப்பவர்களையும்,
இன்னோர் பால், சிவனடியார்களைச் சிவனாகப் பாவித்துப்
பூசித்து அழுதாட்டியதால், இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்
டிருப்பவர்களையும், இன்னோர்பால், சிவஞான நூல்களைத்
தானஞ் செய்தவர்கள் இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்
பதையும், ஏனைய இன்னோரன்ன சிவபக்தர்களையுங்கண்டு
பெருமகிழ்வுடன் பூசித்து வணங்கினான்.

* இந்திருவிழையாடற், திரிகரண சுத்தியுடன் வழிபடும் அன்
பர்கள் வேண்டியதை, வேண்டியவாறே எம் பெருமான்
கொடுத்தருஞ்வார் என்பதையுஞ். சிவபுண்ணியஞ் செய்
தோர், சிவலோகத்திலிருந்து இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்
டிருப்பார்கள் என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

பாணபந்தர் பொடுட்டு விறத் வெட்டியாய் வந்தோய் நமது
பாமணமே மிளிரும் இசையால் பாணபத்திரனுக்கிரக்கி
மாமதுரை வீதி வழியே விறகதனை விற்போன் ஆகி
ஏமநாதன் முன்றில் இருந்து ஏயகர்வும் நீங்கி யவனும்
சாமவேளை ஒடி மறையச் சாதாரி இசைத்தோய் போற்றி.

ஶநாநன் கர்வும் நங்கும்படி சநாரி இரைந்தநீவிலையாடற்
ஈருங்கம்:- வடநாட்டைச் சேர்ந்தவனும் யாழ்வாசிப்பதில்
மிகவும் வஸ்லவனுமாகிய ஏமநாதன் என்பவளின் செருக்
கிணை உணர்ந்த வரகுண பாணடியமன்னன், தனது சபை
யின் பாணனாகிய பாணபத்திரனை அழைத்து, “ஏமநாத
னுடன் இசைபாட நீவல்லாயோ?” என்று விலைவச், “சோம
சுந்தரப் பெருமானின் அருளினாலும், உனது கருணையில்
னாலும், அவனை இசையில் வெல்லேவன்” என்று பாணபத்
திரன் கூறினான். “அப்படியாயின் நாளை இருவீரும் நமது
சபையில் பாடுவீர்களாக” என்று அரசன் பணித்தான்.
பாணபத்திரன் சோமசுந்தரப் பெருமானது சந்திதானத்தை
யடைந்து, “ஏமநாதனுடன் பாடும் வேளை அடியேனைக்
காத்தருளல் வேண்டும்” என்று இரந்து வேண்டினான்.

பக்தனாகிய அவனது வேண்டுகோட்டு இரங்கியசொக்க
நாதப் பெருமான். விறகுவெட்டிச் சீவிக்கும் முதியோனாக
வேடந்தாங்கி, ஏமநாதன் வீட்டு முகப்பில் இருந்து, சாதார
ரிப் பண்ணில் இசைமழை பொழிந்தார்.

ஏமநாதன் அவ்விசையைக் கேட்டு முன்னே வந்து, “நீ
யார்” எனவினவ, விறகு வெட்டியோ, “நான் பாணபத்
திரனது அடிமை. அவனிடத்திலே இசை கற்கும் மாணாக்
கரில் யானும் ஒருவன் பாணபத்திரன் எனது முதுமை
நோக்கி, “நீ இனிப் பாடத் தகுதியற்றவன் எனவிலக்கி விட்டான்.” எனக்கூறுதலும், விலக்கப்பட்டவனுடைய இசை
இவ்வாறாயின், பாணபத்திரனது இசை எத்தகையதோ?
என்று அஞ்சி, அன்றிரவே வடநாடு நோக்கி ஒடிமறைந்தான்

★ இந்தநீவிலையாடல் கடவுளை நம்பினார் கைவிடப்
படார் என்பதையும், எம்பெருமான் தன்னை நம்பியவர்
களின் துயரை நீக்க வழிசெய்வார் என்பதனையும் விளக்கு
கிறது.

பாணாந்தரினின் வறுமையை தர்க்கந் திருத்தங்களுடுத்தலுப்பி ணோய் நம்மு

வீணையை மீட்டி நானும் விரும்பியே பண்ணுடன் பாடும் பாண வின் வறுமைதீர்க்க அன்னவன் பெருமையை உணர்த்த மாணிலாக களவால் ஈந்தும் மகிழ்தரும் ஆடலை விரும்பிக் கேணமர் சேரன் தன்பாற் திருமுகம் அனுப்பினோய் போற்றி

பாணாந்தரினின் வறுமையை தர்க்கந் திருத்தங்களுடுத்தலுப்பி நீநுவிளையாட்டி சுதாக்கம்:- ஏமநாதனின் கர்வத்தையடக்கிப் பாணபத்திரலுக்கு உதவிய பின்பு பாணபத்திரன் பக்தி சிரத்தையுடன் ஆலவாயை அடைந்து, தினமும் வீணையை மீட்டிப் பாடி வருதலும், சொக்கநாதப் பெருமான் அவனுடைய வறுமையைப் போக்குமுகமாக, அரசனுடைய களஞ்சியத்திலிருந்து பொருள்களைச், சில நாட்கள் எடுத்துக் கொடுத்து வந்தார். அவனுடைய வறுமையை முற்றாகப் போக்க விரும்பிய எம்பெருமான், பாணபத்திரனது கனவிற் தோன்றி, அதுகாறும் உதவிய வகையை எடுத்துக் கூறி, “நாம் தரும் இவ்வோலையை எனதன்பனாகிய சேரனிடம் கொடுத்துப், பொருள் பெறுவாயாக்” என்று ஒலையைக் கொடுத்து மறைந்தருளினார். பாணபத்திரன் விழித்தெழுந்து மிகுந்த பக்தியோடு ஒலையைப் பட்டுவெஸ்திரத்தினாற்கசற்றிக, கோவிலை அடைந்து வழிபட்டுச் சென்று திருவஞ்சைக் களத்தையடைந்தான். அங்கு வழியிற் தண்ணீர்ப் பந்தவில் தங்கியிருக்கும் பொழுது, எம்பெருமான் சேரன் கனவிலே தோன்றிப், பாணபத்திரனது வருகையை அறிவித்தார்.

சேரன் விழித்தெழுந்து, பெருமகிழ்ச்சியுடன் பாணபத்திரனைத்தேடிச் சென்று, கண்டு வணங்கி உபசரித்துக், களஞ்சிய அறையைத் திறந்து, வேண்டுந் திரவியங்களை வேண்டிய வாறு எடுத்துக் கொடுத்து, ஏழடிபின் சென்று வழிய னுப்பி வைத்தான்.

★ **இந்நீநுவிளையாட்டி.** அன்பர்கள் மெய்யன்போடு இயற்றும் பணியை, எம்பெருமான் உயந்தேற்று அவ்வன் பர்களின் குறையைத் தீர்த்தருளுவார். என்பதை உணர்ந்து கிறது. அன்பர்களே! எம்பெருமான் எப்பொழுதும் இசைப்பிரியர், அவர் புகழை இசையுடன் பாடி அவரருளைப் பெற்றுயவோமாக.

விலக்கனம் நந்துயாணபந்துவளக் காந்தோம் நஸ்லு
 இசையுடன் பாடி இயற்றும் பாணபத்திரனின் தொண்டை
 திசையுளார்க் குணர்த்தும் நோக்கிற் தெருவெலாம் மழையே
 தசைகளுந்தளரஅர்த்தசாமமும் பாடும் அவற்குப் [சொரியத்
 பசையுளங் கனிந்தே நிற்கப் பலகையை அளித்தோய் போற்றி
 யாணபந்தீருந்துப் பலகையீந்து காந்தருள்ள திருவிளையாட்டர்ஸ்ருக்
 கூரி: சேரமானிடம் பொருளைப் பெற்று வந்த பாணபத்திரன்
 காலை மாலை நண்பகல் அர்த்த சாமமுந் தவறாது. திருக்
 கோவி வினுட்ட சென்று. எம்பெருமான திருப்பள்ளிக்குப்
 போதும் வரையும். இசை மழை பொழிந்து தொண்டு செய்து
 வந்தான்.

பாணபத்திரன் எவ்வித தடைவரினும், தொண்டிலே
 வழுவான் என்பதை, உலகினோர்க்கு உணர்த்தும் வண்ணம்,
 ஓர் தினம் அர்த்த சாம வேளையிற் கடும்மழை பொழியச்
 செய்து வழியெல்லாம் பெருவெள்ளம் பெருகச் செய்தார்.
 பாணபத்திரன் நியமந் தவறாது மழையில் நனைந்தவாறே
 நின்று இசை மழை பொழிந்தான்.

குளிரினையும் பெருட்படுத்தாது, வெள்ளத்துள் நின்ற
 வாறே இசை மழை பொழிவதைக் கண்டு அவன் மேல்
 கிருபா நோக்கஞ் செய்து அசரீரி வாக்கால் “இப்பலகை
 உனக்கே, இதன் மேல் ஏறி நின்று பாடுவாயாக” என்று
 உணர்த்தி ஓர் பலகையை இட்டருவினார்.

பாணபத்திரன் அவர் ஆணையைச் சிரமேற் கொண்டு
 அப்பலகைமேல் நின்று பாடினான். மற்றை நாட்காலை
 வரகுண பாண்டியமன்னன். அதனைக் கேள்வியற்றுப் பாண
 பத்திரனைப் பலகை மீதிருத்தி “இவரே எனது சிவ
 பெருமான்” என்று போற்றி இரத்தினங்களும் திரவியங்களும் கொடுத்து உபசரித்தான்.

★ இந்திரவிளையாடல், எம்பெருமான் அன்பர்கள் செய்யுந்
 தொண்டினை ஏற்படுத்தாடு, அவர்களின் தொண்டின் மகிழ்ச்சையை
 உலகினோர்க்குக்காட்டத், தடைகளை ஏற்படுத்திப்
 பரீட்சித்து. இறுதியில் பேரருள் செய்யுந் தன்மையை
 உணர்த்துவதை அன்பர்கள் தெளிந்து, செய்யுந் தொண்டை
 உறுதியுடன் செய்து அவனருள் பெறுவார்களாக.

பாணாந்தினிக்ருதவ இசைப்புவனாய் வந்தோய் நமறு
பாண்டிய குலத்திற் தோன்றிப் பலருமே புகழ் நாட்டை
ஆண்டிடும் இராச இராசன் ஆற்றிடுங் கபடங்கூறி
வேண்டிடும் பாண பத்தினி யினது துயரை நீக்க
மாண்புடை இசையில் வல்ல புலவனாய் வந்தோய் போற்ற

பாணாந்தினியின் துயரத்தூப் போக்க இசைப்புவனாய் வந்த
திருவிலையாடற் கூருக்கார்:- இராச இராச பாண்டிய மன்னன்
தனது காமக்கிழுத்தியின் சொல்லைக் கேட்டுப், பாண
பத்தினிக்கும் அவனுக்கு மிடையே உள்ள பகைமை காரண
மாகப், பாணபத்தினியை இழிவுபடுத்தும் பொருட்டு, ஈழ
நாட்டிலிருந்து ஓர் விறலியை அழைப்பித்து, அவளைப்
பாடச்செய்து, அவ்விறலியையே போற்றிவந்தான். அதனால்
வருத்தமுற்ற பாணபத்தினி, சோமசந்தரப் பெருமான் சந்
நிதியை அடைந்து, அரசனது ஓரவஞ்சகச் செயலை முறை
யிட்டு. அதனை நிவிர்த்திசெய்து நீதி கிடைக்க வழிசெய்து
தருமாறு வேண்டிநிற்க, எம்பெருமான் அவள்மேல் இரக்கங்
கொண்டு அக்குறையை நிவிர்த்தி செய்யும் பொருட்டு
“நாளை நீ வெல்லச் செய்வோம்” என்று அசரீரிவாக்காற்
கூறியருளினார்.

அதுகேட்ட பாணபத்தினி மிகுந்த பக்தியோடு வணங்கிப் பாண்டியனிடஞ் சென்று ‘நாளை சோமசந்தரப் பெருமான் முன்னிலையில் இருவரும் பாடுவோம். அங்கே இருவருடைய பாடல்களையுங் கேட்டு வெற்றி தோல்வியைக் கூறுக்’ என்று வேண்டலும் மன்னனும் உடன்பட்டான்.

மறுநாள் சோமசந்தரப் பெருமான் இசைபயிற்றும் புலவனைப்போற் சபையில் எழுந்தருளியிருந்தார். இருவரும் பாடியதைக் கேட்ட மன்னன் முன்போலக் கூற நினைக்கும் போது, சிவபெருமானுடைய பார்வையினால் மனக்கோட்டந்தீர்ந்து ‘பாணபத்தினியே வென்றாள்’ என்றான். இசைப் புலவனாக வந்த எம்பெருமான் “இது அற்புதம், இது அற்புதம்” என்று சொல்லிக்கொண்டே மறைந்தருளினார்.

★ இந்திருவிலையாடல், இறைவன் தாளை இறுகப்பற்றினால் அவர் மலைபோல வருந்துனபத்தைப் பணிபோல நீக்கி விடுவார் என்பதை விளக்குகிறது

பன்றிக்குடிகளுக்குத்தாயாகப் பாலுடினோம் நாறு
அன்பினிற் சர்வ ஜீவ தயாபரன் ஆன துணர்த்த
மன்னுயிர்க் கூட்டங்களிலே மாண்பினிற் குறைந்த இனமாம்
புன்மைசேர் விலங்கின் வகையிற் போற்றுறுந் தாயை இழந்த
பன்றியின் குட்டிகளுக்கே பால்சரந் தளித்தோய் போற்றி.

பன்றிக் குடிகளுக்குத்தாயாகப் பாலுடிய நினுவினையாடல் கருக்கம்:- வைகை ஆற்றங் கரையிலே, குருவிருந்த துறையில் வாழ்ந்த ஓர்வேளாளனுக்குப், பன்றிரண்டு புதல்வர்கள் இருந்தனர். தாய் தந்தையர் இறந்த பின்பு, அவர்கள் வேட்டுவரோடு கூடி வேட்டையாடித் திரியும் பொழுது, ஓர் செடியின் நிழலிற் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த பிரகஸ்பதி யின்மேற் கற்களை வீகினார்கள். அதனால் அவர் வேதனை அடைந்து, அவர்களைப் பன்றிக் குட்டிகள் ஆகுமாறு சபித்தலும், அவர்கள் பயந்து பிழைபொறுக்க வேண்டுதலும் “சோமசுந்தரப்பெருமான் உங்களுக்குத் தாயாகிப்பாலுட்ட இச்சாபம் நீங்கும்” என்றார்.

சாபம் பெற்ற அவர்கள் அக்காட்டிலுள்ள பேண் பன்றியின் குட்டிகளாப் பிறந்தனர். ஒருநாள் இராசராச பாண்டிய மன்னன் வேட்டைக்கு வந்தபொழுது, அவனால் தாய் தந்தைகளான பன்றிகள் கொல்லப்பட்டன.

அப்பன்றிக் குட்டிகள், வெயிலிலே தவித்துப் பாலுக்காகத் தேடி அலைவதை, அக்காட்டின் மேலாக விமானத்தில் வந்த சோமசுந்தரப் பெருமாண்கள்கூடு, அவற்றின் மேல் இருக்ககங் கொண்டு, எல்லாவுயிர்களுக்குந் தாயாய் இருக்குந்தன்மையை உலகோர்க்கு உணர்த்தத் திருவுளங்கொண்டு, விலங்குகளில் மிகவும் இழிந்தனவாகிய அப்பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பாலுட்டும் பொருட்டு, அவற்றின் தாயுருத் தாங்கி, அவற்றைத் தழுவிப் பாலுட்டியருளி, அவைகளுக்கு வலிமையும் ஞானமும் அருளிப். பன்றி முகமும் மனித உடலும் பொருந்தச் செய்து மறைந்தருள்ளனர்

★ இந்த்துவினையாடல், வினையாட்டாகச் செய்யும் அற்பதிங்கும் பெரும் அனர்த்தமாய் முடியுமென்பதையும், இறைவன் சர்வஜீவ தயாபரன் என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

பன்றிக்குடிகளை நெந்திரிகளாகி அருஷ செய்தோய் நஸஹ
உந்திய கற்களாலே ஊறுசெய் பாலர் தமமை
வந்தனை சாபப் பயனால் வருந்தியே பன்றி களாகும்
அந்தரம் தீர ஞான அமிர்தமாம் பாலை ஊட்டி
மந்திரி களாக்கி வாழ வைத்தருள் பரனே போற்றி

பன்றிக்குடிகளை நெந்திரிகளாக்கிக் காந்த திருவிழையாடற் சூருந்தம்: தாயாகிப் பாலுட்டிய சோமசுந்தரப் பெருமான் மறைந்த பின் பன்றி முகக் குமாரர்கள் பண்ணிருவரும் உதய சூரியர்களைப் போல் விளங்கிப், பலகலைகளிலும் வல்லவர்களானார்கள்.

வேதங்களும் ஆகமங்களும் சர்வஜீவதயாபரர் என்று கூறுவதையும், அறிவுடையன அறிவற்றன யாவும் தமக்குச் சமமே என்பதையும், உலகினோர் உணர்ந்து உய்யும்வகை செயலினாலே உணர்த்திய சோமசுந்தரப் பெருமான், இராசராச பாண்டிய மன்னன் கலவிலே தோன்றிப், ‘பாண்டியனே! பன்றி மலையிற் பன்றி முகமுடைய பண்ணிரு குமாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அளவில்லாத ஆற்றலும் ஞானமும் உடையவர்கள். அவர்களை உனக்கு மந்திரிகளாக்கிக் கொள்’ என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

பாண்டிய மன்னன் விழித்தெழுந்து பெருங்களிப்புடைய வனாகித், தன் மந்திரிமார்களை அனுப்பி, அவர்களை அழைப்பித்து அவர்களுக்குப், பல வரிசைகள் கொடுத்துத் தனக்கு மந்திரிகளாக்கிப், பழைய மந்திரிகளுடைய புதல்வி களை, விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான். பன்றிமுக வீரர்கள். பாண்டியனுக்குக் கவசமும் கண்ணும் போலவிளங்கிப், பன்னிரு உடலும் ஒருயிரும் போல ஒற்றுமையாகி, அரசனை அணுகாமலும் அவனைப் பிரியாமலும் அவன்னிழல் போல ஒழுகித், தருமந் தவறாது பரிபாலனஞ் செய்ய உதவி செய்து வாழ்ந்தார்கள்.

★ இந்திருவிழையாடல், இறைவன் திருவருளுக்குப் பாத்திரமானவர்களின் வாழ்வு சிறக்க, இறைவன் திருவருளே உதவும் என்பதை உணர்த்துவதால், நாமுஞ் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்து, இறைவன் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாகி உயவோமாக.

கரிக்குருவி வல்லவந்து வழிபட உபதேசத்தோம் நம்மு

திருத்திகழ் பக்தர் சொன்ன தெருஞ்சென் நூனம் உணர்த்தப் பெருவிருப் புடனே சென்று பீடுடைத் தீர்த்த மாடி அருஞ்செடக் கோவில் சுற்றி அகத்தினில் அன்பால் வணங்குங் கரிக்குரு விக்கு பதேசங் கனிவுடனே அளித்தோய் போற்றி

கரிக்குருவீங்கு உபதேசஞ் செய்ய திருவிளையாடவின் சூநக்கம்:- மதுரையில் வாழ்ந்து வந்த ஒருவன், பூர்வ சென்மத்தில் பெரும் புண்ணியங்கு செய்தவனாயினுஞ், சிறுகச் செய்த தீவினைப் பயனால் கரிக்குருவியாகப் பிறந்தான். காகம் முதலிய பிற பறவைகள் கொத்தித் துரத்த, அதனால் வருந்திய கரிக்குருவி ஒரு மரநிழலிலே ஒதுங்கி இருந்தது.

அம்மரத்தின் கீழ் இருந்த சிவபக்தர் ஒருவர், மற்றவர் களைப் பார்த்து “மதுரையிலே வீற்றிருக்குஞ் சோமகந்தரப் பெருமான், தம்மை வழிபடுவோர்க்கு வெளிவந்து, விரும்பிய வரங்களைக் கொடுத்தருஞ்சிறார்” என்று போதனை செய்தார். அதனைக் கேட்ட கரிக்குருவி, பூர்வ நூனம் பிறக்க, உய்வதற்கு அதுவே வழி என்று கருதிப், போற்றா மரை வாவியில் மூழ்கி, ஆலயத்தை வலம்வந்து பூசித்து வந்தது. இவ்விதம் மூன்று நாட்கள் வழிபாடு செய்துவரச் சோம சுந்தரப்பெருமான், அதனது பூர்வ புண்ணியப் பலன் காரணமாக, மார்க்கண்டேயருக்கு உபதேசித்த, மரணத்தை ஒழிக்கும் மிருத்தியுஞ்சய மந்திரத்தை அதற்கு உபதேசித்து. அது வேண்டியவாறே, பறவைகளுக் கெல்லாம் மேம்பட்ட வளிமையையுங் கொடுத்து, அதன் சுற்றமும் அவ்வாறே வாழ வரமருளினார்.

★ இந்திருவிளையாடல், பூர்வ சென்மத்தில் செய்த தீவினைப் பயனாற் கரிக்குருவியாகப் பிறந்தானாயினும், அவன் செய்த கூடிய சிவபுண்ணியம் சோமசுந்தரப் பெருமானே மிருத்தியுஞ்சய மந்திரத்தை உபதேசித்து, வரங்களைக் கொடுக்கக் காரணமாக இருந்ததை உணர்த்துவதால் அன்பர்களே! சிவபுண்ணியத்தைச் செய்து அவனருள் பெற்றுயவோமா.

நாரை வழிபாடு முந்தி கொடுத்தோய் நாறு
 தினந்தோராமும் ஆலவாயான் தீர்த்தமும் மகிழ்ந்தே ஆடு
 மணங்கமாம் கொன்றை சூடும் மூர்த்தியை வலமாய்ச் சுற்றி
 வணங்கிடும் நாரை உவக்கும் வடிவினிற் தோன்றி ஆங்கே
 மனம்மமிழ் வரமும் ஈந்து முத்தியுங்கொடுத்தோய் போற்றி.

நாரைகு முந்தி கொடுந்த திருவிளையாடற் சூக்கம்:- பாண்டி
 நாட்டில் உள்ள ஒர்குளத்தில் இருந்து மீன்களைக் கொத்தித்
 தின்று வந்த ஓர்நாரை, அக்குளத்து நீர் வற்றவே, வேறோர்
 குளம் நாடிவந்து, தங்கி, அக்குளத்தில் முனிவர்கள் நீரா
 டும்பொழுது, அவர்களின் சடைகளிலுந் தோள்களிலும்,
 அக்குளத்து மீன்கள் தத்தித் தத்திப் புரள்வதைப் பார்த்து,
 இம்மீன்கள் முனிவர்களின் மேனியைத் திண்ட என்னதவஞ்சு
 செய்தனவோ? இவற்றை நாம் உண்ணல் ஆகாது என
 எண்ணிக் கொண்டிருந்தது, அப்பொழுது அம்முனிவர்கள்
 நித்திய கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, மதுரைத்தலத்தின்
 மூர்த்தி தலதீர்த்தப் பெருமைகளையுஞ், சோமசந்தரப்பெரு
 மானின் அருள் செய்யும் முறைகளையும் படித்துக்கொண்
 ருந்தனர். அவற்றைக் கேட்ட நாரைக்குப், பூர்வபுண்ணிய
 பலனால் மெய்யுணர்வுகள் தோன்ற மதுரையை அடைந்து,
 பொற்றாமரை வாவியில் முழுகித், திருவாலவாயை வலம்
 வந்து வணங்கித், தினமுஞ் சோமசந்தரப் பெருமானைத்
 தியானஞ் செய்து கொண்டிருக்கச், சர்வஜீவன்களுக்கும்
 பிதாவாகிய சோமசந்தரப் பெருமான், அந்நாரைமேற்
 கிருபா நோக்கஞ் செய்து, அந்நாரை விரும்பிய வடிவத்து
 டன் சென்று, வேண்டிய வரங்களையுங் கொடுத்து முத்திப்
 பேற்றையும் அளித்தருளினார்.

★ **இந்திருவிளையாடல்:** ஆற்றிவு அற்ற நாரை முதலியனவும்
 சோமசந்தரப்பெருமானை வழிபடவும், அவரைத் தரிசிக்
 கவும், முத்திபெறவும், அவை முற்பிறப்பிற் செய்த சிவபுண்
 னிய பலன் உதவுவதை உணர்த்துவதால், அன்பர்களே!
 பகுத்தறிவுடைய நாம், கிடைக்கும் பொழுதெல்லாஞ் சிவ
 புண்ணியங்களைச் செய்து, சிவன் அருளுக்குப் பாத்திரமாகி
 உய்வோமாக.

பார்பிளால் ஆவாய் எல்லையைக் காண்டிந்தோய் நாறு
வேண்டிடும் மன்னன் முன்பு சித்தராய் விடும்பிலெந்து
மாண்புடைக் கரத்தில் வைதுங் கங்கணப் பாம்பை நோக்கி
சண்டுநீ் நகரல்லை காட்டுவா என்றே விடுத்து
நீண்ணகர் ஆலவாய் என்றே நிலைத்திடச் செய்தோய்
போற்றி 49

நங்களைப் பாப்பால் நீநவாலவாய் எல்லையை உணர்ந்திய நீ
வினாயாடர் சுநுக்கம்:- சலப்பிரளியம் வந்து உலகம் அழிந்த
பின்பு, சிவபெருமான் முன்போல் யாவற்றையும் படைத்
தருளினார் அப்பொழுது வமிசசேகர பாண்டியன், சோம
சுந்தரப் பெருமானுடைய திருக்கோவிலைச் சூழ, ஒருசிறு
நகரம் அமைத்து. அதில் இருந்து கொண்டு, அரசியற்றி
ஙான். அவன் நீதிவழுவாது அரசியற்றி வரும் நாளில்,
குடிமக்களுக்குஇடவசதி போதாமையினாலே. சோமசுந்தரப்
பெருமானது சந்திதியை அடைந்து வணங்கி, “பெருகிவரும்
மக்களின் வசதிக்கேற்ப, ஓர் நகரம் அமைத்தல் வேண்டும்.
இந்நகரத்திற்கு ஆதியிலே வரையறுக்கப்பட்ட எல்லையைக்
காண்கிலேன். அதனைக் காட்டியருள் வேண்டும்” என்று
பிரார்த்தித்தான். அப்பொழுது எம்பெருமான் ஓர் சித்த
ராகக், கோவில் விமானத்தில் நின்றும் இறங்கி வந்து மகா
மண்டபத்திலே நின்று. தமது திருக்கரத்தில் இருக்கும்
பாம்பை நோக்கி ‘நீ இம்மன்னனுக்கு இந்நகர எல்லையை
அளந்து காட்டுக்’ எனப் பணித்தார். பாம்பு வணங்கி
“எம்பெருமாலே! அடியேனாற் காட்டப்படும் இந்நகரம்
அடியேன் பெயராலேயே அழைக்கப்படல் வேண்டும்” என
வேண்ட, அவ்வாறே ஆலவாய் என்றழைக்க அருள்செய்தார்.
பாண்டியன் அப்பாம்பு காட்டிய படியே மதிலைமத்துத்,
தெற்கே திருப்பரங்குன்றமும், வடக்கே இடபமலையும்
மேற்கே திருவேங்கடமுங் கிழக்கே திருப்பூவனமும் அமையும்
படி, சிறப்பாக அமைப்பித்தான்.

★ இந்தீநவினாயாடல், பக்திகிரத்தையுடன் வழிபடும் அடியார்கள் வேண்டுவனவற்றை, வேண்டியவாறே அளித்தருளு
வார் என்பதை உணர்த்துகிறது.

கந்தரப்பேர் பெய்து பாண்டியனக் காந்தோம் நலம் படையுடன் சோழன் வரவே பயந்திடு கன்னிநாடன் அடைந்தவர் துயரந் தீர்க்கும் ஆலவாய் நன்னி வேண்ட விடையுடன் வெற்றி யீந்து வேட்டுவ ஸீர னாகித் திடமுடன் போரில் அம்பைச் செலுத்தியேகாத்தோய்போற்றி

கந்தரப்பேர் பெய்து பாண்டிய பன்னளிக்காந்த திருவிளையாடற் கருக்கம்:- சிவபக்தியிற் சிறந்த வமிசசேகர பாண்டியன், சோமசுந்தரப் பெருமானிடம் மிகுந்த பக்தியுடன் அரசி யற்றிவரும் நாளில், விக்கிரம சோழன் வடநாட்டு அரசர் களின் உதவியுடன், பாண்டிய நாட்டின் மீது படைடூத்து வர அதனை அறிந்து, சோமசுந்தரப் பெருமானின் சந்திதியில் இரந்து நின்று, விக்கிரமசோழன் படையெடுத்து வருதலை யும், தனது வவியின்மையையுங் கூறித், தன்னைக் காக்கு மாறு வேண்டுதலும். ‘பாண்டியனே! அஞ்சாதே. நீ முன்னே சென்று போரிடு. பின்பு நாழும் உனக்குத் துணையாக வந்து, போரிட்டு வெற்றி கிடைக்கச் செய்வோம்’ என்று அசரிவாக்கினால் உணர்த்தினார். பாண்டியன் மகிழ்ச்சி யோடு சென்று, போர்செய்து வடதேசத்துப் படையால் வலுவிழந்தான்.

அப்பொழுது எம்பெருமான், வேட்டுவ வடிவங்கொண்டு பாண்டிய சேனாதியாய்ச் ‘‘கந்தரேசர்’’ என்ற பாணங்களை ஏவினார். ஒவ்வோர் பாணமும் நூறு நூறாகி, நூறு நூறு வீரர்களைக் கொல்லுதலைக் கண்ட சோழன், ஓர் அம்பை எடுத்துப் பார்த்துச் ‘‘கந்தரேசர்’’ என்று எழுதப்பட்டிருப் பதைக் கண்டு, பெருமானே பாண்டியனுக்குத் துணை செய் கிறார் எனப் பயந்து, தோற்றோட, வடதேசத்து அரசர்கள் அவனை மடக்கிப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் மீண்டும் பொரு தார்கள். அப்பொழுது வேட்டுவவீரனாகிய எம்பிரானது பாணங்களினாற் தனது சேனைகள் அழிவதைக் கண்ட சோழன் ஓடப், பாண்டிய சேனைமகிழ் வேட்டுவவீரனாகிய எம்பெருமான் மறைந்தருளினார்.

★ இத்திருவிளையாடல், மெய் அன்பர்கள் காக்கும்படி வேண் டும் பொழுது இறைவன் வேண்டிய வடிவத்துடன் சென்று காத்தேயருஞ்வார் என்பதை உணர்த்துகிறது.

சங்கப் பலகையீந்து தமிழ்ப் புலவனாய் அமர்ந்தோய் நமலு கலைமகள் உடம்பெனும் எழுத்துகள் கலையறி மனிதராய்ப்

பிறந்து புலவராய் விளங்கியேபாண்டியன்போற்றிடச் சங்கமமைத்துப் புலமையை அளந்தறி பலகையைவேண்டிடசாந்துமேபோற்றுங் கலையறிகவிஞானாச் செந்தமிழ் ஆய்ந்தருள் புலவனேபோற்றி

சங்கப்பலகையீந்து புலவனாகிந் தமிழாய்ந்த திருவிளையாடற் சூருக்கடி:- பிரமதேவராற் சபிக்கப்பட்டசரஸ்வதியின் உடம் பாகிய எழுத்துக்கள், நாற்பத்தெட்டு மனிதர்களாகப் பிறந்து, பல கலைகளையுங் கற்றுத் தமிழ்ப் புலமையடைந்து சிவபூஷச செய்து, புலவர்களை வாதில் வென்று, மதுரைமாநகரை நோக்கி நடந்தனர். அப்பொழுது சோமசுந்தரப் பெருமான் அவர் முன் ஒர்புலவராகத் தோன்றி, “நீவீர் யாவர்?.. எனவினாவி ‘நீவீர் மதுரைக்கு வந்து சோமசுந்தரப்பெருமானை வணங்குவீர்களாக’ என்று கூறிமறைந்தருளினார்.

புலவர்கள் ஆச்சரிய மடைந்து, சோமசுந்தரப் பெருமானைத்துதித்துப் பாண்டிய மன்னைப் போய்க் கண்டனர். அவன் அவர்களுக்குப் பற்பல வரிசைகளுங், கொடுத்துத், திருக்கோவிலுக்கு வடமேற்கே சங்கமண்டபம் அமைத்து, அவர்களை இருத்தினான். பலதேசத்துப் புலவர்களும் வாது செய்து தோற்றார்கள். பின்பு புலவர்கள் பெருமானை வணங்கிப், புலமையை உள்ளபடி அளந்தறியத்தக்க பலகையொன்று தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். எம் பெருமான் அவ்வாறே கொடுத்தருளிப், ‘புலவர்களே! இஃது ஒருமுழச்சதுர முடையது. உண்மைப் புலவர்களுக்குஒவ்வோர் முழும் வளர்ந்து கொடுக்கும்’ என்றருளிச்செய்தார்.

புலவர்கள் அதில்ஏற்றியிருந்து பற்பல பாக்களைச்செய்து, அவற்றின் வேற்றுமை அறியமுடியாது மயங்கச் சோமசுந்தரப் பெருமான், ஒருபுலவராய்த் தோன்றி மயக்கத்தைத் தீர்த்து வைக்கப், புலவர்கள் மகிழ்ந்து தம்மொடு ஒருபுலவராக இருக்கும்படி வேண்டுதலும், அவ்வாறே நாற்பத்தொன்பதாவது புலவராக விளங்கினார்.

★ இந்திருவிளையாடல், வேண்டுவார் வேண்டுவனவற்றை ஈயும் எம்பெருமான், எப்பொழுதும் அன்பர்களின் குறைதீர்த்தருளுவார் என்பதை உணர்த்துகிறது.

தருமிக்காகப் புலவனாகி வந்து வாத்டிடோம் நாறு.
பொருந்துறும் ஜூயம் தீர்க்குப் புகழுடைப்பாண்டியன் சுயும்
பெருமைசேர் கனகக் கிழியைப்பெற்றிடும் வேட்பினால்

இறைஞ்சுங்

தருமியின் துயரந் தீரக்கொடுத்திடும் பாவினாற் கிரன்
தருக்கினை ஒழிக்க வந்த தமிழ்மொழிப்புலவனே போற்றி 52

தருமிக்குப் பொற்கிழியைக்கத் தமிழ்ப்புலவனாம் வந்த திருவிளை
யாட்டு சுநீகிக்கும்:- வமிச சூடாமணிப் பாண்டியன், சண்பகச்
சோலையில் தனது மனைவியுடன் உலாவி வரும் போது.
தென்றத் காற்றோடு கலந்து வந்த வாசனை, பூவின்
மணமா? அல்லது தனது மனைவியின் கூந் த லின து
இயற்கை மணமா? என்று ஜூயற்று, “யார் எனது சந்தே
கத்தை யறிந்து பாடல் செய்கிறாரோ அவர்க்கே இவ்வாயிரம்
பொன்னும் உரியது” என்று கூறி, ஒரு பொற்கிழியைச்
சங்க மண்டபத்திற் தூக்கினான்.

அரசனது கருத்தை எவராலும் அறியமுடியாத நிலை
யில், ஆதிசைவனாகிய தருமி என்பான், திருவாலவாய்ச்சங்கந்
தியை அடைந்து, தனது நிலையை விளக்கி, ஒரு செய்யுள்
செய்து தருமாறு இரந்து வேண்டினான். எஃபெருமான்
இரங்கி ஒரு செய்யுளைக் கொடுத்தருளினார். தருமி
கொண்டு சென்று அரசனுக்குக் காட்டுதலும், அரசன் தனது
கருத்தை விளக்கும் அச்செய்யுளைப் படித்து மகிழ்ந்து,
பொற்கிழியைப் பெறும்படி கூறுதலும், நக்கீரன் எழுந்து
அது பொருட்குற்றமுடையது என்று கூறித் தடுத்தான்.
தருமி மிகவும் வருந்திச் சோமசுந்தரப்பெருமானின் சந்தி
தியை அடைந்த, “இவ்விகழ்ச்சி தேவரீருக்கே உரியது”
என்று குறையிரந்து நின்றான்.

சோமசுந்தரப் பெருமான், ஓர் புலவனாகி வந்து வினவு
தலும் “நக்கீரன் நானே குற்றங் கூறியவன்” என்று வந்த
புலவராம் எஃபெருமான், கூறியவற்றிற்கெல்லாம் மறுத்
துரைத்த போது, எஃபெருமான் நெற்றிக் கண்ணைக்காட்ட,
“ஆயிரம் நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே”
என்றான். ஆயினும் நெற்றிக்கண் வெப்பத்தினாற், பொற்
றாமரை வாவியில் வீழ்ந்து வருந்தினான்.

புலவர் வேண்டிடக் கீரணக் கருயேற்றனோய் நமலு
பரவிடும் புலவர்தம்மை நோக்கியே பாடுங் கீரன்
கரத்தினைப் பற்றி ஈர்த்துக் கரையினில் ஏற்ற அன்னான்
சிரமதைக் தாழ்த்தி வீழ்ந்து சிறந்திடு பாவால் இறைஞ்ச
வரத்தினை ஈந்து முன்போல் வாழ்ந்திடச் செய்தோய்ப்பாற்றி

நக்கீரணக் கருயேற்றிய நூலிலாயாடற் குடுக்கம்:- “ நெற
நிக் கண்ணைத் திறக்கினும் குற்றம் குற்றமே ” என முறை
தவறி வாதிட்ட நக்கீரன், நெற்றிக்கண் வெப்பத்தினாலே
பொற்றாமரை வாவியில் வீழ்ந்து தவித்தான். நக்கீரனை
இழுந்த புலவர் சங்கம், சந்திரனை இழுந்த நட்சத்திரக்
கூட்டமே, என வருந்திய ஏணப்புலவர்கள், தம்பொருட்டு
நக்கீரனை மன்னிக்கும் படி எம்பெருமானை இரந்து வேண்டு
தலும் தனது பிழையை உணர்ந்த நக்கீரன், கைலைபாதி
காளத்தி பாதி என்ற பதிகத்தைப் பாடித்துகித்துத், தன்
பிழையைப் பொறுத்தருநூமாறு வேண்டினான். அப்பொழுது
எம்பெருமான் இரங்கிக் கொனுடைய கரத்தைப் பற்றிக்கரை
யேற்றியருளினார்.

நக்கீரன் சோமசந்தரப் பெருமானையும் மீனாட்சியம்மை
யாரையும் வணங்கித், தீமை செய்கிறவர்களுக்கு நிக்கிரக
மும், நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு அனுக்கிரகமுஞ் செய்கிற
பண்பைப் பொருளாகக் கொண்டு, கோப்பிரசாதமும்,
பெருந்தேவபானியும், திருவெழு கூற்றிருக்கையும் பாடிச்,
சிவபெருமானுடைய பாதுங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.
எம்பெருமான் அவன் மேற் கிருபா நோக்கஞ் செய்து,
“ நீ முன் போற் புலவர் கூட்டத்துள் இருக்கக் கடவாய் ”
என்று பணித்து மறைந்தருளினார். நக்கீரனும் புலவர்களும்
பொற்கிழியை அறுத்துத் தருமியிடங் கொடுத்ததோடு,
பாண்டிய மன்னனையுங் கொண்டு அவனுக்குப்பல வரிசை
கள் செய்வித்தனர்.

* இந்தநூலிலாயாடல், பிழை செய்தவர்கள் பிழையை
உணர்ந்து மன்னிப்புக் கோரிப் பிரார்த்திக்கும் போது, திரு
வருள் கிடைக்கும் என்பதை உணர்த்துகிறது. எனவே
பிழை செய்தவர்கள் பிழையை உணர்ந்து வருந்தி, அதற்
காக மன்னிப்புக்கோருவதே, சிறந்த பிராயச்சித்தமும்
சிறந்த நெறியுமாகும் என்பதைத் தெளிவோமாக.

கீறுங்கு இலக்கணங் கற்பித்தோய் நமலு
தீர்முறக் தமிழைத் தெரிந்த அகத்தியமா முனிவர் மூலம்
வாரமுடன் செம்பொன் வணச்வாவியிற் தீர்த் தமுமே யாடி
ஆரமணி யுந்தன் பாதம் அனுதினமும் வழுவா தேத்துங்
நீரனுக்கிரங்கித் தமிழின் இலக்கணங்கற் பித்தோய் போற்றி

நங்கீறுங்கு இலக்கணங் கற்பித்த நீநுவிலையாடற் கருங்கம்

பிழையுணர்ந்த நக்கீரன் தினமும் பொற்றாமரை வாவியில் நீராடிச் சோமசுந்தரப் பெருமானை வரமுறையாகத் துதிக்க திருவுளம், மகிழ்ந்த எம்பெருமான். அவனுக்குத் தமிழ் இலக்கணங் கற்பிக்கத் திருவுளங் கொண்டு மீனாட்சி அம்மையாரின் நினைவுட்டற்படி அகத்திய முனிவரை நினைத்தருளினார்.

அதனை உணர்ந்த அகத்திய முனிவர், மதுரையை அடைந்து, சோமசுந்தரப் பெருமானையும், மீனாட்சியம் மையாரையும் வணங்கினார். எம்பெருமான் “ முனிவரே! இக்கீரனுக்குத் தமிழிலக்கணந் தெரிந்திலது, நீ எம்மிடத் துக் கற்றுக் கொண்டபடியே, இவனுக்குக் கற்பிக்கக் கடவாய் ” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அகத்திய முனி வர் அவ்வாறே நக்கீரனுக்குத் தமிழ் இலக்கணத்தைத் தொகைவகை விரி முறையினாலே, காண்டிகையாலும் விருத் தியாலுஞ், சந்தேக விபரீதமின்றிக் கற்பித்தார்.

அகத்தியரின் போதனா சக்தியைக் கண்ட எம்பெருமான், முனிவரைத் தழுவி, வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து அனுப்பிவத்தார். அகத்திய முனிவரிடம், முதன் நூலை ஐயந்திரிபறக் கற்றுக்கொண்ட நக்கீரன், சர்வஞ்ஞராகிய சோமசுந்தரப் பெருமானது பாடவிலே குறை கூறியதை நினைந்து நினைந்து வருந்தி, மிகுந்த பக்தியுடனே வாழ் வானாயினான்

இந்நீநுவிலையாடல், தவறிமைத்த நக்கீரன் வழிபாடு செய்துவரக் கிருபா நோக்கஞ் செய்து இலக்கணங் கற்பித் தலை உணர்த்துவதன் மூலம், எம்பெருமான் மெய்யன் போடு வழிபடுபவர்களின் குறைகளை அறிந்து, அவற்றை நீக்கியருஞ்வார் என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

சங்கந்தர் கலைநீர்க்கை உதவினோம் நயம்
தத்தமதுகவிஷதநயங்களைத் தமக்குள்ளே உணராப் புலவர்
உத்தமரின் கோவில் புக்குமே உற்றிடுதந்துயரைக் கூறத்
தத்துவத்தை உணரும் உருத்திர சன்மனிடமனுப்பி யவற்றின்
சித்துணர்த்திச் சங்கப் புலவரின் கலகத்தைத் தீர்த்தேர்ய்
[போற்றி

சங்கந்தரீன் கலைநீர்க்கை வழிப்படுத்திய திருவிளையாடற் கநுக்கூரி:- கடைச்சங்க காலத்துப் புலவர்கள் வெவ்வேறு பாடல் களைச் செய்து, தங்களைத் தாங்களே பெரிதாக மதித்துக் கூறுகின்றனர். தங்களுக்குள் மாறுபட்டு, ஏற்றத் தாழ்வுகளை அளந்தறிய வல்லவராகிய சோமகந்தரப் பெருமானது, சந்நி தியை அடைந்து வணங்கி “அடியேம் தொடுத்த பாடல்களிலே நன்றாக தீதுஞ் சீர்தூக்கி, வேறுபாடுகளைக் காட்டி ஜயத்தைத் தீர்த்தருஞ்க ” என்று வேண்டினார்.

அப்பொழுது எம்பெருமான், மூலவிங்கக்திலிருந்து ஒரு புலவராகத் தோன்றி வந்து “புலவர்களே ! இந்நகரத்திலே தனபதிச் செட்டியாரும் அவர் மனைவி குணசாலினியும் செய்த தவத்தினாலே, உருத்திரசர்மன் என்னும் புதல்வன் ஒருவன் உதித்துள்ளான். அவனை நீங்கள் அழைத்துச் சென்று, அவனைத்திரே உங்கள் பாக்களைச் சொல்லுங்கள். அவனுவக்கும் பாடல் எதுவோ அதுவே மதிக்கத்தக்க பாடலாகும்.” என்று அருளினார்.

அவர்கள் அவனை அழைத்துக்கொண்டு போய், அவன் முன்னே இருந்து, தங்கள் தங்கள் பாக்களைச் சொன்னார்கள். நக்கீரர், கபிலர் பரணர்களின் பாக்களைக் கேட்ட போது, சொல்தோறும் பொருள் தோறும் நுழைந்து, அவற்றின் இன்சவையை உணர்ந்து, கண்ணீர் வார மெய்சிலிர்க்கச் சிரமசைத்துப் பெருமகிழ்ச்சியுற்றார் உருத்திரசர்மன். ஏனையோர் பாக்களைப் படிக்கும் போது வாழாவிருந்த தன்மையால் அவற்றை விலக்கினார். இவற்றால் புலவர்கள் தமது கலகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டனர்.

* இத்திருவிளையாடற், கர்வமுடையவர்கள் உண்மை நிலையை உணர்மாட்டார்கள் என்பதை உணர்த்துகிறது.

இடைக்காடன் பிளக்கைத் தீர்க்க இப்பியர்ந்து சென்றோய் நலம் படையடையதென்னன் திருந்தப்பரவுறும் இலங்கம்மறைத்து மடையடைக்கும் வைகைத் தென்பாற் கோவிலில் வீற்றிருக்க நடையினிலே குலேசன் வந்து நயமுடன் இறைஞ்சும் வேளை இடைக்காடன் இயல்பு தன்னை உணர்த்திடச் செய்தோய்

போற்றி 56

இடைக்காடன் பிளக்குந் தீந்த தீநுவினாயாடற் குநுக்கா: குலேச பாண்டிய மன்னன், சிறந்த சிவபக்தியடையவளா யினுந் தனது கல்விச் செருக்கால், இடைக்காடன் பாடிய செய்யுளை அவமதித்தான். அதனால் வருந்திய இடைக்காடன், சோமசந்தரப் பெருமானது சந்திதியை அடைந்து, “சொற்பொருள் வடிவாகிய தேவீரையே பாண்டியன், அவமதித்தான்” என்று முறையிட்டு, வடக்கு நோக்கிச் சென்றான். தனது பக்தனை மகிழ்விக்கும் பொருட்டும், சிவபக்தனாகிய பாண்டியனைத் திருத்தும் பொருட்டும், ஆலவாயின் மூலத்தானத்திலுள்ள இலிங்கத்தை மறைத்து, மீனாட்சியம்மையாருடன், வைகை நதியின் தென்பாலுள்ள கோவிலிலே போய் வீற்றிருந்தார். வைகறையில் அடியார்கள் சிவலிங்கத்தைக் காணாது வருந்தி அதனை அரசனுக்கு அறி வித்தனர். அரசன் சிங்காசனத்திலிருந்து வீழ்ந்து வருந்துகிற போது, அன்பர்கள் சிலர் வைகை நதியின் தென்பாலுள்ள கோவிலிற் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் அதிசயத்தை அரசனுக்குக் கூறுதலும், அரசன் உடனே அங்கே சென்று வணங்கிக் குறையிரந்து வேண்டி நிற்கப், “பாண்டியனே! உனது துதிக்கு மகிழ்ந்தோம். நீ இடைக்காடன் செய்த செய்யுளை இகழ்ந்தாய். சொற்பொருள் வடிவாகிய நாம், அது பொறாது அவன்மேல் வைத்த அன்பினால் இங்கு வந்தோம்” என்று எம்பெருமான் அசர்விவாக்கால் உணர்த்துதலும், பாண்டியன் தனது பிழையைப் பொறுக்குமாறு வேண்டி நிற்க, எம்பெருமான் மீண்டும் ஆலவாயை வந்த, டெந்தார். பாண்டியன் இடைக்காடனை அழைத்து வந்து பல வரிசைகள் செய்து பிழைபொறுக்குமாறு வேண்டினான்.

★ இந்தீநுவினாயாடி, எம்பெருமான் தனது அடியார்கள் தவறு செய்யும்போது, அவர்களை மறைமுகமாக உணரச் செய்து திருத்துவதை உணர்த்துகிறது.

வல்லுளாக் உறையாட வகைசிலை உணந்தோம் நாறு
வலைவிசும் வலைஞன் மகளாம் மீனாட்சி வளருங் காலை
அலையெறியுங் கடவிற் சுறாவாம் அழிவுகளை நந்தி செய்ய
வலைஞனாகிப்பரதவேந்தன்மகிழ்ந்திடவே சுறாவைப்பிடத்து
மலையரசன் மகளாம் அவனைத் திருமணஞ்செய் அரனே
போற்றி 57

வல்லுளாட் வந்து வலைவிசு திருவிலையாடற் டூங்கம்:-
சோமசுந்தரப் பெருமான் மீனாட்சி அம்மையாருக்கு வேதப்
போருளை உபதேசிக்கும் பொழுது, யாது காரணத்தாலோ
அம்மையார், விருப்பமின்றிக் கேட்க, அதனையுணர்ந்த எம்
பிரான், அக்குற்றத்திற்காகப் பரதவ குலத்திற்போய்ப் பிறக்
கும்படி பணிந்தருளினார். அதனை அறிந்த பிள்ளையாரும்
முருகனும், வேதப்பொருள்களை உணர்த்தும் இவ்வேடுகளினாலேயே இவ்விபரீதம் விளைந்ததென்று, அவற்றைக் கட
வில்லீசினர். பிள்ளையாருக்குக் கொடுக்குஞ்சாபந் தன்னைச்
சாருமென்று நினைத்த எம்பெருமான், முருகனை வணிகர்
குலத்தில் ஊழைப் பிள்ளையாகப் பிறக்கக்கூடியித்து, அவ்விரு
வரையும் உள்ளே விட்ட குற்றத்திற்காக, நந்தி தேவரைச்,
சுறா மீனாக அணையும்படியுஞ் சபித்தருளினார்.

மீனாட்சி அம்மையார் வலைஞன் மகளாகி வளர்ந்து
வர, நந்திதேவர் சுறாவாகி அணைந்து தொல்லை கொடுக்கப்,
பரதவவேந்தன் சுறாவைப் பிடிக்க முடியாது வருந்திச்,
சுறாவைப் பிடித்துத் தருவோருக்குத், தமது மகளை
விவாகஞ் செய்து கொடுப்பதாக அறிவித்தான். அவ்வேணை
யிற் சோமசுந்தரப்பெருமான், பரதவவேடம் பூண்டு, அவ்வர
சன் வார்த்தைப்படியே வலை வீசிச்சுறாவினை அகப்படுத்தி
னார். பரதவராசன் மகிழ்ந்து, தனது மகளாம் மீனாட்சியை
விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான். உடனே தம்பதி
கள், மீனாட்சி சுந்தரேசராகக் காட்சி கொடுத்துப், பரத
வராசனுக்கும் அருள் செய்து, நந்திதேவருடன் மீண்டனர்.

* இந்திரவிலையாடல், தவறுகள் எத்தகைய பெரியார்
செய்யினும், அவர்கள் தண்டனையை அடைவர் என்பதை
உணர்த்துகிறது.

திருவாதவுரன் ஆட்காள வந்த குருவே நமல்
திருவாத ஓரளை ஆட்கொளத் திருப்பெருந்துறையைநண்ணி
குருந்தமர நீழலிற் கோதிலாப் புண்ணியீர் சூழ விருந்து
குருவினையே சூடிட வினாக்களை வினாவியே அடிமை பூண்ட
பெருந்தவனும் பீடுறத் தீட்சைசெய் பேருட் குருவே போற்றி

திருவாதவுரன் ஆட்காண்ட நீஞ்சியாடற் கருக்கம்:-
திருவாதவுரிலே, ஆமாத்திய பிராமண குலத்திலே, அவத
ரித்த திருவாதவுராடிகள், அறுபத்து நான்கு கலைகளையும்
நன்குபயில்று வல்லவராயினார் இவரது திறமையை அறிந்த
அரிமர்த்தன பாண்டிய மன்னன், இவரை அழைப்பித்து
முதன் மந்திரியாக்கி அரசியற்றி வருநாளில், குதிரை வாங்கி
வரும்படி, நாற்பத்தொன்பது கோடி பொன்னை கொடுத்
துத், திருப்பெருந்துறைக்கு அனுப்பி வைத்தான். திருவாத
வூரர் மந்திரி உத்தியோகம் பார்த்தாலும், சிவபக்தியிற்
சிறந்து இம்மைமறுமை இன்பங்களை வெறுத்து, மோட்சம்
அடையும் நெறியை ஆராய்ந்து, ஞானாசாரியாரைத் தேடு
வாராயினார். அந்திலையிலேயே,

வாதவூரர், திருப்பெருந்துறையை நோக்கிப் பயணமா
னார். அவர் பூர்வஜென்மங்களில் செய்த சிவபுண்ணியங்க
காரணமாக, அவரை ஆட்கொள்ளும்படி, சிவபெருமான்
பரமாச்சாரிய வடிவம் பூண்டு, திருப்பெருந்துறையை
அடைந்து, ஒர் குருந்தமர நீழலின் கீழ், அடியார்கள் புடை
சூழத் திருவாதவுரரை எதிர்பார்த்திருந்தார். குதிரை வாங்கி
வரும்படி வந்த வாதவூரர், பரமாச்சாரியாரை அடைந்து,
வினாக்களைத் தொடுத்து, அவை மூலம் அவர் சற்குருவே
யெனத் தெளிந்து, தம்மை ஆட்கொள்ளும்படி வேண்டித்,
தாம் கொண்டு வந்த பொருள்கள் யாவற்றையும், அவர்
முன்வைத்து இறைஞ்சினார். பரமாச்சாரியார் கிருபா நோக்
கஞ் செய்து, உரியவேளையிற் திருவடித்தீட்சை முதலியன
செய்து ஆட்கொண்டார்.

★ இந்தீஞ்சியாடல், சின்முத்திரையிற் சுட்டுவிரல் பெரு
விரலை நாடப், பெருவிரல் வளைந்து சேர்வது போல,
மலபரிபாகம் அடைந்த ஆன்மாக்கள் இறைவனை நாட,
இறைவனும் நாடி ஆட்கொள்வார் என்பதை உணர்த்துகிறது

நீலைப் பரியாக்கீ நற்றவளைக் காந்தோம் நயறு
 அரியயனுந்தேடிக் காணா அரும்பெரும் நிலையை நீத்து
 நரியெல்லாம் பரிகளாக நற்சரர் வீரர் ஆக
 பரிவறும் வாதலூரன் உற்ற துயரறும் பணிமேற் கொண்டு
 அரிமர்த்த னன்முன் அசுவஞ் செலுத்திய தலைவா போற்றி

நீக்ளைப் பரிகளாக்கீ தீநுவிள்ளையாடற்கநுக்கம் :- ஆட்கோள் எப்பட்ட வாதலூரர், ஆண்டியாகிப்பொருட்கள் எல்லாவற் றையும், பரமாச்சாரியாரிடம் ஒப்படைத்துப், பிரார்த்தனை யில் ஈடுபட்டிருந்தார். அரசனது பணியாட்கள், அந்நிலையைப் பாண்டிய ராசனுக்கு அறிவிக்க, அவன் கோபமீதாரப் பெற்று, “இவ்வோலை கண்டதும் கடிதே வருக” என்று ஒலையை அனுப்புதலும், அதனை வாதலூரர் பரமாச்சாரியாரிடம் முறையிட, “ஆவணி மூல நாளில் குதிரைகள் வரும் என்று அரசனிடம் அறிவிப்பாயாக” என்று கூறி வாதலூரனைப், பரமாச்சாரியர் அனுப்பிவைத்தார். வாதலூரர் அரசனை அணுகி, முறைப்படி வணங்கி “உனது பொன் னைக் கொண்டு அழகிய குதிரைகளை வாங்கி, நன்னாளை எதிர்பார்த்துந் தாமத்திருந்தேன். ஒலையைக் கண்டதும் விரைந்து வந்தேன். ஆவணி மூல நன்னாளில் குதிரைகள் வந்து சேரும்” என்று கூறினார். அரசன் மகிழ்ந்து அவரை மாளிகைக்கு அனுப்பிவைத்தான்.

ஆவணி மூலத்திற்கு இருநாட்கள் முன்பு, அமைச்சரில் ஒருவன் கூறியவற்றால் பேதலித்தமன்னன், குதிரைகள் உள்வோ என்று ஆராய்ந்து, இன்மையால் வாதலூரரைத் தண்டித்துப் பொருட்களை வாங்கும்படி பணித்தான். அவர்கள் அவ்வாறே செய்து, அவரைச் சிறையில் அடைத்தார்கள். சிவபிரான் வாதலூரது துன்பத்தை நீக்கக், காட்டு நரிகளைக் குதிரைகளாக்கித், தேவர்களைப் பாகர்களாக்கித் தான் குதிரை வீரராக, ஆவணி மூல நாளில், குதிரைகளோடு வந்தருளினார் அரசன் மகிழ்ந்து வாதலூரரை மகிழ்வித்தான்.

வாதலூரின் வந்தந் தீர்க்க வைகையை அனுப்பினாய் நாறு
ஆசகல் பரியாய் வந்த நரியெலாம் ஆற்றுந் தீங்கை
மாசகல் அரசன் கேட்டு வருத்திடப் பணித்துச் சீற
தாசருந் தண்டஞ் செய்ய நெற்றியில் கல்லைத் தாங்கும்
வாசகன் வருத்தந் தீர்க்க வைகையை அனுப்பினாய்

போற்றி 60

வாதலூரின் வந்தந் தீர்க்க வைகையை அனுப்பிய நிருவிளை
யாடற் கூந்கநி:- குதிரைகளைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியோடு,
அரசன் நித்திரை செய்யும் போது, எம்பெருமானின் திரு
விளையாடலினாற், பரிகளைல்லாம் நரிகளாகி ஊளையிட்டு
முன்பு நின்ற குதிரைகளைக் கொண்று தின்றும், பாகர்களை
வெருட்டியும் நகரம் முற்றுஞ் சென்று மக்களை வெருட்டியும்,
திரிந்தன

இதனை அறிந்த அரசன் கோபங்கொண்டு தண்டலா
ளரை அழைத்து, வாதலூரனை அழைப்பித்து வஞ்சின
வார்த்தைகளைக் கூறி, “இவனை வருத்தி, நம்பொருள்கள்
எல்லாம் வாங்குமின்” என்று ஆணையிட்டான்.

தண்டலாளர் வருத்தித் தண்டஞ் செய்தலும், வாதலூர்
தம்மை ஆண்ட பெருமானை நினைந்துருகி அழுவாராயினர்
தன் அன்பனது அழுகுரலைக் கேட்ட எம்பெருமான், அவ்
வன்பனது பெருமையை அரசனுக் குணர்த்தவும் மன்சுமந்து
வந்தியைச் சிவலோகத்திற் சேர்க்கவும் திருவுளங் கொண்டு
வைகையை நோக்கிச், “சமுத்திரம்போற் பெருக்கெடுத்து
வாதலூரனின் துயரத்தைத் தீர்க்கக் கடவாய்” என்று
பணித்தார். உடனே வைகை நதியானது, உகாந்தகாலப்
பெரு வெள்ளம் போற் பெருக்கெடுத்து, மதுரை முதுரை
அழிக்கத் தொடங்கியது. மதுரை மக்கள் யாவருங் கலங்
கித், தத்தம் பாதுகாப்பில் ஈடுபடலாயினர். அப்பொழுது
தண்டலாளருந் தத்தம் பொருள்களைப் பேணப் போயினர்
வாதலூரரும் ஆலவாயிலிற் புகுந்து வணங்கிக் கொண்டிருந்
தார்.

★ இந்திருவிவாயாடல், எம்பெருமான், தனது மெய்யன்
பர்களுக்கு வகும் துன்பத்தை நீக்க, உடனே வழி செய்வார்
என்பதை உணர்த்துகிறது.

வந்திக்காக மன்றங்களும் பீர்ப்படி பட்டோம் நம்மு
 நேசமாய்த் தினமும் முதலிற் பிட்டமுதை நிமலர்க் கருத்தும்
 மாசறு வந்து யுய்யக் கலியாகி மன்னைச் சுமந்து
 தேசுடை உலகம் யாவும் மேனியிற் திகழ்வு துணர்த்த
 ஆசிலா மெய்யிற் பிரம்பின் அடியினையும் ஏற்றோய்
 போற்றி 61

மன்றங்களும் பீர்ப்படி ஏற்ற திருவிளையாடற் கூடுத்தார்கள்: வைகை
 நதி ஊரை அழிக்கின்ற செய்தியை அறிந்த மன்னன், மந்திரிமாரை அழைப்பித்து, மதுரை மாந்தரை, வரும்படி
 செய்து, வெவ்வேறாய்ப் பாகம் பிரித் துக் கொடுத்து,
 வைகைக் கரைகளை அடைப்பிக்குமாறு பணித்தான்.

அவர்கள் அவ்வாறே செய்தலும் மதுரையுள்ளார் யாவு
 ருந் தத்தம் பகுதிகளை அடைத்தனர். வந்தியென்னும்
 பிட்டுவாணுவிச்சி, தன் பங்கை அடைக்கக் கூலியாளரைத்
 தேடியலெந்து. சோமசுந்தரப் பெருமானின் சந்தியை
 அடைந்து தன்னுடைய நிலையைக்கூறி முறையிட்டு, “எனது
 பங்கை அடைப்பிப்பதற்குக் கூலியாள் எவரும் இல்லை.
 அரசன் தண்டிப்பானே என் செய்வேன், இன்று நீ உதவா
 யேல் என்னுயிரை மாய்ப்பேன்” என்று இருந்து அழுதாள்.
 அவள் மேல் இரங்கிய சோமசுந்தரப் பெருமான் கூலியா
 ளாகி அவள் முன்னே சென்று. பிட்டினைக் கூலியாகப்
 பெற்றுக் கரையை அடைக்கச் சென்றார். மன்னைச்சுமந்து
 கொட்டுவதும், பிட்டினை நூகர்வதும், நித்திரை செய்வது
 மாய் ஆடல் புரிந்தார். ஏவ்வாளர்கள் இவரின் செய்கையை
 முறையிட, அரசன் பிரம்பை எடுத்து அடிக்கலாணான்.
 அவ்வடி அரசன் உட்பட எல்லார் மேலும் பட்டது. உடனே
 கூலியாளர் மறைந்தருளினார். மன்னன் அச்சமும் அதிசய
 முமடைந்தான்.

இந்திருவிளையாடல் எம்பெருமான் தூய அன்பரின் அன்
 பிற்கு எப்பொழும் ஆளாவர் என்பதையும், அசையும்
 பொருள் அசையாப்பொருள் யாவற்றிலும் வியாபகமாய்
 விளங்குகிறார் என்பதையும் விளக்குகிறது.

பாண்டியளின் நோய் தீர்க்க அநூல் கொடுத்தோய் நஷ்ட
செப்பருஞ் சீர்க்குலச் சிறையும் மங்கையர்க் கரசியும் மகிழுத்
தப்பிலாப் பாண்டிய நாடுஞ்சைவழுமேதழைத்தினி தோங்கத்
தப்புடைச் சமணரேதோற்க நீற்றினாலேகூனுடைப் பாண்டி
வெப்புநோய் தீர்த்திட விரும்புங் காழிவேந்தர்க் கருளி [யன்
னோய்போற்றி. 62

பாண்யானுடைய வெப்பு நோயைத் தீர்த்த திருவிளையாடற் கருக்
கபி:- பாண்டிய மன்னன் சமண சமயத்தைப் பின்பற்றவே,
பாண்டிய நாடுஞ் சைவங்குன்ற, ஆரூகசமயமே பரவிற்று.
பாண்டிமாதேவியும் முதன் மந்திரியாகிய குலச்சிறை யாரும்,
வருந்திச். சோமசுந்தரப் பெருமானுடைய சந் நி தி யை
அடைந்து முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அங்கு
வந்த பிராமணர் மூலம், திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாய
னாரின் அற்புதங்களைக் கேள்வியுற்று, ஒலை அனுப்பிப்,
பாண்டிநாட்டிற்கு விஜயங் செய்து, சமண சமயத்தைக்
களைந்து, சைவத்தைப் பரப்பித்தருமாறு வேண்டினர்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், ஒலையை வாசித்துக்
கோளறுபதிகம் பாடிப், பாண்டிய நாட்டிற்குப் புறப்
பட்டுவந்தார். சோமசுந்தரப் பெருமானையும் மீனாட்சி
அம்மையாரையுந் தொழுது, சமணரை வாதில் வெல்லத்
திருவருள் பெற்றுக் கொண்டு, மடத்திலே தங்கியிருந்தார்.
பொறாமையினாலே, சமணர் மடத்திற்குத் தீவைத்தலும்
அவர் திருப்பதிகம் பாட அத் தி அணைந்து, பாண்டியனைப்
பற்றி வெப்புநோயாக வருத்தியது.

சமணரால் அதுதீர்க்க முடியாது போகவே, அரசன் சம்
பந்தரை அழைப்பிக்கச் சமணர் குறுக்கிட்டுத், தாமிடிடது
பக்க நோயை மாற்றுவதாகவும், சம்பந்தரை வலதுபக்க
நோயைத் தீர்க்கும்படியுங் கூறித், தீர்க்க முயலும் போது
நோய் கூடவே, அரசன் சம்பந்தரை வேண்டுதலும், அவர்
பெருமானை வேண்டித் திருநீற்றுப்பதிகம் பாடித்திருநீற்
றைத்தடவ நோய் நீங்கியது.

★ இந்திருவிளையாடல். மெய்தியார்களுக்கு நாளுங்கோரும்
திமைசெய்யா என்பதையும், மெய்யடியார் கூற்று, பலிக்கும்
என்பதையும் விளக்குகிறது.

அனல் வாழும் புளல் வாழும் வெல்ல அநுள்ளிசய்தோய் நமறு
தண்ணெனக் காய்ந்த சராத்தைத் தணிப்பதிற்தோற்ற போதும்
மனதினில் மானந்துாண்ட வாதிட வந்த சமணர்
பினங்கியே கழுவில் ஏறப் பீடுடைச் சைவந் தழைக்க
அனலுடன் புனலும் வெல்ல அருளினோய் போற்றி போற்றி

அனல்வாழும் புளல் வாழும் வெல்ல அநுளிய திருவிளையாடற்
கூடுக்கி:- பெருமகிழ்ச்சி கொண்ட குலச்சிறையாரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் நாயனாரை வணங்கி, இனிச் சமணரை
வென்று, தென்னாடு முழுவதுஞ் சைவம் விளங்கக் கெய்ய
வேண்டுமென்று வேண்டினர். நாயனார் திருவுள்ளத்தையறி
வோம் என்று சந்திதியை அடைந்து வேண்டுதலும், “பான
டியனது சபையிலே அவர்களுடன் வாது செய்யின், அவர்கள்
தோற்று அவர்களே கழுவில் ஏறுவர்” என்று அசரீரிவாக்
கினால் எம்பெருமான் உணர்த்தியருளினார்.

மறுநாட்காலையில் சமணர்கள் அரச சபைக்கு வந்து,
“நீதருக்குற வேண்டாம். எம் இருவருடைய மந்திரங்களை
யும் ஏட்டில் எழுதித் தனித்தனியே அக்கினியில் இடுவோம்.
யாருடைய ஏடு வேகவில்லையோ, அவரே வென்றவர் என்”
வாதிட்டுத், தமது மந்திரத்தை எழுதி அனலிலிட்டனர். அது
எரிந்து சாம்பலாயிற்று. நாயனார் எழுதி அக்கினியில் இட
அதுள்ளியாது பச்சையாகவே இருந்தது. சமணர் பின்பு நாய
னாரைப் பார்த்து, “நீர் அக்கினியைக் கட்டி வென்றுவிட
மர். அதனாற் தருக்குறாதீர். இருவருடைய ஏடுகளையுந்
தனித்தனி வைகையில் இடுவோம். ஆருடைய ஏடு எதிரே
றிச் செல்கிறதோ, அவரே வென்றவர் ஆவார். என்றான்
திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், “சிவபெருமானுடைய
அருளினாலே நாம் வென்றால், உம்மைக் கழுவில் ஏற்று
வோம்” என்றுகூற, சமணர் உடன்பட்டு அவ்வாறே செய்து,
அதிலுந் தோற்று மானந் தூண்டத் தாமே கழுவில் ஏறினர்.

★ இந்திருவிளையாடல், மெய்யன்போடு உழைத் தவர்
மகிழ்ந்தனர் என்பதையும், பொறாமையில் வளர்ந்தசமணர்
களைப் பொறாமையே கழுவேற்றியது என்பதையும்
தெளியவைக்கிறது.

பந்தீனி தர்மங்காக்க வள்ளியரி அழைந்தோம் நமும்
பண்பிலா முத்தாள் வார்த்தை பகழியாகி உடலைத்

துளைக்கப்

பன்னருங் கற்பின் இளையாள் பழியினையே கூறி இறைஞ்சு
நன்னிய காழி வேந்தன் நவின்றிட்ட சாட்சி களாகும்
வன்னியுங்கிணறும் இவிங்கமும் அழைத் தோய்போற்றிபோற்றி

பந்தீனி தர்மந்தைக் காக்க வள்ளியுங் கிளையும் இவிங்கமும்
அழைந்த நீர்மீவியாடம் குருக்கம்:- வள்ளிகள் ஒருவன் தனது
மாமன் மகளைத், தனது சுற்றுத்தார் முன்னிலையிற் திரு
மணஞ் செய்யும் பொருட்டுக் கூட்டிச் செல்லும் வழியிற்,
திருப்புறம்பயன்என்னுந்தலத்தில் இரவுதங்கியபோது, பாம்பு
கடித்ததால் இறந்தான். அதனாற் தனியாக இருந்து அப்
பெண்புலம்ப, அங்குத் தங்கியிருந்த, திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தி நாயனார். அழுகுரல் கேட்டு அங்குவந்து, இரக்கங்
கொண்டு, அவனின் உடம்பு அமிர்தமயமாகும்படி சிவத்தியா
னம் பண்ணித் திருநோக்கஞ் செய்ய, உடனே நஞ்ச வெளியே
குதிக்க, வள்ளிகள் எழும்பி நாயனாரை வணங்கினான்.

நாயனாரின் பணிப்பின் படியே, அங்குள்ள வண்ணிமரத்
தையுங் கிணற்றையும் இவிங்கத்தையுஞ் சாட்சிகளாக
வைத்து, விவாகஞ் செய்து, அவனுடன் மதுரையை அடைந்
தான். பலவருடங்களின் பின், முத்தமனையானுக்கும் அவ
னுக்கும் மிடையிற் கலகம் உண்டாக, முத்தாள் அவளைப்
பார்த்துத், “காமக்கிழுத்தியே! என்கணவன் உன்னை விவா
கனு செய்தது உண்மையானால், சாட்சிகளை இங்கு அழை
பார்ப்போம்” என்று கடிந்து பேசினாள். அதனால் இளை
யாள், வேதனை அடைந்து, சோமசுந்தரப்பெருமானது சந்
நிதியை; அடைந்து, முறையிட்டுச் “சாட்சிகளாக வைத்த
வற்றை இங்கே வரவழைத்து எனது கற்பைக் காவாதொழி
யில், என்னுயிரை இப்பொழுதே மாய்ப்பேன்” என்று அழு
தாள். எம்பெருமான் அவன்மேல் இரங்கி அவற்றைக்கோவி
வின் ஈசான மூலையில் வருவித்தார். முத்தாள் கண்டுதலை
குனிந்து நின்றாள். எல்லோரும் இளையாளைப் போற்றினர்.

★ இந்தீர்மீவியாடல், திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை
செய்யும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

